

ሁለት መልእክት

“ፈቃዱ እንዲፈፀም ያምላክ አሳብ ኖሮ ከዚህ አገናኘን የትንቢት ቀጠሮ።”

በእውነትም የትንቢት ቀጠሮ ነበር! የመለኮት እጅ ነው እውነትን ለመከተል የክርስቲያን ጉዞን በምጀምርበት ጊዜ ከሁለት መልእክት አገራቸውን ትተው ወደ ኢትዮጵያ ክርስቶስን ለማገልገል ከመጡ ፈረንጆች ያገናኘኝ። ሂልዱር ተቢያሰን የመጡት ከኖርዌ ሲሆን ዶርዚ ሩዱሴይል ደግሞ ከአሜሪካ ነበር።

ጢሞቴዎስ ከሁለት ሴቶች መካከል እንዳደገ የእነሱም ሕይወት የሱን እንደለወጠውና እንዳጣፈጠው ጳውሎስ ሲናገር እንዲህ ይላል “ግብዝነት የሌለበትን እምነትህን አስታውሳለሁ፤ ይህም እምነት ቀድሞ በአያትህ በሎይድ እንዲሁም በእናትህ በኤውንጭ ዘንድ ነበረ፤ አሁን ደግሞ በእንተ ዘንድ እንዳለ ተረድቻለሁ።” 2 ጢሞቴዎስ 1፡5

ጌንፋን ብቻ አይደለም የሚጋባ። ደግ ጠባይ፤ መልካምም አርአያ ከአንዱ ወደ አንዱ ሊጋባ ይችላል። ትልቁ የተሐድሶ ሰው ጆን ካሊቪን «ጢሞቴዎስ የእግዚአብሔርን ቃል የጠጣው ከእናቱ ወተት ጋር ነበር» ብሎ ይናገራል። እነኚህ ሁለት ሴቶች በቀኝና በግራ ይዘው በጌታ ምክር ነበር ያሳደጉት። የእናቱና የአያቱ አርአያ የጢሞቴዎስን ሕይወት እንደቀረፀው፤ የጌንም ሕይወት የነኚህ የሁለት ሴቶች ምሳሌና ተግባር ቀርቦታል ለማለት እደፍራለሁ። ደግነታቸው፤ ትሕትናቸውና ጨዋነታቸው በጣም የሚደነቅ ነበር። እነኚህ ሁለት ሴቶች የደረሱት መጽሐፍ፤ የገጠሙት ግጥም የለም፤ ነገር ግን ሕይወታቸውና ምግባራቸው ራሱ መልካም መጽሐፍና ጣፋጭ ግጥም ስለነበረ ከእነሱ ጋር ላገናኘኝ አምላክና ለእነሱም ዘላለማዊ ምስጋና አቀርባለሁ።

“እናንተን ባስታወስሁ ቁጥር አምላኬን አመሰግናለሁ።” ፊልጵ. 1፡13

መላእክትን በመንግስት ሰማያት ብቻ የምናገኛቸው ይመስለኝ ነበር፤ ነገር ግን በዚህ ምድር እነኚህ ሁለቱንና ሌሎችንም ለማየትና ለማግኘት ብዙ ዕድል አግኝቻለሁ። እንደዚህ ያሉትን የምናገኘው እንዲያው በአጋጣሚ ሳይሆን በመለኮት ምሪት ነው።

“ፈቃዱ እንዲፈፀም ያምላክ አሳብ ኖሮ ከዚህ አገናኘን የትንቢት ቀጠሮ።”

ሰባት ነገሮች

ማክሰኞ ማክሰኞ የሚከፈት የተለያዩ ዕቃዎች የሚሸጡበት ስፍራ አካባቢያችን አለ፤ እኔ እዚያ የምሄድበት ምክንያት ለሌላ ጉዳይ ሳይሆን መጽሐፎች አገኝ እንደሆን በማለት ነው። የሰው ልጅ ተፈጥሮ የሚፈተንበት ቦታ ካለ የመጽሐፍት መደብር ነው የተባለው ለእኔ በጣም ይገጥማል። መጽሐፎች የሚፈትኑኝን ያህል ሌላ ይህን ያህል የሚፈትኑኝም የለም።

ዛሬ እዚያ ሄጄ አንድ መጽሐፍ ገዟ ከሁሉ የበለጠ የሳበኝ የመጽሐፉ ስም ነበር። “እግዚአብሔር የማያውቃቸው ሰባት ነገሮች” ይላል። ምን እንደሆኑ ለማወቅ ያለ መጠን ጓጓሁ።

1. እግዚአብሔር አይቻልም የሚለውን ቃል አያውቅም።
2. እግዚአብሔር ሊመለስ የማይችል ጸሎትን አያውቅም
3. እግዚአብሔር የፈጠረውን አስቀያሚ ሰው አያውቅም።
4. እግዚአብሔር ሊፈወስ የማይችል ቀስል አያውቅም።
5. እግዚአብሔር ይቅር ለማለት የማይችለውን ኃጢአት አያውቅም።
6. እግዚአብሔር ሊያድን የማይችለው ኃጢአተኛ አያውቅም።
7. እግዚአብሔር ከአሁን የተሻለ ጊዜ አያውቅም።

ከላይ ያለውን እያንዳንዱን ለማብራራት ቦታ ስለሚጠብ፤ የመጨረሻውን «እግዚአብሔር ከአሁን የተሻለ ጊዜ አያውቅም» የሚለውን ብቻ ነካ ላደርገው እፈልጋለሁ። ነገ ወይም ከነገ ወዲያ ምን እንሚመጣ የሚያውቅ ማንም የለም። ስለዚህ አሁን በእጅህ ያለውን ጊዜ ልትጥቀምበት ይገባል። አባቶች «አባት ባለ አጊጥ ጀምበር ሳላች ሩጥ» ይላሉ። ምቹው ጊዜ አሁን ስለሆነ እንጠቀምበት።

“እነሆ ትክክለኛው ሰዓት አሁን ነው፤ የመዳንም ቀን አሁን ነው።”
2 ቆሮ. 6፡2

እኔ ለሰላሳ ሰው ነኝ
ዳሩ ግን ስናገር
ይቀሰቀሳል ትልቅ ጦር
እቤቱ አንተ ሰውረኝ ጠብቀኝ
ከነገረኛ ሰው አድነኝ።

“ሰላምን በሚጠሉ መካከል ነፍሴ እጅግ ብዙ ኖረች። እኔ ሰላም ፈላጊ ነኝ፤ እነርሱ ግን በተናገርሁ ጊዜ ጠብ ይሻሉ።” መዝ. 120:6-7

አቶ መሸሻ ሀብተ ማርያም አእምሮአቸው ውስጥ ምን እንደነበረ ወይም ምን እንደነሳቸው አላውቅም በሚጠብቁት ግቢ ውስጥ ስገባ “ግርማ ለመሆኑ ሰላም የት ነው የምትገኘው?” ብለው ጠየቁኝ። ምን ብዬ እንደመለስኩላቸው አላስታውስም፤ የሆነ ሆኖ የእሳቸው ጥያቄ እስከ ዛሬ አልተረሳኝም።

እንደ እኔ ግምት አብዛኞቻችን ጠዋት ከአልጋችን ስንነሳ ከሁሉ የበለጠ ሰላምን ስለምንፈልግ፤ የምንጸልየው «በሰላም አውለኝ» ብለን ነው። ነገር ግን እንዳንድ ሰዎች ዞር ያለባቸው፤ ከራሳቸው ጋር የተጣሉ ስለሆኑ ከእነርሱ ጋር በሰላም ለመነጋገርም ሆነ ለመኖር አይቻልም። አንድ ሰው በተለይ አስታውሳለሁ እሱ ካለ ያለ ጥል በምንም መንገድ መለያየት የለም ነበር፤ አሁን እግብቶ የልጆች አባት ሆኖ ይኖራል። ተስፋ አለኝ እንደተለወጠ፤ ጥሉን ፈርቼ ከደወልኩለት ብዙ ጊዜ ሆኖኛል! ከእኔ ጋር ብቻ አይደለም፤ ከሌሎችም ጋር እንደዚያው ነበር። ሕይወታቸውን በሙሉ በመጣላትና በመታረቅ ብቻ የሚያሳልፉ ሰዎች አሉ። ዘማረው ዳዊት እንደዚህ ያለ ነገር ደርሶበት ይሆናል ይህንን የጻፈው። “እኔ ሰላም ፈላጊ ነኝ፤ እነርሱ ግን በተናገርሁ ጊዜ ጠብ ይሻሉ።”

ለመሆኑ ሰላም የሕልም እንጀራ ሆኖ ይቀራል ወይስ ይኖራል? የአገራችን ዘማረ ሰላም የሚገኝበትን መንገድ ይጠቁመናል።

“ወርቅ አንጥፈው፤ አልማዝ ደርበው፤ ብርን ተንተርሰው ቢተኙትም የዕረፍት ጌታ የሱስ ከሌለ የሰላም እንቅልፍ የለም።”

በእምነት ብቻ ነው ሰላምን የምናገኘው። “በእምነት ከጸደቅን ሰላም አለን ከእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን የሱስ ክርስቶስ” ሮሜ 5:1

ኤርምያስ አሞሳ ሙሉታ የሚባል ዘመዳችን ስራ አግኝቶ እስኪቋቋም ድረስ ከእኛ ጋር አብሮ ለመኖር ከኢትዮጵያ መጥቶ የመጀመሪያ ደሞዜን ሲያገኝ ለአስቴር ሰባ ዶላር፤ ለእኔም ያንን ያህል ሰጠን። የለም እምቢ አንቀበልም ብንል ልመናው ለመቋቋም ከምንችለው በላይ ስለሆነብን በምስጋና ተቀበልን። የኤርምያስ ውሉታ ይህ ብቻ አይደለም፤ ብዙ ነው፤ አይቆጠርም። ይህንንም በእጅግ የያዙትን መጽሐፍ ከዳር እስከ ዳር በትጋትና በጥሩ መንፈስ አንብቦ ያረመልኝ እሱ ነው።

ኤርምያስ ከገንዘቡ ጋር እንዲህ የሚል የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ሰጠኝ። “የጸድቃን መንገድ ግን እንደ ንጋት ብርሃን ነው። ሙሉ ቀንም እስኪሆን ድረስ እየጨመረ ይበራል።” ምሳሌ 4:18

ሊነጋ ሲል ያለው ብርሃንና በቀትር ላይ ያለው ብርሃን ትልቅ ልዩነት አለው። እኛም በክርስቲያን ሕይወታችን እያደግን እንደሄድን መጠን የብዙ ብርሃንና እውነት ባለቤቶች መሆን አለብን። አዲስ ብርሃንና እውነትን ለመቀበል ልባችንና አእምሮአችን ዘወትር ዝግጁ መሆን አለበት። ጸሎታችንም ይህ ይሁን፡- “ብርሃንህንና እውነትህን ላክ እነርሱ ይምሩኝ፤ ወደ ተቀደሰው ተራራህ ወደ ማደሪያ ያድርሱኝ።” መዝ. 43:3

ጆን ሮቢንሰን ለተከታዮቹ የሰጠውን ለራሳችን መመሪያ እናድርገው፡- “ወንድሞቼ ሆይ፤ የምንለያይበት ጊዜ ደረሰ፤ ፈታችሁን እንደገና አይ እንደሆነ የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኔን መከተል የሚገባችሁ እኔ ጌታን የተከተልሁት ያህል ነው። እግዚአብሔር የሚገልጸው እውነት አለና በሌላ ሰው መሳሪያነት ሌላ መልእክት ቢልክላችሁ ከእኔ ስትቀበሉ እንደነበረ ከእሱም ተቀበሉት።

አሁን ስላሉት ቤተክርስቲያናት አዝናቡ። የሉተር ተከታዮች ሉተር ካየው ሌላ አሻግረው ማየት አይችሉም፤ እዚያው ሉተር ከቆመበት ስፍራ ተገትረው ቀርተዋል። የካሊቪንም ተከታዮች ያ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው ከተዋቸው ስፍራ ናቸው፤ ከዚያ በፍጹም አልተላወሱም። ይህ የሚያሳዝን ሁኔታ ነው። እነ ሉተር እነ ካሊቪን የእግዚአብሔርን እውነት ሁሉ አልተቀበሉም፤ አሁን ቢኖሩ ኖሮ ከዚህ ቀደም ብርሃን እንደተቀበሉ አሁንም ደግሞ ተጨማሪውን ብርሃን ለመቀበል ፈቃደኛ እንደሚሆኑ ለመገመት ይቻላል።”

በአባቱ በራ ያረሰ የለም። ለወላጆቹ የበጀ እምነት ለኔም ይበቃኛል ብለን ብርሃን ሲበራልን ዓይኖችንን አንጨፍን። ዘወትር እውነትንና ብርሃንን ሀብታችን ለማድረግ እንትጋ። ጌታ ያለውን ልብ እናድርግ። “ያም የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል።” ዮሐ. 16:13

ወዳጄን ውብሸት አሞሳ ሙሉታን በሁለት ነገር ሳስታውሰው እኖራለሁ። በመጀመሪያ አንድ ከውጭ አገር የመጣ ሰው “የመስራቾች መንፈስ” የሚል መዝሙር ሊያስተምረን ሞክረ። ዜማው አስቸጋሪ ስለነበረ ለብዙዎቻችን አልያዝም አለን። ነገር ግን «ከመምህሩ ደቀመዝሙሩ» እንደሚባለው ከአስተማሪው የበለጠ ውብሸት ሊዘምርልንና እኛንም ሊያስተምረን ቻለ። ብራሽ ውብሸት!

ሁለተኛ ደግሞ ውብሸት በሚጻልይበት ጊዜ እንደዚህ ማለት ያዘወትራል። እግዚአብሔርን “ሰማይን ያለመወጠሪያ፣ ምድርን ያለ ባለ ያቆምህ” ብሎ ያደንቀዋል።

በእውነቱ በእግዚአብሔር ያልተደነቀ ማን ሊደነቅ ይችላል? በዓይናችንም የምናየው፣ በጆርአችንም የምንሰማው ግሩም ድንቅ ነው። የአምላካችንን ጥበብ ዕውቀትና ስራ በምንም ሊጋንን አይችልም።

ገና «ሀ» ብዬ በመንግሥት ትምህርት ቤት መማር ስጀምር «ዝናዬ ሀሩይ» የሚባል ጓደኛ ነበረኝ። «ኢትዮጵያ ሆይ ደስ ይበልሽ» ተብሎ እየተዘመረ ሰንደቅ ዓላማ ሲወጣ ከመደነቁ የተነሳ እንባ አውጥቶ ያለቅስ ነበር።

ሌላ ፍጹም የማልረሳቸው አቶ ሀብተአብ መናን ነው። የእግዚአብሔር ቃል ሲሰበክ በጣዕሙና በጥልቀቱ ይደሰቱ ነበር፤ እኔንም አንተ “ዊ” ብቻ ነው የቀረህ እያሉ ያበረታቱኝ ነበር። ለዚህ ነው በአንዱ መጽሐፌ ውስጥ ስለ እሳቸው እንደዚህ ብዬ የጻፍኩት፤ አቶ ሀብተአብ መናን ግሩም ነው! ግሩም ነው! ሲሉ ምንው በሰማሁ እንደገና።

ሰውም፣ የሰው ስራም እንኳን አለመጠን ያስገርማል። አእምሮአችን ካልደነዘ በስተቀር ብዙ ነገር «አቤት! አቤት!» የሚያሰኝ ነገር አለው። በአሜሪካ አገር ሀያ አምስት ዓመት ኖረአለሁ እስካሁንም ድረስ በእውራ ጎዳናው ሳልገረም የተጓዘሁበትን ቀን አላስታውሰም።

የሰው ሁሉ ስራ ከአምላክ ስራ ጋር ሊወዳደር አይችልም፤ ሰማይ ከምድር እንደሚበልጥ ያን ያህል የተራራቀ ነው።

2ተሰ. 1፡9-10 ላይ የሱስ ክርስቶስ ሰሚያምነት ሁሉ ሊገረም እንደሚመጣ ይነግረናል። ያንን የተቀደሰ ተግባር እስኪያ ቀን ድረስ ልናዘዝየው አይገባም። በየዕለቱ “እንዴት ድንቅ አምላክ ነው እኛ የምናመልከው እንዴትስ ኃያል ነው እኛ የምንሰማድለት።” እያልን ልንዘምር ይገባል።

“የእግዚአብሔር የጥበቡና የዕውቀቱ ባለጠግነት እንዴት ትልቅ ነው! ፍርዱ አይመረመርም፤ ለመንገዱም ፈለግ የለውም!” ሮሜ 11፡33

አምላክ ሆይ በሁሉ ነገር የመደነቅ ችሎታዬን ጨምርልኝ።

ፈረ የእናቱ ልጅ ነው» በሚለው ንግግር በጣም ነው የማምነው። ለዚህም ይሆናል ጉብዝናና ድፍረት በደሜ ውስጥ ይህን ያህል አለ ለማለት የማልደፍረው። አባቴ አቶ ዳምጤ ሀብተየስ ደፋር እንደነበሩ አውቃለሁ። ዝሆን ገድለው በመጡበት ቀን ስለተደረገው ድግስ እናቴም ነግራችለች። የሚያሳዝነው ግን ያባቴ ጉብዝና ሲያልፍም አልነካኝም። ቢሆንም ሆኖ የጎበዝኩ፣ የደፋርኩና የጀግናዎች ታሪክን ማንበብና መስማት እወዳለሁ።

ዛሬ ስለ እህታችን ኢትዮጵያ ታደሰ ፈለማ ለብዙ ሰዎች የሚተላለፍ መልእክት ጽፌ ነበር። በከባድ ሕመም ተይዞ ለእኛም ሁሉ መጻፈ፤ ጤንነታችን እንዴት እንደሆነ ለማወቅ ስልክ መደወሏ፤ የምትወዳትም ወዳጄ በድንገት ባረፈች ጊዜ ልብ የሚነካ ደብዳቤ መጻፈ፤ ጉብዝናና የመንፈስ ጥንካሬ እንዳላት ያሳያል። እሷ ይህንን ያገኘችው በክርስቶስ ባላት እምነት የተነሳ ነው። በአንዳንድ ሰዎች ውስጥ ጉልህ ሆኖ የሚታይ ድፍረት አለ። “እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር፣ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንም” 2 ጢሞ. 2፡7

አንድ የምወደው የእንግሊዘኛ ግጥም ስለ አንድ ተስፋ አይቆርጤ ደፋር የተጻፈ እንዲህ ይላል።

“የጦር መሪው እንዲህ አሉ
ውጊያውን ቀጥሎ ዝም አትበሉ
እኔ ደርሶብኛል ጉዳት፤ ነገር ግን አለሁ በሕይወት
ጥቂት ጋደም ብዬ ከደማሁ በኋላ
ተነስቼ እዋጋለሁ እንደገና።”

ይህ ሰውዬ አልሞት ባይ ተጋዳይ ነበር፤ እየደማ እሞታለሁ ከማለት ፈንታ “ተነስቼ እዋጋለሁ እንደገና” ይላል። እንደዚህ ያለ መንፈስ በዓለም ውስጥ እምብዛም አይገኝም። በጳውሎስ ሕይወት ውስጥ ግን ከቀርጠኛነት ጋር ተዋህዶ ይታያል። በሐዋርያት ስራ 21 ላይ «አጋቦስ» የተባለ ነቢይ ወደ ኢየሩሳሌም ጳውሎስ ቢሄድ የሚደርስበትን መከራ ከነገረው በኋላ «ሰዎች እባክህ እንዳትሄድ» ብለው ሲለማመጡት ይህንን ታሪካዊ ንግግር ተናገረ። “እኔ መታሰር ቀርቶ ስለ ጌታ የሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳን ዝግጁ ነኝ”። እንደዚህ ያለ ቆራጥ የድፍረት መንፈስ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንጂ ሌላ ከየት ይገኛል?

የኤፌሶን መልእክት መቅድሙ
 ውስጡ ዳር ዳሩ
 አቤት ማስደስቱ ማማሩ!
 እንደኛው ምዕራፍ በይበልጥ
 አስቀድሞ ስለ መመረጥ
 ያስተምራል በግልጽ
 በአብ ስላገኘነው በረከት
 በክርስቶስ ስላለን ደህንነት
 በመንፈስ ቅዱስ እንደምንታተም
 እያለን በዚህ ዓለም።
 ምዕራፍ ይላል ተደመሰሰ
 ግድግዳው ሁሉ ፈራረሰ
 በክርስቶስ በሌለው አቻ
 ዳንን በጸጋ ብቻ።
 ምዕራፍ ሶስት የማይመረመር
 ይነግረናል ምስጢር
 ክርስቶስ በደሙ እንዳስታረቀ
 የመለያየት ጉዳይ እንዳለቀ።
 በአራተኛው ይታያል ልዑል
 ትልቅ ትንሽ ሳይል
 ለሁሉም ስጦታ ሲያድል።
 ስለባልና ስለ ሚስት
 ብዙ ተጽፏል በአምስት
 እንዲኖሩ በመከባበር
 በአንድነትና በፍቅር።
 መኖሩ ትግልና ጦርነት
 ይተነትናል ስድስት
 ከስጋ ከደም ሳይሆን
 ከመናፍስተ ሰይጣን
 ይነግረናል እንዳለን መሳሪያ
 ማጥፊያ መከላከያ
 ደግሞም ይስጠናል ምክር
 እንደ ንቁ ወታደር
 ያንን ታጥቀን እንድንኖር።
 የታወቀ ነው ኤፌሶን
 በማበርታት በመጠገን።
 የኤፌሶን መልእክት መቅድሙ
 ውስጡ ዳር ዳሩ
 አቤት ማስደስቱ ማማሩ!

ከተራራው ላይ መኖር
 እንዴት መልካም ነበር!
 ግን መውረድ አለብኝ ለመኖር
 እታችኛው መንደር
 ካለበት ብዙ መተት
 መከራና መቃተት
 ካለበት ንትርክና ጭቅጭቅ
 ልብን የሚያደክም የሚያወልቅ።
 በተራራው ያየሁትን ክብር
 የተቀበልኩትን ቁምነገር
 ወርጄ አለብኝ መስጠት
 ያገኘሁትን በረከት።
 በተራራው ላይ ሆኖ መዘመር
 በጣም ደስ ያለኝ ነበር
 ግን መውረድ አለብኝ ለሰው ስል
 ለመርዳት ለማገልገል
 የተራራውን ትምህርት
 ዕድል ላላገኘው ፍጥረት
 ለመስጠት ለማበርከት።
 እወርዳለሁ ከሰፈነበት ችግር
 ከሰው ጋር አብሮ ለመኖር
 ስለ መለኮት ፍቅር
 ለማውራት ለመናገር።
 ልቀር አልችልም
 በዚያ ተራራ
 እታች አለብኝ ስራ
 የምፈጽመው አደራ።

ከበደሌ አድነኝ
በቸርነትህም ማረኝ
ይህን ሕይወት አፈራርስና
ስጠኝ አዲስ ከላይ ሌላ
ያ በደል ያ ኃጢአት
ይታየኛል ፊት ለፊት
በሚዛንህ ስለካ በድዬ
ተገኝቻለሁ ቀልዬ
ፍጹም በድያለሁ እንዴታ
አንተን ቅዱስን ጌታ
ይቅር እባክህ በለኝ
እንደ በረዶ አንጻኝ
በዚያ እጅህ ንካኝ
ትችላለህና ፈውሰኝ።
የጠፋውን ከበታ
ተካልኝ ያንን ደስታ
በኃዘን በጸጸት
የተሰበሰበውን አጥንት
ሁንለት መድኃኒት
ታውቅበታለህና
አንተ ገጣጥመው እንደገና።
ይቻልሃልና አድሰኝ
እንደገና ፍጠረኝ
ከፊትህም አትጣለኝ
ቅዱስ መንፈስህ ይምራኝ።
ከዚያም በኋላ አንተ ፈጣሪ
አርገኝ እኔን አስተማሪ
ከክርስቶስ መስቀል ስር
ሰውን ለማምጣት የምጥር።
ጽድቅህን በደስታ
የምመሰክር በእልልታ
በሞገስህ አድርግ መልካም
እኔንም አለምልም።
የተሰበረ የተደቀሰውን
ተቀበል አቤቱ ልቤን
ይሁንልኝ እሱ መስዋዕት
ላንተ ስጠታ በረከት።

ፓ/ር ማሞ ኃይሉ ከደብረ ታቦር ወደ ዘውዲቱ ሆስፒታል ለስራ ለምምድ መጥቶ በነበረ ጊዜ «ክርስቶስ ፍጡር ነው» ብለው የሚያስተምሩ ግንብ ጠባቂዎች (ወችታወርች) በጣም እንዳስቸገሩት ስለነገረኝ ከአስቃቸው ጋር ለመወያየት ቀን ቀጠሮ ወሰድኩኝ። በጣም የከረረ ውይይት አደረግን። በመጨረሻም ተናዶ ሄደ፤ እንኳን ሄደ! በሌላ ነገር መቀለድ ይቻል ይሆናል፤ በክርስቶስ ጉዳይ ግን ቀልድ የለም። እሱ ሙሉ አምላክ ካልሆነ በስተቀር እንኳን እኛን ራሱን ሊያድን አይችልም።

በጥንት ዘመን አላፊ አግዳሚው የሚጠቀምበት የከተማ ሰዓት ነበር። ምክንያቱ ሳይታውቅ አንድ ቀን ግን በድንገት ቀጥ ብሎ ቆመ። «አዋቂ ነን» የሚሉ ሰዎች ሁሉ ለመስራት ቢሞክሩ ምንም ሳይሳካላቸው ስለቀረ ፍጹም ተሰፋ ቆረጡ። በመጨረሻ «እኔ ለመስራት እችላለሁ» የሚል ሽማግሌ ስለመጣ መሰላል ሰጡትና ሰዓቱ ካለበት ስፍራ ወጥቶ ትንሽ ከሞካከረ በኋላ ሰራው። «ለማንም ያቃተውን አንተ እንዴት ልትሰራው ቻልክ?» ብለው ጠየቁት። እርሱም «መጀመሪያም ሰዓቱን የሰራሁት እኔ ነበርሁ» ብሎ መለሰላቸው።

ይህ ዓለምም በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ለማዳን የመጣው የሱስ ክርስቶስ አስቀድሞ ሁሉን የፈጠረ ጌታ ነው። «ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ያለ እርሱ የተፈጠረ ምንም የለም» ዓለም የተፈጠረው በእርሱ ቢሆንም እንኳ፤ ዓለም አላወቀውም» ዮሐ. 1፡3,10። ክርስቶስ ጌታም አምላክም ነው። «እኔና አብ አንድ ነን» ብሏል። ዮሐ. 10፡30። በዚህም ዓለም አውሎንፋሰም ሆነ ሞገዱ ሁሉ በእርሱ ቁጥጥር ስር ነበር። ታላቁ የፈጣሪ ምልክት ስንበት ነው፤ እሱ ራሱ የሰንበት ጌታ መሆኑን ተናግሯል። ማርቆስ 2፡28 ስግደትን ተቀብሏል። እንኳን ሰውና መላእክትም ጭምር ይስግዳለታል። ዕብ. 1፡6

በእውነትም አምላክ ከመሆኑ የተነሳ የማያምኑ ጭምር አንድ ቀን ይስግዳለታል። «ጉልበት ሁሉ ለየሱስ ስም ይንበረከክ ዘንድ ምላስ ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር የሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው» ፈሊጽ. 2፡10-11። የክርስቶስን መለኮትነት የሚቃወሙትን መጽሐፍ ቅዱስን በደንብ አጥንተን በትሕትና መልስ ልንሰጣቸው ይገባል፤ ቤታችንን ግን የሐሰት ትምህርታቸውን የሚያስተጋቡበት መድረክ ማድረግ ተገቢ አይደለም። «ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ ይህንንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት፤ ሰላምም አትበሉት፤ የሚቀበለው ሰው የክፉ ተባባሪ ይሆናልና።» 2 ዮሐ. 1፡11

ተንደርድሮ ሄዶ በር መታ መታ
እንዴት አደራችሁ እሜቱ የኔታ
እስቲ ከመጻፉ ቃል ብትሰሙ እንዳፍታ።
ተወዳጅ የሆነ ለሚመራመረው
ይዘናል መልዕክት የምንናገረው
ተምሮ ማስተማር የሰው ተግባሩ ነው
በየቤቱ ገብቶ እጅግ ያስተማረው
ክርስቶስም ቢሆን እንደኛ ፍጡር ነው
ብዙ ታምር እርግጥ እንደ ጋይል ቢኖረው
እናንተም እመኑ የኛም እምነት ይህ ነው።
ለምስክርነት አዘናል ጌታችን
የምንማርባት ይቻላት መጻፋችን
እስቲ እንድትመጡ ወደ ስብሰባችን።
እናንተም ባትመጡ እንመጣለን እኛ
የረፍት ቀን ካላችሁ ከኛ መገናኛ።
ቅዳሜም እሑድና ሰኞ ማክሰኞ ነው
ሰንበት የምንለው ያረፍንበትን ነው
ለይቶ ቀን ማቆም እንዲያው በከንቱ ነው
(ታዲያስ ይህ ልክ ነው?)
በፍጡር የታመነ እርጉም
ያለው ቃል እንዴት ነው?
እነሱ የሚሉት ሰንበትና ሰኞ ሁለቱም አንድ ነው
እውነት ለካዶ ሰው የሚሉት ልክ ነው
እውነት የሚታየው በውነት ሲመሩ ነው።

ከላይ ያለውን የደረሰው አቶ ተሾመ ወርቁ የክርስቶስን መለኮት
የሚከፋትንና ሌሎችንም ስሕተት ተከታዮች ሁሉ በጋይል
ይቃወማል። ይህ ግልሰብ በቃልም በጽሑፍ የያዛቸው ብዙ ነገሮች
አሉት። ታትመው የሚወጡበት ቀን ይመጣ ይሆን? እስቲ በተስፋ
እንጠበቅ።

እንድንናገር በዚህ ተራራ
ካንተ ከጌታ ጋር
ሶስት ዳሶች እዚህ እንሰራ
ይህንን ጴጥሮስ ሲጠይቅ
የተናገረውንም አያውቅ።
ለሙሴ ለኤልያስ ላንተ ለጌታ
ሶስት ዳሶች ይሰሩ እዚህ ቦታ
መኖር እንድንችል በደስታ
ለኛ አታስብ ግድ የለም
አንተ ከኛ ጋር ካለህ በዓለም።

ይህ ታሪክ በማቴዎስ፣ በማርቆስ በሉቃስ ወንጌል ይገኛል፤ ጴጥሮስም
በመልእክቱ ስለሰዚሁ ታሪካዊ ክንውን መዝገቧል። የዚያን እለት
መንግስተ ሰማያት ወደ ምድር ወርዶ ነበር። ክርስቶስ በሰማያዊ ክብሩ
ተንጸባርቆ ታየ። አብም “ይህ ነው የምወደው ልጄ በርሱ ደስታዬን
የማይበት” ብሎ ተነገረ። አንዱ በዕርገት ሌላው ደግሞ በትንሳኤ
በሰማየ ሰማያት የነበሩ ሙሴና ኤልያስ በተራራው ላይ ከጌታ ጋር
ታዩ።

ከዚህ ቀደም በምድር ላይ ታይቶና ተሰምቶ የማይታወቅ ትይንት
ነበር። ዘወትር አስቀድሞ መናገር ልማዱ የነበረው ጴጥሮስ ዓይኑን
በፍጹም ማመን አልቻለም። ዓለምን ጤና ይስጥልኝ ብሎ እዚያው
ተራራው ላይ ለመቅረት ወሰነ።

አልፈርድበትም በጴጥሮስ ላይ፤ እኔም ብሆን የማቀርበው አቤቱታ
ተመሳሳይ ነበር። የሰማይን ውበት ድምቀትን ክብር ካየ በኋላ ወደ
ምድር ለመመለስ የሚፈልግ ማነው? «ማድቤት ምን ጊዜም አይጸዳም»
ይባላል፤ ምድርም ልክ እንደዚያው ነው። ለለመደው መቃብር ይሞቃል።
ለለመደው ነው እነጂ ከመንግስተ ሰማያት ጋር ሲወዳደር ይህ ዓለም
ከመቃብር አይሻልም።

በዚያ በመለወጥ ተራራ ላይ በዚያን ዕለት ያየው ትዝታ ከጴጥሮስ
አእምሮ መቼም ተለይቶት አያውቅም ነበር። እንዲህ ይላል፡

“ከእግዚአብሔር አብ ሞገስ ተቀብሏል። እኛም ከእሱ ጋር በቅዱስ
ተራራ በነበርንበት ጊዜ ይህ ድምጽ ከሰማይ ሲመጣ ሰምተናል።

ስምንቱ ሐኪሞች

ምግብ ነገ የሚናገረው፤ የሚሰራው፤ የሚራመደው ዛሬ የተመገብነው ምግብ ነው። ስለዚህ ገንቢ ገንቢውን ብላው፤ የሚጎዳውን ሁሉ ተወው።

እንቅስቃሴ የሰውነት እንቅስቃሴ ከሚታሰበው የበለጠ አስፈላጊ ነው፤ ስለዚህ ለነፍስህ ድረስ፤ ተነሳ፤ ተንቀሳቀስ፤

ውኃ አካላችን ከመቶ ሰባ ውኃ ነው። ሲነጋ በውኃ ጀምር፤ ቀኑን ሙሉ ቀጥል። ውኃ ለደፈረው መድኃኒት ነው።

ጸሐይ በአግባቡ ከተጠቀሙበት ጸሐይ ፈውስና በረከት ናት። የጸሐይ ሙቀትና ብርሃን ባይኖር ኖሮ ምን ይውጠን ነበር!!

ራስን መግዛት ራሱን የሚገዛ አገርን ከሚገዛ ይበልጣል። ለሰውነትህ የማይስማማውን እምቢ በል፤ ጠቃሚውን በልክ ተጠቀምበት።

አየር መስኮቱን ከፈት ከፈት አድርገው አየር ይግባ። ከክርስቶስ ጸጋ ቀጥሎ ታላቁ ስጦታ አየር መሆኑን አትርሳ።

ዕረፍት የዛሬ ዓመት ወይም ጡረታ ስገባ አርፋለሁ አትበል። በየቀኑ እጄይ በል፤ ተዝናና። ለሚያልፍ ዓለም ይህን ያህል አትጨነቅ።

እምነት በመለኮት ባለቤቷን የምታምን በግ ላቷን ከውጭ ታሳድራለች። እግዚአብሔርን እመነው፤ አትጠራጠረው። ከእናት የበለጠ ያፈቅርሃል፤ ከእረኛም የበለጠ ይጠነቀቅልሃል።

“አንተ የእምነትህን የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቀህ ብትሰማ፤ በፊቱም የሚበጀውን ብታደርግ፤ ትእዛዙንም ብታደምጥ፤ ሥርዓቱንም ሁሉ ብትጠብቅ፤ በግብዓውያን ላይ ያመጣሁትን በሽታ አላደርስብም እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና አለ” ዘጸ. 15፡26

ተመልሶ ታገኘዋለህ

ገላ 6፡9 “በጎ ነገር ከማድረግ አንታክት፤ ተስፋ ካልቆረጥን ጊዜው ሲደርስ መከፋን እናጭዳለን።”

ምሳ 11፡1 “እንጀራህን በውኃ ላይ ጣል፤ ከብዙ ቀንም በኋላ ታገኘዋለህ።”

ሉቃ 6፡36 “ስጦ ይሰጣችኋል ... መልካም መስፈሪያ ተሰጥቶ በዕቅፋችሁ ይሰጣችኋል”

የሞገድ ሕግ ... አንዱ ሞገድ ሲያልፍ ሌላው ሞገድ ይተካል፤ ያ ሲያልፍ ደግሞ ሌላ።

ለዓለም የተሻለውን ስትሰጥ
ታገኛለህ ትልቅ ለውጥ።
በፍቅር ሌሎች ስታርስ
ትፈነጥዛለች ያንተው ነፍስ።
እምነትን ስትዘራ
ግዙፋነቱ እንደ ዳሽን ተራራ
በረከት ይሆናል ካንተ ጋራ
በቀኝም ሆነ በግራ።
ያካፈሉት ፍቅር ያባረሩት ድመት
ተመልሶ ይመጣል ወደ ቤት።”
እንጀራህን ከውኃው ብትጥል
በእርግጥ ወዳንተ ይመጣል
በአፈር ላይ እንደተበተነ ዘር
ተትረፍርፎ በቁጥር።
የሰራሽው ደግነት
ያሳየሽው አብነት
የዋልከው ሁሉ ውለታ
የትም አይቀርም ተሰውሮ
ያንተው ይሆናል ዞሮ ዞሮ።

ሀብት ፈረስ ጭኖ ሲመጣ

ቸሩ ዶ/ር ማርቆስ ፈልቃም ዋና ቀኝ እጄ ነው። ምክንያቶቹን ሁሉ ሳልዘረዝር አንዱን ብቻ እጠቅሳለሁ። በዚህ አገር ብቻ ሳይሆን በዓለም ሁሉ ዕውቅና ያተረፈውን ሪክ ዋረን የጻፈውንም “በእቅድ የሚመራ ሕይወት” የተባለውን መጽሐፍ የሰጠኝ እሱ ነው። ምንም እንኳን በአንዳንድ ነጥቦች ባልሰማማም መጽሐፉ በጠቅላላው ግሩም ነው፤ በደንብ አድርጌ አንብቤዋለሁ።

ከመጽሐፉ ብቻ ሳይሆን ከደራሲው ራስ ወደድነት ከሌለበት ሕይወት ጥልቅ ትምህርት ተምረለሁ። በጻፈው መጽሐፍ የተነሳ ወደእርሱ ቤት ሀብት ፈረስ ጭኖ ነው የመጣው። በደረሰው መጽሐፍ ያገኘው ገቢ አስራ አምስት ሚሊዮን ዶላር ነው፤ ያውም ከብዙ ዝና ጋር።

ይህንን ሁሉ ገቢ ሲያገኝ ያደረገው በጣም ልቤን ነካው። ከዚህ ቀደም ሲያገለግልበት የነበረው ቤተክርስቲያን ለህያ አራት ዓመታት የከፈለውን ገንዘብ ለቤተክርስቲያኑ መልሶ ከሰጠ በኋላ ያለ ደሞዝ በነጻ ትልቁን ጉባዔ ማገልገል ጀመረ። ይህ ብቻ ሳይሆን የቅንጦት ሕይወት ላለመኖር እሱና ባለቤቱ ወሰኑ። ገንዘባቸውንም ችግረኞችን ለመርዳት፤ ሰራተኞች ለማሰልጠንና መሰብሰቢያ ስፍራን በመገንባት እያዋሉት ነው።

ሪክ ዋረን፡

“እንግዲህ ይበቃል ለኔ ለኔ ማለት
ለኛ ብለን እንኖራለን ለእድገት”

የሚለውን መመሪያ ከስራ ላይ አውሎታል። የደረጀ ከበደን መዝሙር በትክክል ቃል በቃል ተከትሎታል።

“ለራሰው ለጠማው በትኑት አውጡና
የእግዚአብሔርን ገንዘብ ማካበት ይቅርና።”

ገንዘብ አገልጋዮችን ነው እንጂ ጌታችን ወይም እምላካችን ሊሆን አይገባም። ያለንን ማካፈል፤ የተሰጠንን መስጠት ይገባናል። መስጠት የበረከት መንገድ ነው። “ለጋስ ይበልጽጋል፤ ለሌሎች የሚያረካ ራሱ ይረካል። ምሳሌ 11፡25

አይታወቅም ሀብት ድንገት ወደ እናንተም ፈረስ ጭኖ ቢመጣ ይህንን አትርሱ፤ ሪክ ዋረንም አስታውሱ።

ለዚህ ዕለት ብቻ

እዚህ ሳይሆን እዚያ
ወይም ለነገ ለተነገወዲያ
ለሚቀጥለው ሳምንት
ወይም ለዛሬ ዓመት
ሰው አርገኝ ብቻ በዚህ ዕለት።
አካሄዴን እንተ ምራ
በዚህ ዕለት ሰጠኝ እንጀራ
የምበላው ከሌሎች ጋር።
ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር
ሰውን ሁሉ እንዳፈቅር
ከአላፈው ከአግዳሚው እንድማር
ሁንልኝ የኔ መምህር።
እንድጸልይ እርዳኝ በዚህ ቀን
በትጋት ሳልበዝን
ለእስቴር ለባለቤቴ
ለባሕሯ ለእህቴ
ለጁን ለጎረቤቴ
ሌላውንም ብርቅ ነፍስ
በአንክር እንዳስታውሱ።
ጋዘን ትካዜ ተረሰቶ
ሰጋትም ሁሉ ቀርቶ
ዓለማዊነትም ጠፍቶ
ቁምና በቀል ተክቶ
ከሁሉም በላይ
ፍጥረት ሁሉ እስኪያይ
በዚህ ዕለት ብቻ በዚህ ቀን
በብዛት አለመጠን
ተትረፍርፎ እስኪበቃኝ
ያንተን ደስታ ሰጠኝ።

ውኃ ሊቀዱ የወጡ ልጃገረዶች

አይ መታደል! በአሁኑ ጊዜ ውኃ ቤታችን ድረስ በቧንቧ ይመጣል። በጥንት ዘመን ውኃ ለመቅዳት ወደ ወንዝ ይኬድ ነበር። ከጉድጓድ ውስጥ ውኃ ለመቅዳት ክንዴ እስኪደክም ባለ የጎተትኩብት ጊዜ ነበረ። በዚህ እሷም ከኔ የበለጠ ለፍታለችና እህቴ ባሕሯም ልትመሰክር ትችላለች።

ውኃ መቅዳት ማንም የሚሰራው ተራ ስራ ነው። ሳኦልንና አገልጋዩን ነቢዩ ሳሙኤል ያለበትን ቦታ የጠቆሟቸው ውኃ ሊቀዱ የወጡ ልጃገረዶች ነበሩ። “አሁኑኑ ውጡ፤ ወዲያውኑ ታገኙታላችሁ።” አሏቸው። 1ኛው. 9:11-12

በቅርብ የመጀመሪያ ንጉስ የሚሆነውን ሳኦልን ወደ ትልቁ ነቢይ የመሩት ውኃ ሊቀዱ የወጡ ልጃገረዶች ነበሩ። የዚያን ዕለት ውኃ ሊቀዱ ወጥተው ሳያስቡት የፈጸሙት ቁምነገር ታሪካዊ ነበር። አብዛኛውን ጊዜ በምስጋና በደስታና በትሕትና ተራ የሆነውን ተግባር ሰናከናውን ጌታ አምላክ ሊጠቀምብን ይችላል። ጊዲዎን እህል ሲወቃ፤ ኤልሳዕ ሲያርስ፤ እነ ጴጥሮስ ዓሳ ሲያጠምዱ ነው ለከፍተኛ ስራ የተጠሩት።

መድኃኒትም በቤተልሔም በተወለደ ጊዜም ታላቁ የምስራች የተነገረው ቤተመንግስቱ ውስጥ ለሚንደላቀቁ፤ በሀብታቸውና በዕውቀታቸው ላይ ለሚንቀባረሩ ሰዎች አልነበረም። መላእክት የምስራቹን ያበሰሩት ሌሊት እንኳን ሳይቀር በትጋት ከብቶቻቸውን ሲጠብቁ ለነበሩ ተራ እረኞች ነበር።

ወንድም አበበ ብዙነህ የተረጎመው “የዘመናት ምኞት” የተባለው መጽሐፍ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ይላል፡-

“ሰማይና መሬት እረኞች የመላእክትን ዝማሬ በሰሙበት ጊዜ በነበሩበት ርቀት ነው ያሉት። ተራ ሰዎች በቀትር ሰዓት ከመልእቲኞች ጋር በመስኮችና በአታክልት ቦታዎች እንደተነጋገሩ ሁሉ አሁንም አሁንም የሰማይ በጎ አድራጎት ተጠቃሚ ሰው ነው። በተራ የኑሮ ጎዳናዎች ለምንመላለስ ሁሉ ሰማይ ቅርባችን ነው። በእግዚአብሔር ትዕዛዝ መሰረት የሚንቀሳቀሱትን ሁሉ ከሰማይ አደባባይ መላእክት ያጅቧቸዋል።”

ሊጋባ ሊታ

ለአጭር ጊዜ በአንድ በውጭ አገር በሚገኝ ት/ቤት ውስጥ ሁለት ሊትዮጵያውያን ብቻ ነበርን፤ ሊጋባ ሊታና እኔ። ለስራ ወደ ክፍል ከምንሄድበት ሰዓት በቀር «አህያ ካመዱ ሰው ከዘመዱ» እንደሚባለው ሁለታችን አንለያየም ነበር። ወደ ምግብ ቤትም ሆነ፤ ወደ ሽርሽር አብረን እየተጓዝን ስለተለያዩ አርእስቶች እንጫወት ነበር። እንዲያውም በዚያን ጊዜ ነበር ስለ አስቴር ነገሪ የነገረኝ፤ ሲበዛ ባለሞያ ነች፤ «እሷን ብታገባ መልካም ነው» ብሎ መከረኝ።

አንድ ዓመት ያህል አብረን እንደቆየን ሊጋባ አስቀድሞም የኩላሊት ሕመም ስለነበረበት በዚያ ሳቢያ ሐሙስ ዕለት ወደ ሆስፒታል ገብቶ እሑድ ዕለት ሞተ። ያ ቀን እንደገና አይመለስ! ከባድ የኃዘን ቀን ነበር። እነኚያ ደጎች የአውስትራሊያ ሰዎች ገና በወጣትነቱ ለተቀጠፈው ወዳጄና ወንድሜ የመሸጃያ ክብር ለማሳየት ያላደረጉት ነገር ምንም አልነበረም። የኮሌጁ ፕሬዝዳንት ዶ/ር ጎርደን ማክዳወል በቀብር ሰነድ ሰርዓቱ ላይ ለመገኘት ለዕረፍት ከሄደበት ሰፍራ ተመለሰ። (እንባዬ እያስቸገረኝ ነውና እዚህ ላይ ላቋርጥ)

«መቃብሩ ድንጋይ ላይ ምን እንጻፍ?» ብለው እኔን ጠየቁኝ። እኔም ከማንም መቃብር ላይ የማይገኝ ጥቅስ ከየሐንሰ ወንጌል 11:21 ያለውን መረጥኩ። “ጌታ ሆይ፤ አንተ በዚህ ብትሆን ኖሮ ወንድሜ ባልሞተም ነበር”

ጸሐይ ካለችበት ጨለማ እንደማይገኝ፤ ክርስቶስም ካለበት ስፍራ ሕይወት እንጂ ሞት አይገኝም። እሱ ካለበት ስፍራ እንኳን ሞትና ሕመም እንኳን አይገኝም። “በየደረሰበት መንደር ወይም ከተማ ወይም ገጠር ሁሉ ሕመምተኞችን በየአደባባዩ እያስቀመጡ የልብሱን ጫፍ እንኳን እንዲነኩ ይለምኑት ነበር፤ የነኩትም ሁሉ ይድኑ ነበር።” (ማር. 6:56)

የክርስቶስ መኖር ለማግራችን ሁሉ መፍትሔ ነው። ለዚህ ነው «ጌታ የሱስ ሆይ ቶሎ ና» ብለን የምንጮኸው። እሱ ሲመጣ ጥላ ሁሉ ይሸሻል፤ ሞትም ራሱ ይዋቃል። “ከእንግዲህ ወዲህ ሞት ወይም ኃዘን ወይም ለቅሶ ወይም ስቃይ አይኖርም።” ራዕ. 21:4

በምድራዊ ሕይወታችን በክርስቶስ ማመናችን ለሕይወታችን ትርጉምና ተስፋ ስጥቶታል፤ ከእሱ ጋር መኖራችን ደግሞ የሕልማችን ሁሉ ዘውድ፤ የተስፋችንም ሁሉ መደምደሚያ ይሆናል። አንድ ልጅ «ቤት ማለት ምን ማለት ነው?» ተብሎ ሲጠየቅ «አማማ ያለችበት ስፍራ ነው» ብሎ መለሰ። ሰማይን መንግስት ሰማያት የሚያደርገው የሱስ ጌታ ከዚያ መኖሩ ነው።

ሰዎችን ስጠን እባክህ

ጌታ አምላክ ልለምንህ
 ሰዎችን ስጠን እባክህ
 በዕውቀት የበሰሉ ያደጉ
 ስልጣን ተመክተው ያልባለጉ
 ኩራት ያልወጠራቸው
 ፈሪሐ እግዚአብሔር ያላቸው
 ለሕዝብ የሚያስቡ የሚራሩ
 መብታቸውን የሚያከብሩ
 ሰንፍፍ ሲያልፍ ያልነካቸው
 የተመሰገኑ በስራቸው
 የተባረኩ የለመለሙ
 ለፍትሕ ለሐቅ የቆሙ
 ዘወትር የሚያስቡ ሲገቡና ሲወጡ
 ጊዜ ለጣላቸው ሀብትና ምችት ላጡ
 ያስፈልጉናል ደጋጎች
 እንደዚህ ያሉ ሰዎች
 መግዛት ሳይሆን የሚያገለግሉ
 አይዟችሁ አለሁላችሁ የሚሉ።
 እንተ ታውቃለህና ከዚህና ከዚያ ፈልገህ
 በበጎ ፈቃድህ መርጠህ
 ጌታ አምላክ ልለምንህ
 ሾመህና መልምለህ
 ሰዎችን ስጠን እባክህ።

ይህ የእኔ ግጥም በኢትዮጵያ መድረክ ክእንድ ሳምንት በላይ ወጥቶ ነበረ፤ እሁቴም ባሕረ ዳምጤ ለጓደኞቿ እንዳነበባቸው ነግራኛለች። «ጨርጨር ወርጄ» እገራ እንደሚባለው በውጭ ብኖርም እንኳን እገራን ሳላስታውስ አንድ ቀን እንኳን አያልፍም። ለምለም ጸጋው የጸፈችው ለእኔም ለሌሎች ጠቃሚ ምክር አለብት። “ስጋ አፅሙን ከስክሶ የሰጠህን አገር - አግለህ አትጣለው እንደ ቀላል ነገር።”

አይሁዶች በስደት በነበሩበት ጊዜ “ኢየሩሳሌም ሆይ ብረሳሽ ቀኝ እጄ ትክዳኝ። ሳላስታውስሽ ብቀር ምላሴ ከትናጋዬ ጋር ትጣበቅ ይሉ ነበር” (መዝ. 137፡3-4)። አገራችንን፣ ሕዝባችንን መርሳት አይገባም፤ ባለን አቅም መርዳትና በጸሎትም ማሰብ አለብን። «ጌታ አምላክ ሆይ፤ ልለምንህ፤ ሾመህና መልምለህ ሰዎችን ስጠን እባክህ» ብለን ያቀረብነው አቤቱታ መና ሆኖ አይቀርም።

ሰማያዊው ነጋዴ

ሀብታም እንድትሆን በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዛ፣ የዕራቁትነትህን ነፍረት እንዳይታይ ነጭ ልብስ እንድትለብስና ለማየት እንድትችል ገደብህን በኩል እንድትኳል እመክርሃለሁ።”

ራዕይ 3፡14

የሰማያዊው ብርቱ ነጋዴ
 ሽቀጣቀጡን ሊሸጥልን በዘዴ
 እያንኳኳ ቆሟል ከበር
 ይዞ ወርቅና ሐር
 ለትንሽ ለትልቅ
 ለድሆች ይዞ ወርቅ
 የነጠረ የሚያብረቀርቅ።
 ተመልከቱት ሲገሰግስ
 ሲደርስልን በነፍስ
 ለተራቆቱት ይዞ ልብስ።
 ለሁሉም እንዲደርስ እኩል
 ይዞ ሳይናችን ኩል
 የያዘውን እንድንገዛው
 ከውጭ ቆሟል ነጋዴው
 ከያዘው እንዲሰጠን
 ፈጠን ፈጠን ብለን
 እንክፈትለት በሩን።

ማቴ. 7፡7 “እንኳኩ፤ በሩም ይከፈትላችኋል” እኛ ሰናንኳኳ በሩን እንዲከፈት የምንፈልግ ያህል፤ ጌታም የሕይወታችን በር ሲያንኳኳ ለመክፈት ያን ያህል ፈቃደኞች መሆን አለብን። ካልተከፈተለት አይገባም።

ጨዋ ነው እግዚአብሔር
 በርግዶ አይገባም በር።

ምን ዓይነው ፍቅር ነው?
ፍጹም ለማያውቀው
ሕይወቱን ለመስጠት ፈቃደኛ የሆነ
አትራ የተባለ አንድ ሰው ተሻፍሮ።
ፍቅር ከውስጥ በኃይል ገፋፍቶት
በርህራሄ ምክንያት
አሸንፎት ደግነት
ራሱን ዳረገ ለሞት።
ለሌላ ሰው የሰራው ታሪካዊ ሰራ
ከአጽናፍ እስከ እጽናፍ ተወራ።
ታሪኩ በአገሩ ሁሉ ሰመረ
ፕራዘዳንቱ ሳይቀር ስለእሱ ተናገረ።
ታሪኩ ተጥሎ እንዳይቀር ከአፋፍ
ቶሎ ስለሚጣፋ የተነገረ በአፍ
ደስ እንዲለኝ የነቃው ልቤ እንዲያርፍ
ከልቤ ወስንኩ ጥቂት መስመሮች ልጽፍ።

ዌስሊ አትራ በዚህ አገር የሚኖር አፍሪካ አሜሪካዊ ነው። የሰራው ስራ፣ የፈጸመው ጀብዳ ከዚህ ተርፎ ዓለምን አዳርሶታል። የዘመኑ የፍቅር ሰው፤ መልካሙ ሳምራዊ ማለት እሱ ነው። ታሪኩ እኔን ጭምር ያስለቀሰና ብዙዎችን ያስደነቀ ነው።

ባቡር ከሩት እየገሰገሰ ይመጣል አንድ የሚጥል በሽታ የያዘው ወጣት ከባቡር ሐዲድ አጠገብ ይወድቃል። ይህንን ለሞት የሚያጋልጥ እደጋ ባዩ ጊዜ ዊስሊ አትራ ተንደርድሮ መጥቶ ሰውየውን ከወደቀበት አንስቶ ባቡር ደርሶ ሳይጨፈለቀው በፊት ሐዲዶች መካካል አጋድሞ እሱ በላዩ ተኛባትና ሁለቱም ሳይጎዱ ባቡር በላያቸው ላይ በደህና አለፈ። እጹብ ድንቅ የሆነ ተአምር ነው! ታዲያም ተሰምቶም የማይታወቅ!!

በዚህ የተነሳ በዜና ማሰራጨያ ሁሉ ስለ ዊስሊ አትራ ድፈረትና ደግነት ተሰራጨ፤ ሜዳልያ ተሰጠው፤ የመኪና፤ የገንዘብና የሌላም ዓይነት ሰጦታ አገኘ፤ እንደ እኔ ሃሳብና ግምት ከሆነ ሐውልትም እንደ ቀን ሳይቆምለት አይቀርም።

“ስለ ወዳጆቹ ሕይወቱን አሳልፎ ከመስጠት የሚበልጥ ፍቅር ማንም የለውም።” ዮሐ. 15:13

ጥጃ የአንበሳ ደቦልና የሰባ ከብት በአንድነት ይሰማራሉ፤ ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል።” ኢሳ. 11:6

«አካሄዱን አይተህ ጭብጠውን ቀማው» ይባላል። ቀኑ ምን እንደሚመስል በጠዋቱ አየር ጠባይ እንደሚታወቅ ሕጻንም አብዛኛውን ጊዜ በልጅነቱ አዝማማያው ወደፊት ምን እንደሚሆን ሊገመት ይቻላል። ዛፍ ወዳጋደለበት ነው የሚወድቀው።

ካናዳ የምትኖር የእምነት እህቱ ውብነት በጋለ ሶስት ልጆቿን ለማስተማርና ለማንጽ እንደ ሌሎች እናቶች ሁሉ ሌትና ቀን እየለፋች ነው። ቤታኒ የምትባል ልጇ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በቃል የመያዝ ስጦታ አላት። በኢንተርኔት መዝሙር 139ን “እግዚአብሔር ሆይ መረመረኸኝ ደግሞም አወቅኸኝ አንተ መቀመጤንና መነሳቴን ታውቃለህ። የልቤን አሳብ ገና ከሩቁ ታስተውላለህ። መሄዴን መተኛቴን አጥርተህ ታውቃለህ” በማለት የሚጀምረውን ያንን ረጅም ምዕራፍ በቃሏ ስታነበንበው ማየትና መስማት ያሳስደነቀው ሰው የለም።

እኔ ነቢይም የነቢይም ልጅ አይደለሁም ነገር ግን ቤታኒ በዚህ ከቀጠለች ወሰኗ ሰማይ ብቻ ነው። ከአሁኑ ላይናትና ለሰማናት በረከት የሆነች ወደፊት ደግሞ ለብዙዎች እንደምትተርፍ በእርግጥ አውቃለሁ።

ጥቅሱ “ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል” ይላል። ይህ ወደፊት የሚሆነውን ብቻ ሳይሆን በዚህም ዓለም እንደ ቤታኒ ያሉ ልጆች እየመሩን ናቸው። ትላልቆች ዘላለማዊውን መጽሐፍን ማለትም መጽሐፍ ቅዱስን ቸል ባሉበት ዘመን ልጆች ከፍተኛ ቦታ እየሰጡት ናቸው።

ልጆች በእግዚአብሔር ስራ ውስጥ ትልቅ ሚና አላቸው።

አንተ ሲፈልግህ ጠቢባንን አልፈህ
ምሁራንን ትተህ ታስተላልፋለህ መልእክት
በልጆች በሕፃናት።

ጌታ የሱስ ለመጨረሻ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ሌሎች በፍርሃትና በእምነት ቢሰነት የተነሳ ገዢ ሲሉ ሕጻናቶች ነበሩ ድምፃቸውን ያሰሙት። “ነገር ግን የካህናት አለቆችና የኦሪት ሕግ መምህራን ያደረጋቸውን ተአምራትና ሆሳዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ የሚጮሁትን ሕጻናት ባዩ ጊዜ በቁጣ ተሞሉ” ማቴ. 21:15። ሕጻናትን ሰዎች ተቆጧቸው ጌታ ግን እመሰገናቸው። ከዚህ ቀደም የተጠቀመባቸው ዛሬም ይጠቀሙባቸዋል። እናዳምጣቸው መልካሙን አርአያቸውን እንከተል።

ይሁዳ መቃቢስ

ማታትያስ ካህኑ
 ከሱ ቀጥሎ ወዲያውኑ
 ይሁዳ መቃቢስ መስፍኑ
 ድልን ትተው ለእግዚአብሔር
 ቀስቀሱ ታላቅ ጦር።
 በጌታ በእምላክ ብርታት
 በጸም በለቅሶ በጸሎት
 በነሱ ቆራጥ ስራዊት
 የሚገባበት አጣ ተራወጦ ጠላት
 በመጨረሻም የማታ የማታ
 ጠላት ለዘላለም ድል ተመታ።
 አቤት ውዳሴ አቤት መገመር!
 አቤት ደስታ አቤት እልልታ!
 ከሕዝቡ ይጎርፍ ነበር
 ከጠዋት እንስቶ እስከ ማታ።
 ተረስቶ ያ መከራ
 ነጻነት መጣ በተራ
 አዲስ መስዋዕት ተሰራ
 ንጹሐን ካህናት ሁሉ
 ታደሙ ሊያገልግሉ
 ክብርም ለአይሁዶች ተመለሰ
 ፈርሶ የነበረው ታደሰ
 ከዚህ ቀደምም የረከሰ
 ቤተ መቅደሱ ተቀደሰ።
 በማየት ያንን ታምር
 በታላቅ ደስታ ሳምላክ ክብር
 ሕዝቡም ይዘምር ነበር።
 እግዚርን በማመስገን
 በዓሉ ተከበረ ስምንት ቀን
 በዳንኤል ስምንት አስራ አራት
 ከዚያ የሚገኘው ትንቢት
 ፍጻሜ አገኘ በዚያ ዓመት።
 ከብዙ ዓመታትም በኋላ
 ዓመታዊው በዓል ሲከበር
 ጌታ የሱስም ሳይቀር
 ኢየሩሳሌም ነበር።

የመታደስ በዓል

“እስከ ሁለት ሺህ ሶስት መቶ ምሽቶችና ማለዳዎች ድረስ ይቆያል፤ ከዚያም መቅደሱ እንደገና ይነጻል።” ዳን 8፡14 “በኢየሩሳሌም የቤተ መቅደስ መታደስ በዓል ሆነ ጊዜውም ከረምት ነበር። የሱስም በቤተ መቅደስ ግቢ በሰሎሞን መመላለሻ ያልፍ ነበር።”

ከዚህ በታች ያለውን ለማስተዋል የሚቻለው አስቀድሞ በእንግሊዘኛ የተጻፈውን መጽሐፈ መቃቢስ ቀዳማዊ ከምዕራፍ አንድ እስከ አራት በማንበብ ነው። ግሩም አስደናቂ ታሪክ ነውና አደራ አንብቡት።

“በነገር ቢወራ ቢተረክ ቢጻፍ
 ተዘርዝሮ አያልቅም የፋሺስቶች ግፍ”

ተብሎ እንደተጻፈ የሶርያው ጨካኝ ንጉስ አንጥያስ ሊጲፋኑስ የተባለው በአይሁዶች ላይ የፈጸመው ከዚያ ጋር መመሳሰል ብቻ ሳይሆን ጭራሹንም ይብሳል። አገራቸውን ለመውሰድ ብቻ ሳይሆን እምነታቸውን ሁሉ ደምስሶ፤ ቤተ መቅደሱን አርክሶ፤ ቅዱስ ሰንበትን ሰርዞ፤ ቅዱስ መጻሕፍትን አጥፍቶ፤ ግዝረትን አስቀርቶ በሱ ፋንታ የአረመኔ እምነቱን ለመተካት ያልተቆጠበ ጥረት ያደረገ ንጉስ ነበር። የሱ መርሐ ግብር ተሳክቶለት ቢሆን ኖሮ መድኃኒ ክርስቶስ ከአይሁዶች መካከል ለመወለድ ባልቻለና ለነፍሳችንም ቤዛ ባላገኘን ነበር።

“ምኒልክ ተወልዶ ባያነሳ ጋሻ
 ግብሩ እንቁላል ነበረ ይህን ጊዜ አበሻ”

ለኢትዮጵያ እሳቸውን ያስነሳ አምላክ በዚያ በአስቃቂ ዘመን ማታትያስና ልጆቹን እነ ይሁዳ መቃቢስን አስነስቶ የዚያ የንጉስ ስራዊት ተሸንፎ አይሁዶች እስከ አሁን ድረስ ኽኑካ እየተባለ የሚከበረውን ታላቅ የድል በዓል ለመቀዳጀት ቻሉ። ሁልጊዜ ማሸነፍ ስራው የሆነ አምላክ እነዚያን የእምነት አርበኞች ተጠቅሞ ባርነት፤ ጦርነትና ስቃይ ቀርቶ ነፃነት እልልታና ደስታ እንዲመጣ አደረገ። በምድር በነበረበትም ጊዜ ጌታ ክርስቶስ በበዓሉ ላይ ተገኝቶ ነበር። (ዮሐ. 10፡22) ይህም በዓል በየዓመቱ በዚህም አገር ጭምር ስለሚከበር ሄጄ ለማየትና የተደረገውን ታሪካዊ ድል በአንክሮ ለማስብ እንጓልሁ። እንደዚህ ያለ ታሪክ መረሳት የለበትም፤ ከእሱም የሚጠቅም ትምህርት መቅሰም አለብን።

እነሆ ያ ሰው

ዮሐ. 10:22-23

ስጋ የለበሰውን አምላክ
 አዋርዶ ያለ ልክ
 ወሳዋዩ ጴጥሎስ ልቡ ፈርቶ
 ወዲህና ወዲያ እመንትቶ
 በሕዝቡ ጩኸት ተገፋፍቶ
 “እነሆ ያ ሰው” በማለት
 ምንም ሳይገኝበት ስሕተት
 አሳልፎ ሰጠው ለሞት።
 እነሆ ያ ሰው የሌለበት ጉድለት
 ያልተገኘበት ጋጢአት
 ያ የሰማይ መስፍን
 ፍጹም ነበር ያለ እንከን።
 እነሆ ያ ሰው
 ለኔ ሲል የተከሰሰው
 መራራን ጽዋ የቀመሰው
 የተሰደበ በሰው አፍ
 የተገረፈ በጅራፍ
 በቡጢ የተመታ
 እጅግ የተንገላታ።
 እነሆ ያ ሰው
 ስለኔ የተከሰሰው
 የኔ ተስፋ የኔ አለኝታ
 የደህንነቴን ዋጋ
 የከፈለ በጎልጎታ።

“በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀሳፊ እንደ ተቸገረም ቆጠርነው። እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቁሰሱ ስለ በደላችንም ደቀቀ የደላንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቀሰል እኛ ተፈወስን” ኢሳ. 53:4-5

አላወቁም ነበር

የሱስ ተነስቶ ከአንድ ስፍራ
 ሲሄድ ወደ ደብረ ዘይት ተራራ
 ከደቀመዛሙርቱ ጋራ
 አላወቁም ነበር ያ ቀን
 የሰንብት ጊዜ መሆኑን።
 አላወቁም ነበር
 ጌታ ሲያርግ ወደ ሰማይ
 እንደሚቀሩ በምድር ላይ
 አላወቁም ነበር ከእነሱ ጋር
 እንደገና እንደማይሄድ
 በምድር አቧራ መንገድ።
 አላወቁም ነበር ያ ፅላት
 መሆኑን የመለያየት
 በድንቅ የተሞላ በትንግርት።
 የሚወዳቸውን በፍቅር አይቶ
 ፈታቸውን ተመልክቶ
 ያንን ቅዱስ እጅ ዘርግቶ
 በረከቱን እያወረደ ከላይ
 አረገ ወደ ሰማይ
 ሕዝብም ሁሉ እያየው
 ደመና መጥቶ ሸፈነው።
 እንደሄደ አይቀርም በማለት
 ወደፊት እንዳለ ምጽዓት
 በዚያ በማይዋሽ አንደበት
 መሰከሩ መላእክት።
 በዚያ ለታ በሰማይ የነበረው እልልታ
 ከአጽናፍ እስከ አጽናፍ ያስተጋባው ደስታ
 መቼም ታይቶ አይታወቅም ነበር
 በሰማይም ሆነ በምድር።

የት ይገኛል?

የሚቆምልህ በግቢ በደጅ
 ጠንካራ የሆነ
 እንደ እግር እንደ እጅ
 የት ይገኛል ጥሩ ወዳጅ?
 የት ይገኛል ግጥም
 የሚጣፍጥ የሚጥም?
 የት ይገኛል ታሪክ
 የተመዘገበ በልክ?
 ትካዜን አስወግዶ
 የሚተካ ደስታ
 የሚያጸና የሚያበረታ
 መንፈስ የሚያነቃቃ
 የት ይገኛል
 መልካም መዜቃ?
 የት ይገኛል ንደኛ
 የሚጠብቅ እንደ እረኛ
 እንደ ፍቱን መድኃኒት
 ሊሰጥ የሚችል ብርታት
 በክፉ በደግ ቀን
 መከታ የሚሆን?
 የት ይገኛል የስራ ቦታ
 የሰፈነበት ከበረታ
 ስምምነት ያለበት
 ሞልቶ የፈሰሰበት ደግነት?
 ሁሉም ይገኛል አለልህ
 እንድዬ ከመራህ
 እሱ እጅህን ከያዘህ።

“ወንድሜ የናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ እጨነቃለሁ በእኔ ዘንድ ውድህ
 እጅግ የተለየ ነበረ ከሌት ፍቅር ይልቅ ፍቅርህ ለእኔ ግሩም ነበረ” 2 ሳሙ.
 1፡26

ጥንቸል አባራሪ

ት/ቤት በሚዘጋበት ወቅት ከአገራችን ዙሪያ ከተለያዩ ሰፍራዎች
 የሚመጡ ወንጌላውያንን በኩየራ ኮሌጅ አስተምሮ ነበር። በእውነቱ
 ከሆነ ለሰሙ አስተማሪ ተባልኩ እንጂ እኔ ካስተማርኳቸው ይልቅ እኔ
 ከእነሱ የተማርኩት ይበልጣል። ከእነሱ ጋር ያሳለፍኩትን ጊዜ
 የማስታውሰው ከሞቀ ትዝታ ጋር ነው።

ከወንጌላውያኑ አንዱ አቶ ዓባይ አስምሮም የነገሩንን ታሪክ
 አስታውሳለሁ።

አንድ ሰው ለብዙ ጊዜ ሌት ተቀን እየለፋ በጥንቃቄ ውሻውን
 ትላልቅ እንስሶችን እንዲያድን ያሰለጥነው ነበር። የሰልጠናውን ትምህርት
 በሚገባ ከፈጸመ በኋላ ሰውዬው ውሻውን ይዞ ወደ ጫካ ሄደ። ውሻውም
 እዚያ ሲደርስ አጋዘኖቹን ድኩላዎቹን ትቶ ጥንቸሎችን ብቻ ያባርር
 ጀመር። የውሻው ትኩረት ሌላውን ሁሉ ትቶ በጥንቸሎች ላይ ብቻ ሆነ።
 ስውየውም “አዩ ጉድ! አዩ ጉድ! ስንት እንስሶች ያድንልኛል ብዬ
 ያሰለጠንኩት ውሻ የጥንቸል አባራሪ ሆኖ ቀረ” ብሎ እዘን ይባላል።

ካሰብነውም በታች ሰው ሆኖ ሲገኝ “ይወለድና እንክፉ እንክፉ ጋን
 ይሸከማል እስከ ድፍድፋ” ይባላል።

እግዚአብሔር እስራኤልን ሲመርጥ ስንትና ስንት የላቀ ዓለማ
 ነበረው። በጠቅላላው ዓለም የእሱ እንደራሴዎች ለአሕዛብም ሁሉ
 መምህራንና ብርሃን እንዲሆኑ ነበር።

ዘጸ. 19፡6 “እናንተ ለእኔ የመንግስት ካህናት የተቀደሰ ሕዝብ
 ትሆናላችሁ።” ይህ ብቻ ሳይሆን ከሲና ተራራ ዘላለማዊውን ሕግ
 እግዚአብሔር በራሱ አንደበት ሲናገር በጆርአቸው ያደመጡ የእነሱ
 ወገኖች ነበሩ። ቅዱስ መጻሕፍትም አደራ የተሰጡት ለእነሱ ነበር። ሮሜ
 3፡2 “ከሁሉ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቃል አደራ የተሰጠው ለእነርሱ
 ነበር።” በዚህ ስንገረም መሲሕም ራሱ በእነሱ አገር በእነሱ መካከል
 ነበር የተወለደ። ሮሜ 9፡5 “ክርስቶስም በስጋ የትውልዱ ሐረግ
 የሚቆጠረው ከእነርሱ ነው።

ብዙ ከተሰጠው ብዙ ይፈለግበታል፤ ከእስራኤላውያን ምንም
 አልተገኘም፤ ጭራሽም አምላክን አሳቀቁት፤ አሰደቡት። (ሮሜ 2፡24)
 ለትልቅ ቁምነገር ሲጠባበቀው የነበረው ሕዝብ ጥንቸል አባራሪ ሆኖ
 ቀረ።

አምላክ ሲፈጥረን ለእያንዳንዳችን የተለይ ፅቅድ አለው፤ «በእርሱ
 ፅቅድ ውስጥ ነኝ ወይ?» ብሎ መጠየቅ የሁላችንም ተግባር ነው።

መንግስተ ሰማያት ለብርቱዎች

እንድ ቀን ሲ/ር አበባ ገ/ሚካኤል የምትባል ክርስቲያን ወ/ሮ ውዴን ከባድ ጥያቄ ጠየቀችው። “እስከ ዛሬ ወንጌልን ይሰማሉ ለምንድን ነው የማያምኑትና የማይጠመቁት?”

ወ/ሮ ውዴም ሳይተኛ በፊት ተንበርክከው “እኔ መጋይም ነኝ መንግሥት አሳየኝ” ብለው ወደ አምላክ ጸለዩ። ሌሊት በሕልማቸው አንድ የሆነ ፓስተር ወደ መንግስተ ሰማያት ገባዬውን ሲመራ እሳቸውም ሲከተሉት አዩ። ሕልሙ አስመጠን ልባቸውን ስለነካቸውና መንፈሳቸውን ስለቀሰቀሰው በማግስቱ ከፓ/ር ብርሃኑ ንጉሴ ጋር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጀመሩ። ካመኑም በኋላ የነፍስ አባታቸውን የዘመድንና ወዳጅን ፊት ሳይፈሩ ተጠመቁ። ብቻቸውን ሳይሆን ጎረቤታቸው አብራ ተምራ ከእሳቸው ጋር ተጠመቀች። መቼም ሞት ለማንም አይቀርምና ውድ እናታችን ውዴ ካለኝ መሞታቸውን ስለማ እነኚህን መስመሮች እንድጽፍ ሕሊናዬ አስገደደኝ።

እማማ ውዴ ጎረቤቴ ያዴ— እናት እህት ዘመዴ
ግራ ገብቷቸው— ቀኑ ጨለማ ሆኖባቸው
አጥብቀው ለመኑት ጌታን— እንዲጠቁማቸው መንገዱን
በናፍቆት በጉጉት— አቤቱ አቤቱ በማለት—ወተወቱት ለመኑት።
ተኝተው በሕልም ማታ— አነጋገራቸው የኛ ጌታ
አሳያቸው መንገዱን— የሰላም የሕይወትን
ክርስቶስ ጌታ መሆኑን አወቁ— ተማሩ አመኑ ተጠመቁ።
በመንፈስ ተጎበኙ— የሰማይንም ተስፋ አገኙ
በክርስቶስ ክቡር ደም— ታተሙ ለዘላለም።
ዕጣ ፈንታቸውም ተወሰነ— በጸድቃን በኩል ሆነ።
ለቀሳውስት ሳይበገሩ— ለራሳቸው ሳይራሩ—ከብርቱዎች ጋር ተቆጠሩ።

“ከመጥምቁ የሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ እሁን ድረስ መንግስተ ሰማያት በብዙ ትገሩለች፤ የሚያገኛትም ብርቱዎች ናቸው።”
ማቴ. 11:12

ይቅርታ

ተምና የበቀል ሰሜት መያዝ በጌያችን እሳት እንደ ማስቀመጥ ነው፤ ብሮ ዞሮ እኛን ያቃጥለናል። «መተው ሁሉን ከተተው» እንደሚባለው ለንደቤህ ያለውን ነገር መርሳት መተው ጭራሽም ይቅር ማለት በሁለት መንገድ፤ ለኛም ሆነ ለበደለንም ይጠቅማል።

ምክንያት ፈጥሮ ይቅርታ ስለጠየቀ አንድ አዛውንት ከብዙ ዓመታት በፊት የነገሩኝን ላካፍላችሁ።

አንድ ጥጋበኛ አንዱን ምስኪን ያለ ምንም ምክንያት ይደበድበዋል። ይህ ምስኪን የደረሰበትን ውርደትና መከራ ገሸሽ አድርጎ የደበደበውን ግለሰብ ይቅርታ ሊጠይቅ ይደፋል።

ሰውዬውም “የበደልኩህ እኔ፤ ያንገላታሁህ እኔ፤ እንተ እንዴት እኔን ይቅርታ ለመጠየቅ መጣህ?” ብሎ ጠየቀው።

ያም ምስኪን ሰው “በክርንና በቡጢ ሰትደበድበኝ ድንገት ስርህ ተጠምዝዞ ጉልበትህ ተጎድቶ እንደሆነ ብዬ ነው” ብሎ መለሰለት።

እኛ ይቅር የምንልበት ለሰቀድመን የማይገባንን ይቅርታ በክርስቶስ በኩል ስለተቀበልን ነው። “እርስ በርሳችሁ ተቻቻሉ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ጌታ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር በሉ” ቆላስያስ 3:13። «ይቅር በላቸው የሚሰሩትን አያውቁምና» በማለት የሚያንጸባርቅ ምሳሌ ክርስቶስ ራሱ ሰጥቶናል።

በእገራችን «ቂም ይዞ ጸሎት፤ ሳል ይዞ ስርቆት» ይባላል። እንቅፋትን ሁሉ አስወግደን ምሕረቱን የተቀበልን ምሕረት ለመስጠት ፈጣኛች መሆን ይገባናል። ዶ/ር አብርሃም ተክሉ አብረን በምናመልክበት ዘመን ሲዘምርልን የነበረ መዝሙር እስካሁን ድረስ ልቤ ውስጥ ይሰማኛል፤ በጆሮዬም ይደውላል። ለእናንተም በረከት ይሁንላችሁ።

“የበደልኩትን ሰው ይቅርታ ልጠይቅ
የበደለኝ ካለ ፈጥኜ ልታረቅ
እርሾና እርም ይዤ መኖሩም ይቅርብኝ
ከፍቅር በስተቀር ዕዳ እንዳይኖርብኝ።”

ብቻህን በፍጹም አትራመድም

ብቻህን በፍጹም አትራመድም
ከጎንህ አለ ሌላ ካንተም ፊት የሚቀድም
ከማዕበል ስትታገል
ራስህ ቀና ይበል
ከማዕበልም የተነሳ አትገላላ
ደማት ተስፋ ይጠብቅሃል ከሱ ጓላ።
ይጠብቅሃል መዝሙር
ተሰምቶ የማያውቅ በምድር
ተራመድ በዝናብ
ተራመድ በነፋስ
ሕልምህ እስኪፈጸም ድረስ
ብቻህን በፍጹም አትራመድም
አለ ሌላ ካንተ የሚቀድም።

«ላም አለኝ በሰማይ ወተቷንም አላይ። በክርስቶስ የምናምን እንደዚህ ማለት በፍጹም አንችልም፤ በእሱ ማመናችን ለሚቀጥለው ዓለም ብቻ ሳይሆን ለዚህ አሁን ላለንበት ዓለምም ይጠቅመናል፤ እዚህ ሆነን ወተቱን እየጠጣን ነው።

ጌታ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ አላቸው “እኔንም ብቻዬን ትተውኛላቸው፤ ይሁን እንጂ እባቴ ከእኔ ስለሆነ ብቻዬን አይደለሁም።” ዮሐ. 16፡32

አስቼር ባለቤቱ ለቀድሞው ስትገባ ያነበብኩላት ጥቅስ ይህ ነበር፡ “እኔን አያስገቡኝም ማንም ዘመድ ሊከትልኸ እይችልም አብ ግን ክእንቺ ጋር ነው” አልኳት። በዚያ በጭንቀት ዕለት ከክርስቶስ ጋር የነበረ አምላክ በክፉም ሆነ በደግ ጊዜም ቢሆን ከእኛ አይለይም። እንደሚገባ አንገዝብም እንጂ ቀን በደመና ሌሊት በብርሃን ዓምድ እየመራን ነው እዚህ የደረስነው። ፍጹም ብቻችንን አይደለንም። ከሞት የከፋ ነገር የለም በዚያን ጊዜም ዘመድ ወዳጅ ሊደርስልን በማይችልበት ወቅት እሱ ከእኛ ጋር አለ። መዝ. 23፡4

“በሞት ሽለቆ ውስጥ ብሄድ እንኳ አንተ ከእኔ ጋር ስለሆንክ ክፉውን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝ እነርሱ ያጽናናኑኛል።”

እረኛዬ ነው እግዚአብሔር

ያለ የነበረ ወደፊት የሚኖር
እረኛዬ ነው እግዚአብሔር
የለም የሚጎድለኝ
የሚወቅስኝ የሚከሰኝ
እሱ ለኔ ካለለኝ።
ስወጣና ስወርድ
በሞት ሽለቆ ስሄድ
ይጠብቀኛል በመንገድ።
ጠላቶቼ ካለብኝ በታ
ያዘጋጅልኛል ታላቅ ፊት።
በመጨረሻም መርቶኝ በቸርነቱ
ደግፎ በምሕረቱ
ያደርስኛል ከዚያ ቤት
ክርስቶስ ጌታ ካለበት።
በምድር ስደክም ስለፋ
ዕድሌ ክንብል ሲል ሲደፋ
ሳላለቅስ ሳልከፋ
ሳላዝን ሳልመረር
እስቸሎኛል እንድንኖር
መልካሙ እረኛዬ እግዚአብሔር ።

“ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቼ ያኖራል” ዮሐ. 10፡10-11

ለዎች በክርስቶስ ካመኑ የበላይና የበታች የለም። ሁሉም ልጆች ናቸው። “አተቀበሉት ግን ስልጣን ሰጣቸው የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ በሰሙ ለሚያምኑ” ዮሐ. 1፡12

ሁሉም የክርስቶስ ወንድሞችና እህቶች ናቸው። “እናቴና ወንድሞቼ እነዚህ ናቸው፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ወንድሜ፤ እህቴ እናቴም ነው” ማር. 3፡34

ለዲታዎች ብቻ የተደነገገ ቤተክርስቲያን ነበረ፤ አንዱ የእኔ ብጤ እዚያ ሊያመልክ ሲሄድ ዲያቆኑ በክፉ ዓይን አየውና “እንተ ደግሞ ማን ነህ?” ብሎ ጠየቀው። ምስኪኑም ሰውዬ “ከክርስቶስ ወንድሞች አንዱ ነኝ” ብሎ ከልብ ጠብ የሚል መልስ ሰጠው።

በተጨማሪም ደግሞ ሁላችንም ካህናት ነን። “የእግዚአብሔርን ታላቅ ስራ እንድታውጁ የተመረጠ ትወልድ የንጉስ ካህናት ቅዱስ ሕዝብ እግዚአብሔር ለራሱ የለያችሁ ሕዝብ ናችሁ።” 1 ዲዮ. 2፡11

ከመቀሌ ድረስ ከመጡት ከአለቃ ኃይሉ ተሰማ ጋር አብረን ሳንጠመቅ በፊት ፓ/ር ኤስ ኤ ብርቦርግ ያነበበልን ጥቅስ ነበር። እንደ መልክጻዴቅ ድርብ ክብር፤ በአንድ በኩል የንጉስ በሌላ በኩል ደግሞ የክህነት ወገን እንደሆንን ጥቅሱ ይነግረናል። ይህንን በጥብቅ ስለማምን በመንግስት ት/ቤት በነበርሁ ጊዜ ከመመስከር ወደኋላ ብዬም አላውቅ ነበር። ጭራሽም የከፍል ጓደኞቼ አንድ ጊዜ፤ “ትንሹ ሰባኪ፤ በል ዘንጥ በካኪ” እያሉ ይዘፍኑ ነበር።

በብሉይ ኪዳን ዘመን የአምላክ ምኞትና ዕቅድ ሁሉም ካህናት እንዲሆኑ ነበር። ነገር ግን ከሰው ዓመጸኛነት ምክንያት የተነሳ ያ ተቋረጠና አርኔና የእሱ ወገኖች ብቻ በዚያ ተግባር እንዲሰማሩ ተደነገገ። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ግን ያ ሁሉ ግድግዳ ተደምሶ ሁሉም እኩል ካህን ሆነ። በክርስቶስ ትልቅ ማዕረግና ክብር ነው የተሰጠን፤ ካህናት ነን፤ እንደ ተራ ሰው ያልሆነ ነገር ስንሰራና የእግዚአብሔርን ስም በሚያስድብ ስፍራ መጥኘት አይገባንም።

የአማኞች ካህንነት የሚያበሰረው ትምህርት ለብዙ ዘመን ተሰውሮ የቤተክርስቲያን መሪዎች አማኞችን እንደ ኳስ ይጫወቱባቸው ነበር። ሌላው ይቅርና አማኞች መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያን ለራሳቸው ሊያነቡና ሊመራመሩ የሚችሉበት ዘመን ነበር። አሁን ግን እጅግ የተሻለ ነገር እናውቃለን፤ ጌታ ይመስገን ሁላችንም ካህን ነን። ይህንን ክብር ትምህርት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ፈልፍለው ላስተማሩት የተሐድሶ ሰዎች ትልቅ ዕዳ አለብን።

ለመፈንጠዝ እስቦ፤ በመሳፍንቱ ታጅቦ የሴቶች መዓት ሰብስቦ ለሳቅ ለጨዋታ፤ ለጭፈራና ለእስክስታ ተሰበሰቡ በአንድ ቦታ።
ንጉስ ቤልሻፅር በዚያን ዕለት፤ እስቦ ነበር ሊደሰት በስካር እስኪናጥ፤ ይግፍ ነበር መጠጥ በዚህ ብቻ ሳያበቃ፤ እምጡልኝ አለ ቅዱስ ዕቃ ተሞልቶ በኩራት፤ ተወጥሮ በትዕቢት እምጡልኝ አለ ሊጫወት፤ በጌታ በአምላክ ንብረት ወዲያው መጣ ከላይ ፍርድ፤ ግልፅ በሆነ መንገድ በግድግዳው ከመቅረቱ ፊት ለፊት፤ በዓይን የሚታይ አንድ ጣት ልዩ በሆነ ጽፈት፤ ደምቆ የሚታይ እንደ እሳት እርቅቆ ሄደ መልእክት።
ፈራ ንጉሱ ተንቀጠቀጠ፤ ደምግባቱ ተለወጠ መላ አካላቱ ተናወጠ፤ በልቡ አወቀ እንደመጣ፤ ከባድ የሰማይ ቁጣ ተረበሽ ተንዘፈዘፈ፤ መሰለው የተቀሰፈ ሕይወቱ ተሞልቶ በውካታ፤ ጉልበቱ ጉልበቱን መታ። በዚያ ሌሊት በርግጥ፤ ከሞት እንዳያመልጥ የሚመጣበትን ጉድ፤ ዳንኤል ነገረው አንድ ባንድ እንደተባለው የክብሩ ልብስ ተበከለ፤ ቤልሻፅር ሞተ ተገደለ የምድር ሽክሚም ተቃለለ።

“ቤልሻጽር ሆይ.. ይህን ሁሉ ብታውቅም፤ ራስህን ዝቅ አላደረግህም” ዳን 5፡22 አይቶ እንዳላየ፤ ስምቶ እንዳልሰማ መሆኑ፤ እውነት ሲነገር ጆሮ ዳባ ልበስ ማለት ከባድ ቅጣትና ሞትንም ያስከትላል። ከታሪክ የማይማር፤ ታሪክን መድገም ይሆንበታል። በእግዚአብሔር መቀለድ በፍጹም አይቻልም።

ቤልሻጽር ዓመጽን ዘራ፤ ሞትን አጨደ። የእሱን መንገድ የሚከተሉ መለኮት በወሰነው ሰዓት ተመሳሳይ ጽዋን ይጠጣሉ።

“አትሳቱ፤ እግዚአብሔር አይዘበትብትም። ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንን ደግሞ ያጭዳልና፤” ገላ. 6፡7

ትንቢተ ዮናስ

(ቁጥሩ የሚያሳየው ምዕራፉን ነው)

እንተ አልታዘዝ ባይ ዮናስ
የተላከህ ወደ ነንዌ
ጉዞህ ወደ ተርሴስ
ሕይወትህ ተከቦ በችግር
የሰጠኸው ምስክር
እሕዛብን መለሰ
መንፈሳቸውን ቀስቀሰ።
እንተ ግን ስለወሰንህ በምር
በዓመጽ መንፈስ ለመኖር
ተጣልህ ወደ ባሕር።

-1

በዓሳ ሆድ እያለህ
ተጠበህ ተጨንቀህ
በዚያ በመራራ ዕለት
ወደ እምላክ ጸባዎት
አቀረበ ጽኑ ጸሎት።
ጸሎቱም ወደ ሰማይ ገሰገሰ
ከሰማይ መቅደስ ደረሰ
ይቅር ባለ ጊዜ እግዚአብሔር
ዕጹብ ድንቅ በሆነ ተእምር
መቃብሩ ሳይሆን ባሕር
ተፋው ዓሳው ወደ ምድር።

-2

አዋጅ! አዋጅ! አዋጅ! ከዮናስ ከአሚታይ ልጅ።
ነንዌ የላትም ተስፋ ተወስኖባታል እንድትጠፋ!
በከተማው ውስጥ እያለፈ እንደዚህ ብሎ ለፈፈ።
ማን ለብሰው ዓመድ ነስንሰው
ንጉሱ ሕዝቡ እሸከሩ እንሰሳትም ሳይቀሩ
የእምላክን ስም እየጠሩ ፈታቸውም ወደ እሱ አዞሩ።
የተወሰነው ቅጣት ሊወርድ የነበረው መዓት
ወሰን በሌለው በእምላክችን ምሕረት
ሁሉም ዳኑ ከመቅሰፍቱና ከሞት።

ኢትዮጵያዊው ነቢይ

ነቢይነት መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጠው ስጦታ እጅግ ታላቁ ነው። ነቢያት
የተለዩ የእግዚአብሔር እምላክ የምስጢር ጓደኞች ናቸው። “በእውነት
ጌታ እግዚአብሔር ምሥጢሩን ለባሪያዎቹ ለነቢያት ካልነገረ በቀር ምንም
አያደርግም” “እግዚአብሔርም አሰ፡ እኔ የማደርገውን ከአብርሃም
እስከራሳሁን? አሞጽ 3፡7 ዘፍ.18፡17

እኔ እስከማውቀው ድረስ ከዚህ ቀደም ከነበሩት ኢትዮጵያውያን ሁሉ
ለነቢይነት የተጠሩ ሸህ ዘካርያስ ብቻ ናቸው። አይ መታደል!። ሌሎችም
ነበሩ የሚባል ከሆነ እስቲ እንያቸው! ብቅ ብቅ ይበሉ! እስቲ ሌሎች
ከነበሩ ይጠሩ፤ ትምህርታቸውን በወንጌል፤ ሕይወታቸውን ደግሞ በሕግ
እንመዝነው!

የክርስቲና ስማቸው «ንዋየክርስቶስ» የተባሉት ሸህ ዘካርያስ ግን
በእውነት ሐቀኛ፤ መንፈስ ቅዱስ የቃኛቸው ነቢይ ነበሩ። በሰሜን
ምዕራብ ተወልደው የክርስቶስን ወንጌል በሞላ ጎደል በኢትዮጵያ ሁሉ
ያዳረሱ ግለሰብ ነበሩ። የሰማይ ዕውቀትና ጥበብ የተሰጣቸው ስለነበሩ
ማንም ሊቋቋማቸው አይችልም ነበር። ለኤርምያስ የተሰጠው ተስፋ
ለእሳቸውም ተሰጥቷቸው ነበር። “ከአንተ ጋር ይዋጋሉ ነገር ግን አድንህ
ዘንድ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና ድል አይነሡህም” ኤር. 1፡19

የእርሳቸው የሕይወት ታሪክ ታትሞ በወጣ ጊዜ ከደስታይ የተነሳ
እንደዚህ ብዬ ጽፌአለሁ፡-

ጥሩነህ ወ/ሰላሴ ተመራምር
የሰነጽሐፍ ማዕድን ቆፍር
አዋቂ ሰዎችን እነጋግር
ከእምላኩም ጋር ተመካክር
ታላቅ መጽሐፍ ደረሰ
ምኞታችን ግቡን መታ
ፀሎታችንም ተመለሰ።

በዚህ ጉዳይ ፓ/ር ብርሃኑ ንጉሴና ፓ/ር ጥሩነህ የዋሉልን ውለታ
ትልቅ ነውና መጽሐፎቻቸውን እናንብብ። ሐቀኛውንም ኢትዮጵያዊ ነቢይ
እኔ ምኒልክ እንዳከበሯቸው፤ እኛም እናከብራቸው፤ ከሕይወታቸውም
ትምህርት እንቅስም።

1 ተሰ. 5፡21 “ትንቢትን አትናቁ፤ ሁሉን ፈትነው መልካሙንም ያዙ!”

አገልጋይ

“ከእናንተ ትልቅ መሆን የሚፈልግ አገልጋያችሁ ይሁን፤ የበላይ ለመሆን የሚሻም የእናንተ የበታች ይሁን። የሰው ልጅ እንዲያገለግሉት ሳይሆን ለማገልገልና ነፍሱንም ለብዙዎች ቢዛ አድርጎ ለመስጠት መጥቷልና።”
ማቴ. 20:26-27

ከሙሉ ልቤ ከአንጀቴ ይህ ነው ምኞቴ
በቀረኝ ዕድሜ ይህ ነው ሕልሜ።
ለኔ ከሁሉ በላይ አንገብጋቢው ጉዳይ
ለመሆን ነው አገልጋይ
ሰጥ ሰጥ ብዬ ሁሉን የማገለግል
ምርጫዬ መሆን ነው ባለሟል።
እንደ እሱ አልቸልም መናገር
እንደ እሷ አልቸልም መዘመር
የለኝም ድፍረት የወታደር
የለኝም ጥበብ የመምህር
ጥሩ አይደለሁም በእስፖርት
መብቃም በመጫወት
ጉልበት የለኝም ትንሽና ትልቅ
የሚያናጋ የሚያነቃንት
የሚጥል የሚደባልቅ።
የለኝም ዕውቀት የረቀቀ
የለኝም ውበት የደመቀ
እንደ ወርቅ ያብረቀረቀ
በአንደኛነት የታወቀ
እንደ ማር የሚጥም
ጽፌም አላውቅ ግጥም።
ይህንና ያንንም ባልችል
ድጋ ሀብታም ሳልል
ለጌታ ለአሽከር ለልዑል
ደስታዬ ነው ማገልገል።
ዓለም የሚሻማለት ነገር
ሹመትም ሆነ ክብር
ይጥፋ ይወገድ ይወርወር።
ለኔ ምኞቴ ሕልሜ
በቀረኝ ዕድሜ
አልቆ ከሁሉ በላይ
ክርስቶስን መሳይ
መሆን ነው አገልጋይ።

ሕዝቤ ቢጸልይ

“በሰሜ የተጠራው ሕዝቤ ራሱን አዋርዶ ቢጸልይ፤ ፊቱንም ቢፈልግና ከክፉ መንገዱ ቢመለስ፤ ከሰማይ እስማዋለሁ፤ ኃጢአቱንም ይቅር እላለሁ፤ ምድሩንም እፈውሳለሁ።” (2ዜና 7:14)

በሰሜ የተጠራው ሕዝቤ
እምወደው ከልቤ
አትንቶ ቢያይ ወደላይ
ቢጠይቅ ከሰማይ
ቢፈልግ የኔን ፊት
ከክፉ ቢመለስ ከርኩሰት
ራሱን አዋርዶ ቢጸልይ
እስማዋለሁ እኔ እምላክ
እባርከዋለሁ ያለ ልክ።
ከዳር እስከ ዳር
ትፈወሳለች ምድር
የኃጢአትም ይቅርታ
ሳይቆጥብ ሳያመነታ
ያጎናጽፈዋል የኛ ጌታ
ከልብ የፈለቀ ጸሎት
ተመንጥቆ የወጣ ከአንጀት
ያለምንም ጥርጥር
ይመለሳል በተወሰነው ሰዓት
ፈቃዱ ከሆነ መለኮት።

አንደኛ ቆሮንቶስ

(ቁጥሩ የሚያሳየው ምዕራፍን ነው)

የተሰቀለውን የሱስን
ከሁሉ በላይ
ማወቅ ነው የኔ ጉዳይ
አልመጣሁም ለመራቀቅ
ሌላ ነገር ለማወቅ።
መስቀሉ ለኔ ሕይወት
ጋይል ነው በረከት
የደህንነቴ ምክንያት።

2

ከዚህ ዓይን አውጣ ከዚህ ከክፉ
አብራችሁ አትሰለፉ
ከአመንዝራው ዓመጸኛ
ይቅር መሆን ዳደኛ
ከሱ ጋር አትብሉ አትጠጡ
አብራችሁም አትቀመጡ
አንድ ቀን እንዲድን
አሳልፋችሁ ስጡት ለሰይጣን።

5

የእስራኤል ታሪክ አይበጅምና
ከቶ እንዳይደገም እንደገና።
በጨምላቃ ሕይወት በምንዝር
እንደነሱ አንኑር በነውር።
እንደነሱ እንዳትወድቁ
ከጣያታት ሁሉ ራቁ።
እሱን መፈታተን ይቅርና
አቅርቡለት ለእግዚር ምስጋና
ደግሞም ስትኖሩ በዚህ ዓለም
ይቅር ጭራሽ ማጉረምረም።

10

ክርስቶስ ከሞት ተነስቷልና
ለመኖር እንደገና
የሚያምን አለው ዋስትና።
ሞትን ድል ነስቶ
መቃብርን አሸንፎ
ከእስራቱ ተፈቶ
ነጻነትን ተጎናጽፎ
በተዘጋጀለት ሙሉ ዓለም
ገና ይኖራል ዘለዓለም።

የዘመናት ምኞት

የዘመናት ምኞት እንድ ነገር አለበት
የሚጣፍጥ የሚጥም እንደ ማር እንደ ወተት
የሚባርክ እንጀት የሚያርስ እውነት።

መጽሐፉ ግሩም ከመሆኑ የተነሳ እንድ ድልነሳው የተባለ ወዳጄ
የወደዳትን ልጅ «የዘመናት ምኞት» የሚል የቅጽል ስም ሰጧት ነበር።
ስሙ የተወሰደው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው። ሐጌ 2፡6 “የአሕዛብም
ያማረው ይመጣል” በአማርኛው ይህን ያህል ግልጽ አይደለም በጥንቱ
የእንግሊዘኛው ትርጉም «ሕዝብ ሁሉ የሚመኘው ይመጣል» ይላል።

ከመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን ጀምሮ እስከ አዲስ ኪዳን መጀመሪያ
ዘመን ድረስ የነበሩት ሁሉ ሲመኙ የነበረው ክርስቶስ ጌታን ነው።
የዘመናት ምኞት የተባለው እሱ ብቻ ነው። ጌታም እራሱ ሲናገር
አብርሃምም ጭምር የእሱን መምጣት ይጠባበቅ ነበር። “አባታችሁ
አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሄት አደረጉ አየም ደስም አለው” ዮሐ. 8፡56

«የዘመናት ምኞት» የተባለው መጽሐፍ ወደ ስምንት መቶ የሚጠጉ
ገጾችን ይዟል። የክርስቶስን ታሪክ ከልደቱ እስከ ዕርገቱ ይዟል።
የጻፈችውም ኤለን ጂ. ዋይት ነች። በታሪክ ካለት ሴቶች ይልቅ እንደ
እሷ ብዙ የጻፈ ማንም የለም፤ ከጻፈችውም ውስጥ ብዙ ተወዳጅነትን
ያተረፈው የዘመናት ምኞት ነው። እሷንም ወደ አማርኛም
የተረጎመውን አበበ ብዙነህን እናመሰግናለን።

አልታተመም እንጂ ዘውዴ ተኬም ይህንን ከመጀመሪያ እስከ
መጨረሻ ወደ ትግርኛ ተርጉማለች። «ስትተረጉሚ ከሁሉ የበለጠ
ልብሽን የነካው የትኛው ምዕራፍ ነው?» ብዬ ጠየኳት፤ እሷም እንባዋን
ጠብ አደረገችና «የአገልጋዮች አገልጋይ» ነው ብላ የመለሰችው መልስ
በጣም ልቤን ነካው።

ጆርጅ ዊትሬልድ ማቲው ሄነሪ የጻፈውን የመጽሐፍ ቅዱስ
ማብራራርያ እጅግ ስለሚወደው ተንበርክኮ ነበር የሚያነበው ይባላል።
የዘመናት ምኞትን የመሰለ መጽሐፍ ቢያገኝ ኖሮ ጭራሹን ወደ
አልጋውም አይሄድ ነበር።

ምግብ የሚጣፍጠው ለተራብ፤ ውኃም ዋጋ ያለው ለተጠማ ነው።
ለመንፈሳዊ ሀብት ለሚጓጉ ሁሉ ከሚያጠግቡና ከሚያረኩት መጽሐፎች
አንዱ የዘመናት ምኞት ነው። ማር የሚጣፍጣው ለቀመሱት ነውና
አንብቡት።

ብርቅ አሳቦች ከዘመናት ምኞት

ከዋክብት በተመደበላቸው ክብ መንገድ እንደሚዞሩ ሁሉ የእግዚአብሔር አሳብ መጣደፍንም ሆነ መዘግየትን አያውቅም።

++

ሰማይና መራት እረኞች የመላእክትን ዝማራ በሰሙበት ጊዜ በነበራቸው እርቀት ላይ ነው ያሉት። ተራ ሰዎች በቀትር ሰዓት ከመልእክተኞች ጋር በመስኮችና በአታክልት ቦታዎች እንደተነጋገሩ ሁሉ አሁንም የሰማይ በጎ አድራጎት ተጠቃሚ ሰው ነው። በተራ የኑሮ ጎዳናዎች ለምንመላለስ ሁሉ ሰማይ ቅርባችን ነው። በእግዚአብሔር ትእዛዝ መሰረት የሚነቀሳቀሱትን ሁሉ ከሰማይ አደባባይ መላእክት ያጅቧቸዋል።

++

በሰማይ ዋጋ የሚሰጣቸው የሕጻን ዓይነት ቀናነት፣ ራስን መርሳትና በሙሉ መተማመን ላይ የተመሰረተ ፍቅር ያላቸው ናቸው።

++

ከእግዚአብሔር ልጆች የሚጠበቀው ተግባር እንጂ መናገር ብቻ አይደለም።

++

ለቆሰሉት እንደ ፈውስ ዕጽ የማዳን ኃይል ያለው የእምነትና የማደፋፈሪያ ቃል ንገሩዋቸው።

++

ጨለማን ለማስወገድ ከተፈለገ ብርሃንን መተካተ ነው። ስሕተትን ለመጋፈጥ ከተፈለገ እውነትን መያዝ ነው።

++

በመጨረሻ ጥሩ ውጤት ለማስገኘት ብቃት የሚኖረው በብዙ ጸሎት የተከናወነና በክርስቶስ ጸጋ የተቀደሰ ስራ ብቻ ነው።

++

ጦርነቱ በድል ተፈጸመ። ... ድል በማድረግም ሰንደቅ ዓላማውን ከሁሉ በላይ ከፍ አድርጎ ሰቀለ። - በየሱስ አሸናፊነት ሰማየ ሰማያት የድሉ ተሳታፊ ሆኑ። ሰይጣን ድል ተመታ፤ መንግስቱንም እንዳጣ አወቀ።

++

ትልቁ መስዋዕት ተሰዋ። ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መግቢያው በር ተከፈተ። ለሁሉም እዲስና ሕያው መንገድ ተዘጋጀ።

ነቢዩ ዓሞፅ

ከየሩሳሌም አቅራቢያ ከይሁዳ ከትቆዓ ምድረበዳ ዓሞፅ ሾላ ለቃሚ ያ እረኛ ይኸው መጣ ወደኛ። ሰው ከፈጣሪው እንዲታረቅ እየተናገረ በጥብቅ በታላቁ አምላክ ታዞ ከባድ መልእክት ይዞ የቃላት ለይፍ መገዘ ሊሰጠን ትምህርት ጠቃሚ የሆነ ለሕይወት ተመለሱ ሊል ከዓመፅ ሊዘልፍና ሊገስፅ እነሆ መጣ ዓሞፅ። ቃል ይዞ ከእግዜር አፍ እንደወትሮው እንዳንሰንፍ ሊቀሰቅሰን ከእንቅልፍ ገስግሶ መጣ ወደኛ ነቢይ ሆኖ ያ እረኛ። በሕይወት እንድትኖሩ ጌታን በማመን በሱ ኩሩ ከልባችሁ ፈልጉት እሱን ብቻ እመኑት ሰባቱን ከዋክብት ላጣመረ አርዮንን ለፈጠረ ስገዳለት ለዚያ አምላክ ጉልበታችሁ ይምበርከክ አልቁ አክብሩት ያለልክ። ቃለ እግዚአብሔርን ተማሩ ነጥቡን ሁሉ መርምሩ ጽድቅ እንደ ውኃ ይውረድ ሐቅ እንደ ነጎድዓድ ፍትሕ ለግሱ ለሁሉ ችግረኞችን አትበድሉ ይቅርባችሁ ማሸሚጠጥ ባለጌ መሆን ሕገወጥ ሰውን በብር መሸጥ ድኃን በሚማ መለወጥ ራሳችሁን ግዙ መንቀባረርም እታብዙ

(ይቀጥላል)

ነቢዩ ዓሞፅ

ሳታዳሉ ሳታንጋድዳ
 በትክክል ብቻ ፍረዳ
 ጊዜ ይኑራችሁ ለሁሉ
 ሰንበትም እንዲያልፍ እትችኩሉ
 መሃይምም ሆነ ሊቁ
 ከምንዝር ከዝሙት ተጠንቀቁ
 ለራስ አትሰጉብገቡ
 የሌላቸውን አስቡ
 ፍቅርን አክሉ ከእምነት ጋራ
 ልባችሁ ለሰው ይራራ
 ለእውነት በቅን ሥግሉ
 ፍርድ ሲጣመም ዝም አትበሉ
 ንግድ ላይ አታጭበርብሩ
 እባካችሁ ጌታን ፍሩ
 ሕግን ጠብቁ በሙሉ
 አንዱን እንኳን አታቅልሉ።
 እምቢ ካላችሁ ሁሉ ተባብሶ
 ዘፈን ይለወጣል ወደ ለቅሶ
 ድግስ ሁሉ ይቀርና
 ኃዘን ይመጣል እንደገና
 በምትሂዱበት መንገድ
 የሚያስደንግጥ የሚያርበደብድ
 ይጠብቃችኋል ከባድ ፍርድ።
 የትም ቢኔድ ቢፎጥ
 ከቶ አይቻልም ለማምለጥ።
 አታመልጡም ከመቅሰፍት
 ከአንበጣ ሰራዊት
 ከቸነፈርና ከእሳት።
 በሱ ፈንታ ብትታዝዙ
 ሀብታችሁ ይሆናል ብዙ
 ተረሰቶ ጦርነት
 ፍቃድም ቀርቶ መቅሰፍት
 ይወርድላችኋል በረከት።
 አገራችሁ ይዋብና
 ዝናውም ይገንና
 ትክብራላችሁ እንደገና
 እግዜር እንዲህ ይላል እያለ
 በሕያው ስሙ እየማለ
 በትጋት በጥበብ እያየለ
 እሞፅ ምንም አላስቀረ
 በሙሉ ልቡ መሰከረ
 ስለዚህ ሁሉ ተናገረ።

የኤማሁስ መንገድ

ከእኛ ጋራ እደር መሸቷልና ቀኑም ዘነበል።” ሉቃስ 24:29

ክርስቶስ በተነሳ ለታ
 ኤማሁስ ከተባለ ቦታ
 ሁለት ደቀ መዛሙርት
 እየተጓዙ ባንድነት
 ስለደረሰባቸው ጉድ
 ይነጋገሩ ነበር በገሃድ።
 የሱስ ስለሞተባቸው
 ስለተለየ ከጎናቸው
 ተጎድቶ ነበር ልባቸው።
 ሳያስቡት በድንገት
 ባዘነበት በዚያ ለት
 እንግዳ ሰው ገጥሟቸው
 በመንገድ አጀባቸው።
 እንደ ባንድ በመተንተን
 ከቅዱስ ብሉይ ኪዳን
 መሲሕ ከመክበሩ ፊት
 እንደሚቀበል ውርደት
 እንደሚደርስበት ሞት
 እንድም ነገር ሳይቀር
 ሁሉን ነገራቸው በዝርዝር።
 መጽሐፉን ባላማወቃቸው
 ባለማስተዋላቸው ባለማመናቸው
 እንግዳው ገጸላቸው።
 የእንግዳውን ማንነት
 ምንም ባያውቁ
 ከንግግሩ የተነሳ
 ደንዘው የነበሩት ነቁ
 መንፈሳቸው ጋለ
 ልባቸው እንደ
 እሳት ተቃጠለ።
 እንግዳውን ስለወደዱት
 እደር ብለው ለመኑት
 አጥብቀው ጋበዙት።
 የቀረበላቸውን ምግብ ሁሉ
 በጸሎት ሊበሉ ሲሉ
 ዓይናቸው ተከፈተ አወቁ
 ክርስቶስ በመሆኑ ተደነቁ።
 ሲሰወር ወዲያው ተነሱ
 በጥድፊያ ሊመሰክሩ ለእርሱ
 ወደ ኢየሩሳሌም ገሰገሱ።

ወላጆቼ ከዚህ ዓለም ሲያልፉ ምንም ያወረሰኝ ቁሳዊ ነገር የለም። እኔም ተራዬ ሲደርስ ለልጆቼ የማወርሳቸው ምንም ነገር የሚኖረኝ አይመስለኝም። እንዳልዋሽ ግን ምርጥ ምርጥ መጽሐፎች አሉኝ።

አንድ የቅርብ ጓደኛ ነበረኝ በአንድ ሌሊት የተረፈው ሀብታም የሆነ። ታሪኩን በዝርዝር ጠልቄ አላውቀውም ነገር ግን አንድ የተረፈው ሌትዮ ሲሞቱ ብዙ ሀብት አወረሱት። እንደዚህ በፍጥነት የተለወጠ ሰው አጋጥሞኝም አላውቅም። የወረሰው አነገሰው!

ክርስቶስ ጌታ ይህንን ዓለም ትቶ ሳይሄድ በፊት ምን አውርሶን ሄደ? አንድ ሰው መልሱን እንዲህ ብሎ ይሰጣል። ጌታ ነፍሱን ለአብ አስረከበ! አካሉን ለአርማትያው ዮሴፍ ሰጠ! ልብሱን ወታደሮች ፅጣ ተጣጣሉበት! እናቱን ለዮሐንስ አደራ አለ! ነገር ግን ሁሉን ትተው ለተከተሉት ደቀ መዛሙርቱ ምን ሰጠ? ብርና ወርቅ አልሰጣቸውም። ግን ከገንዘብ እጅግ የሚበልጠውን ሰጣቸው ያውም ሰላምን። “ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜንም እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ አይፍራም። ዮሐ. 14፡27 ይህ ሰላም ጳውሎስ እንደሚነግረን አእምሮ ከሚደርስበት በላይ ነው።

“ከማስተዋልም በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ይጠብቃል።” ፊሊጵ. 4፡7

ወዳጄ ታፈስ ዓለሙ «አሜሪካ ለሴት ነው እንጂ ለወንድ አይመችም» ይል ነበር። የደረሰብን ሁሉ የታፈስ አስተያየት ትክክለኛ መሆኑን እናውቃለን። ጌታ ስሙ ይክበር አሁን ደህና ነኝ፤ ነገር ግን እዚህ ለመድረስ የወሰድኩትን እድካሚ ገዝ ሳስብ ለራሴም በኃይል ይገርመኛል። ከችግሩ የተነሳ የጥንቱ ግርማ የአሁኑን ግርማ ሲመለከት አየው ነበር። አንዴ ባለቤቴን አስቲርን «መቼም ሰው ሁሉ ምግብ ከበላ በኋላ ስለእኛ ነው የሚያወራው» አልጓት። «የለም» እስከዚያም አይቆይም፤ እፍ ማማሽ ነው የሚያደርጉን» አለች። አስቲር የመለሰችው መልስ እስከ ዛሬ ድረስ ያስቀኛል!

በዚያ ሁሉ ውጣ ውረድ ሳልፍ የክርስቶስ ሰላምና ደስታ ከእርሱ የወረሰኩት ዕረፍት አልተለየኝም ነበር። “ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜንም እሰጣችኋለሁ” ያለው ቃል መቶ በመቶ ተፈጽሞልኛል። ወደፊትም ምን እንደሚመጣ ሰው ነኝና አላውቅም፤ የመጣው ቢመጣም ጸሎቴ ያ ሰላም እንዳይለየኝ ነው።

ፓ/ር ተበጀ ጉዳዩ እጅግ ተወዳጅ ስለነበሩ የቅጽል ስማቸው “ጣፋጭ” የሚል ነበር። ንግግራቸው ለዛ ያለው ነጥባቸውን የማይዘነጉ ግለሰብ ነበሩ። ምሳሌ 22፡29 እንዲህ ይላል “በሙያው ስልጡን የሆነውን ሰው አይተሃልን? በነገስታት ዘንድ ባለሟል ይሆናል።” ፓስተሩ የደስ ደስ ያላቸው፤ ሲናገሩም ቀልጣፋ ስለነበሩ ግርማዊነታቸው ሲያስተረጉሙ ሰምተው በቤተ መንግስት እንዲሰሩ ጠይቀዋቸው ነበር፤ ግን እሳቸው ጥረውን አልተቀበሉም ነበር ዝንባሌያቸው ወደ ወንጌል ስራ ብቻ ነበርና። “ከግብጽ ሀብት ይልቅ ስለ ክርስቶስ መከራ መቀበል እጅግ የሚበልጥ ሀብት መሆኑን ተገነዘበ።” ዕብ. 11፡26 የእሳቸውም ምርጫ እንደ ሙሴ ነበር።

በአስመራ ከተማ የወንጌል ስብሰባ ሲያደርጉ አንዱ በጉባኤው ፊት “የእስላም ስጋ መብላት ኃጢአት ነው ወይ?» ብሎ ጠየቃቸው። እሳቸውም «የእስላምም ሆነ የክርስቲያን ስጋ መብላት ኃጢአትም ነውርም ነው፤ ግን እስላም ያረደውን ስጋ ማለትህ እንደሆነ እሱ ራሱን የቻለ ጥያቄ ነው» ብለው መለሱለት። የዚያን ዘመን ገዢ የነበሩት ልዑል አስራተ ካሳ የሰጡትን መልስ ሰምተው መደነቃቸውን እሳቸው ራሳቸው ነግረውኛል።

ኢትዮጵያውያን እኔም ጭምር የተጠናወተን ምን እንደሆነ አላውቅም ጊዜን ማክበር ላይ በጣም ደካማዎች ነን። ፓስተሩ ግን እንኳን ለሰዓቱ ለደቂቃውም የሚጠነቀቁ ነበሩ። ሁለት ሰዎች እሳቸውን የሚያስታውሱኝ አሉ አንደኛው ምስጋናው ሞገስ ሁለተኛዋ ባለቤቴ አስቲር ነች። እሷም ታበዛዋለች አንድ ስፍራ ለስብሰባ ሄደን ከሁለት ሰዓት በፊት አስቀድመን ደረስን! የሆነ ሆኖ ዋናው ነጥብ ቀጠሮ በኃይል መከበር እንዳለበት ነው። ለጊዜ ግድ የሌለው ለሰውም እንደዚያው ነው።

ፓ/ር ተበጀን ትልቅ ያደረጋቸው ትልቁ መጽሐፍ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። አዲስ ኪዳንን በየወሩ እንደሚወጡት ነግረውኛል። ከብሉይ ኪዳንም ብዙዎቻችን የማናውቃቸውን ጥቅሶች ሲጠቅሱ ሰምተናል። እንደ ኢዮብ የእግዚአብሔርን ሕግና ቃል እንደ እንጀራ ይበሉት ነበር። “ከአፋ ከወጣው ትእዛዝ አልራቁም! የአንደበቱን ቃል ከዕለት እንጀራዬ አብልጬ ይገባለሁ” 23፡12። እንደ ኤርምያስም በቃሉ ይፈነጥዙ ነበር። “ቃልህ በተገኘ ጊዜ በላሁት! የሰራዊት እምላክ እግዚአብሔር ሆይ በስምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሴትና የልብ ደስታ ሆኗልኝ።” 15፡16

ዔልሳዕ ይባል ነበር ስሙ

ከነቢያት ድንቅና ግሩሙ
ከሁሉም ይልቅ ለምለሙ
ዔልሳዕ ይባል ነበር ስሙ።
የተሞላ በመንፈስ
ውኃን የሚፈውስ
አምላክ በሰጠው ብልሃት
በሌላ ሳይሆን በዱቄት
መርዝ ያጠፋ ከምንቸት
ተጠንቅቆ ለባልቴት
ዕቃውን ሁሉ በቤት
አትረፍርፎ የሞላ በዘይት።
ተቀብቶ የተላከ ከላይ
የሱስ ክርስቶስን መሳይ
የእግዚአብሔርን ቃል የለፈፈ
መጥረቢያ በውኃ ላይ ያንሳፈፈ።
ለተወደደች መካን ሲት
ልጅን የመሰለ በረከት
መስጠት የቻለ
እንደሱ ያለ ማን አለ?
ሕፃኑም ታሞ ቢሞት
በእምነትና በዐሎት
አጎናፀፈው ሕይወት።
ንፅማንንም ላከ
ውኃ ካለበት ቦታ
እንዲድን ከበሽታ
እንዲርቅ ከዓመፅ
እንዲነፃ ከለምዕ።
ራብ አገሩን ውጠት
እንጠርቆ አስጨንቆት
በሰማይ አምላክ ስም ምሎ
ጥጋብ ይመጣል ብሎ
እንደ ዔልሳዕ የተናገረ ከቶ
ማን አለ የጌታ አቡካቶ?
ከነቢያት ድንቅና ግሩሙ
ከሁሉም ይልቅ ለምለሙ
ዔልሳዕ ይባል ነበር ስሙ።

ፓ/ር ተበጀ ጉዳዩ

“አጭር ነው ቁመቱ ጠባብ ነው ደረቱ
ብለው አሙት አሉ የአእምሮውን ሰፋት
የአንደበቱን ስለት ያላወቁ ሁሉ።
ተዘርዝሮ አያልቅም እንዲያው በውነቱ
እጅግ ብዙ ሰርቷል ጣፋጭ በሕይወቱ።
አርበኛም ነበረ መምህርም ነበረ
አለቃም ነበረ ሽክፍ ያለ ጎበዝ
በተሰለፈበት ስሙን ያስከበረ።”

«ስም ከመቃብር በላይ ይኖራል» የሚባለው ንግግር እውነት ነው። ፓ/ር ተበጀ ጉዳዩ አንደበታቸው የረታ ግሩም የሆኑ መሪና ተናጋሪ ነበሩ። ከዚህ ዓለም በሞት ከተለዩ ህያ ዓመታት አልፏል። ነገር ግን የሕይወታቸው አስተዎጽዖ ብዙ ስለሆነ ይኸው ሰማቸው እስካሁን ድረስ ይታወሳል።

በዚህ ዓለም ውስጥ እጅግ ደስ የሚያሰኝ ልብን የሚያረካ ነገር ካለ የየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ነው፤ ከምስራች ሁሉ የበለጠ የምስራች ካለ እሱ ብቻ ነው። ያንን ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማሁት የኢትዮጵያ ታላቅ ወንጌላዊ ኮነበሩት አንዱ ከፓ/ር ተበጀ ጉዳዩ አንደበት ነበር። ገና ልጅ ነበርኩ፤ የጀርመንን ለጋሲዮን ሲጠብቁ የነበሩ ወታደሮች ሲጎሙ ለማየት እዚህ ቅርብ ስፍራ እንሄዳለን ሲሉ ስለሰማናቸው እኛንም ውስዱን ብለን ለመንናቸው፤ እሺ ብለውም ስለወሰዱን የዚያ ዕለት ሕይወቱ ተባርኮና አዲስ አትጣጫ ይዞ ከዚያ አዳራሽ ወጣሁ።

ፓሰተር ተበጀም አብርሃም አንድ ልጁን ይስሐቅን ሊለዋ ወደ ሞሪያ ተራራ ወጥቶ ሊለዋ ሲል በእሱ ፈንታ የሚታረድ በግ እግዚአብሔር እንደሰጠና በዚያም የተነሳ ይስሐቅ በነጻ እንደተለቀቀ አስተማሩ። የዚያን ጊዜ ነው የወንጌል ምስጢር የተገለጸለኝ። ከሰማይ ብርሃን ከበራልኝ ቀን አንዱ ያ ቀን ነበር። “በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ ምድር ላለው ብርሃን ወጣለት።” ማቴ. 4፡16

እናት የወለደችን ብቻ አይደለችም

“አረ እንደው ምንስ ቃላት ባገሡኝ
የልሴ የውስጤን ዘርዘረ መናገር በቻልኩኝ።”

ብላ ዘመናዊ ዘማሪ የምትዘምረው መዝሙር የሁላችንንም ስሜት የሚገልጽ ነው። አሳባችንን ለማስተላለፍ ስንሞክር ይከብዳል፤ ዳገት ይሆንብናል። ቃል የልብ አያደርስም በማለት ሁለት ኢትዮጵያውያን ደራሲዎች እንዲህ ብለዋል።

“እንዲያው ለስሙ ነው አይገኝም ቃሉ
ቃል የልብ አይገልፅም ያሰቡትን ሁሉ።”

“የሳለደፈው ብዕረ የእንደበቱ ቁንጽል ቃል
ውለታሽን ለመዘከር ለምስጋና መች ይበቃል።”

ከአምሳ ዓመት በላይ ቁጥርና ስፍር የሌለው ውለታ ለዋሉልኝ ለኖርዌይ ተወላጅ ለሚስ ሂልደር ቱቢያሰን ያለኝን ምስጋናና አድናቆት በምንም ቋንቋ፣ በምንም ቃላት ልገልጸው አልቻልኩም። ችርነታቸው ዳር ድንበር ስሌለው ለወላጅ እናቴ ለወ/ሮ የሺአመቤት ወ/ኪዳን “የደግ መጨረሻ፣ የእግዚር ፍቅር ማስታወሻ” ብዬ የጻፍኩት አልፎ ተርፎ ለእሳቸውም ይሆናል። ይወዳኛል፤ የሚመለከቱኝም እንደ ዓይናቸው ብሌን ነበር። “ንገሥታት አሳዳጊህ፣ እቱጌዎችም ሞግዚትህ ይሆናሉ።” ብሎ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተሰጠው ተስፋ ሺ ጊዜ በሳቸው በኩል ተፈጽሞልኛል።

ሚስ ቱቢያሰን ሰላሳ አምስት ዓመታት በኢትዮጵያ ሲሰሩ የሰውነትን የፍቅር አገልግሎትና ያሳዩትን አርአያ እሳቸውን ለመተዋወቅ ዕድል ያገኙ ሁሉ እስከ መቼም አይረሱትም። ልሳቸው ዘወትር ለመልካም ተግባር፣ ሴታቸው ደግሞ ማንንም ለማስተናገድ የተከፈተ ነበር። ደግነታቸውን ከቀመሱት አንዱ እንዲህ ብሏል።

ቅን አመለካከቷ ታላቅ ትህትና
ያስተሳሰብ ርቀት የመንፈስ ልዕልና
ሂልደር ቱቢያሰን መች አቻ እሳትና።
ብዙም አላወጋም እንዲያው በደፈና
ሁሉም ይወቅላት ይናኝ የርሷን ዝና
ይህ ቀረሽ የማትባል ውድ እናት ናትና።”

ለእሳቸውና ለሌችም የእናት ፍቅርን ለላገሱን ሁሉ ምስጋና ይድረስ።

እጅ ደጋፊዎች

ናብ ዕዳ ነበር! «የልጠረጠረ ተመነጠረ» እንደሚባለው ሳይታሰብ በድንገት በጉዞ ላይ ባለው ሕዝብ ላይ ጠላት ጦርነት ከፈተ። በማግስቱ ጦርነቱን እንዲፋለም በመሪነት የተመረጠው ኢያሱ ነበር። ሙሴ ግን ሌላ አንጉብጋቢ ጉዳይ ስለነበረበት ሁለት ሰዎች አስከትሎ ወደ ተራራ ወጣ። ዘጸ. 17፡15 “የእግዚአብሔርን በትር በእጆቹ ይገዝ በኮረብታው ላይ ላይ እቆማለሁ” ብሎ ሙሴ ተናገረ።

ሁለቱም ወደ ተመደበው ስራ ተሰማሩ፤ ኢያሱ ለጦርነት፣ ሙሴ ለጸሎት።

ሙሴ እጁን ወደ ላይ ሲዘረጋ
ድል ተገኘ ለግዜር መንጋ
እጅ መዘርጋት ሲቀር
ጠላት ያሸንፍ ነበር
ከዚህ ምሳሌ ተምረን
በጸሎት እንመን።
ድል ይገኛል በጸሎት
ችላ በማለት ውድቀት።

ሁለቱ ሰዎች አሮንና ሆር ለምን ከሙሴ ጋር ሄዱ? ምን ነበር ስራቸው? እጅ ደጋፊዎች ነበሩ። እርግጠኛ ነኝ ከሙሴ ጋር እንደጸለዩ። ዋናው ስራቸው ግን እጅ ደጋፊነት እንደነበረ መዝገቡ ይነግረናል። የሙሴ እጆች እየዛሉ በሄዱ ጊዜ ... “አሮንና ሆርም” አንዱ በአንድ በኩል፣ ሌላውም በሌላ በኩል ሆነው እጆቹን ወደ ላይ ያዩ” ዘጸ.17፡13። ጸሐይ እስክትጠልቅና ኢያሱ ድል እስኪጎናጸፍ ድረስ እጅ ደጋፊዎቹ ስራቸውን በታማኝነት ቀጠሉ።

ጌታ የሱስም ወደ ጌቱስማኔ ለጸሎትና ለከባድ ትግል በሄደበት ወቅት ከደቀመዛሙርቱ ሶስቱን አብሮ ወሰደ። ለምን ነበር የወሰዳቸው? እጁን እንዲደግፉት።

ከዚህ ቀደም እጅ ደጋፊዎች እንደተፈለጉ፣ ዛሬም ይፈለጋሉ።

በዚህ አጋጣሚ ለተወሰኑ ዓመታት በአዲስ አበባ ከተማ እሑድ እሑድ ማታ ስብሰባ ሳይሮግ ብዙ ሕዝብ ይመጣ ነበር፤ በደርግ ዘመን በዚያ በቀውጢ ጊዜ ሰላምና ዕረፍትን እንዲያገኙ የወንጌልን ዘር እንድንዘራ ጌታ አምላክ ዕድልን ሰጥቶን ነበር። በዚያ ስብሰባ እጄን የደገፋ ብዙዎች ናቸው፤ በተለይም ሙሴ እስጢፋኖስን፤ ሞይዝ ወ/ማርያምንና ፋሲል ከተማን አመሰግናለሁ።

ከየት መጣ ዮስያስ?

እልል! እልል! ይበለን ደስ
በተቀጣው ንጉስ ዮስያስ
ወጣቱ መስፍን በትረ መንግስት ጨበጠ
በጽድቅ ዙፋን ላይ ተቀመጠ።
አያቱ ክፉ አባቱ ክፉ
ለዓመፅ ብቻ የተሰለፉ
እስቲ እባካችሁ ልጠይቅ
ከየት መጣ ዮስያስ
ይኸ ብሩክ ይኸ ምሩቅ
አስደናቂ ንጉስ
ከቶ እንከን የሌለው ልዑል
ዮሴፍንና ዳንኤልን የሚመስል
ከሁሉም ነገስታት ትልቅ
ዳዋትንና ስሎሞንን የሚያስንቅ
ዕጹብ ድንቅ የሆነ መሪ
ከየት ወረደ ከየት ተፈለፈለ
ከየት አቅጣጫ ዱብ አለ?
እንደ ብሩክ ዮስያስ
ታይቶ አይታወቅም ንጉስ
ገና ሳይወለድ ከሰባት መቶ ዓመታት በፊት
በስም የተጠራ የተነገረለት ትንቢት
ነቢዩ ኤርምያስ ያደነቀው
በከበረ ደስታ ያስታወሰው
በመንፈሱ የበሰለ
ወለም ዘለም ያላለ
ከልጅነቱ ጀምሮ እምላኩን ያገለገለ
በጣያታት ላይ ቁጣው የገነፈለ
መነቃቅሮ ስራቸውን የነቀለ
በጌታ ቅንዓት እየነደደ
ጠንቋይንና አስማተኛን ያሳደደ
ከነውር ሁሉ የራቀ
በቅንነት በፍትሕ የረቀቀ
በእኩብሮትና በፍቅር
ታዩ የተገኘ ለእግዚአብሔር
እንደ ብሩክ ዮስያስ
ታይቶ አይታወቅም ንጉስ።

እርስ በእርሳችሁ ተጽናኑ

ወ/ሮ ጉዳይነሽ እሸቱ የፓ/ር ገብረ ክርስቶስ ካሳ ባለቤት የነበሩት
በጌታ ክርስቶስ አምነው በእሱ አርፈዋል። የተወደዱ እናት ነበሩ
ለወለዷቸው ብቻ ሳይሆን ለእኛም ጭምር። መጽሐፎቹን እጅግ በጣም
እንደሚወዱ ደጋግመው ነግረውኛል። እኔም እሳቸውን ስለምወድና
ስለማከብር ሌላ ነገር ባልፈጽምም እንኳን በዚህ ገጽ ላይ ላስታውሳቸው
ወሰንኩ።

መጽሐፍ ቅዱስ በክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ተሰፋ። “በለዚህ እርስ
በእርሳችሁ በዚህ ቃል ተጽናኑ” ስለሚል በስነ ስርዓት እቤቷ አስቀምጣ
እሷና ባለቤቷ እስከ መጨረሻ ድረስ በፍቅር ስለተጠነቀቁላቸው
ሰላማቸው ለስርጉት ገ/ክርስቶስ የጻፍኩትን ለሌሎችም ይጠቅማል
ዘግለት እዚህ ላይ አስፍረዋለሁ።

እናት ማጣት ከባድ ነው፤ አውቀዋለሁ፤ ቀምጼዋለሁ። ከሰማን ጀምሮ
ለእንቺም፤ ለታምሩም፤ ለራሔልና ለይባቤ ለቤተሰብሽም ጌታ አምላክ
መጽናናቱን እንዲሰጣችሁ ስንጸልይ ነበር። ተስፋ አለኝ ጸሎታችን
በደንብ እንደተመለሰ።

ሞት በየሱስ ክርስቶስ ላመነ የመጨረሻ አይደለም። የተወደዱ
እናታችን ጌታ ክርስቶስ በክብር ሲመለስ እሳቸውንም በክብር
እናያቸዋለን። እልል! እልል! እንዴት ያለ ተስፋ አለን! በዚህ ተጽናኑ፤
ተስፋው እውነትና የተረጋገጠ ነው።

“ስንሰበሰብ በኤደን አንድ ቀን
በሰማያዊ አገር በላይ
መከራና ኃዘን ይጨረሳል
በሰማይ ዳርቻ ስንቆም።”

“እኛ ግን እንደ ተስፋው አዲሱን ሰማይ አዲሲቷንም ምድር
እንጠብቃለን ጽድቅ የሚኖርባትን።” 2ጴጥ. 3፡13

እናታችን ያንን ተስፋ ይዘው፤ የዘላለም የመንግስተ ሰማያትን የይለፍ
ወረቀት ይዘው ነው ያረፉት። እኛም እስከ መጨረሻው የእሳቸውን ዳካ
እንከተል። የእናት ምርቃት መቼም መራት ወድቆ አይቀርምና በረከቱ
ባንቺና በቤተሰብሽ ላይ ይወርዳል።

ሁሉ ነገር ሲቀር ቀሪ ነው፤ ዘላለም የሚኖረው ለእግዚአብሔርና በእርሱ ስም የምፈጽመው ተግባር ብቻ ነው። እኔ በበኩሌ በጣም ያሚያስቀኑኝ ሰዎች ካሉ ክርስቶስን አምነው እስከ ዕድሜ ልካቸው ድረስ የሚያገለግሉት ሰዎች ናቸው። ሰው ጊዜያዊ መሆኑን በመገንዘብ የመንግስተ ሰማያትን መንገድ ይዞ ሲጓዝ ከማየት የበለጠ ደስታ የሚሰጠኝ የለም።

ከብሉይ ኪዳን ውስጥ ታሪኩ እጅግ የሚያስቀናኝ ካለ የንጉሥ ዮሴፍስ ታሪክ ነው። ይህ የተባረከ ንጉሥ ከልጅነቱ ጀምሮ እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ አምላክንና ሕዝቡን በቅን ልብ ከነበሩት ነገሶቻት የበለጠ አገልግሏል።

“ድምጹ ተሰማ ቀራንዮ” የሚባለው ልብ የሚነካ ግጥም በእንግሊዘኛ የጻፈው ሱዊ ኢቫንስ እንደዚህ ያለ ሰው ነበር። ጥበቡን ዕውቀቱንና ጉልበቱን ወለም ዘለም ሳይል ለእግዚአብሔር በፍቅር የሰጠ ግለሰብ እንደነበረ ተመስክሮለታል። በቤተክርስቲያናችን የታወቀ ወንጌላዊና የስራ መሪ እንዲሁም መምህርም ደራሲም ነበር።

ይህንን እሱ የጻፈውን ግጥም ለብዙ ጊዜ አውቀዋለሁ፤ ልተረጉመውም ፈልጌ ነበር፤ ነገር ግን ብለው ብሰራው እምቢ እለኝ፤ ከአቅሜ በላይ ሆነ። ሙከራዬንም እርግፍ አድርጌ ተውኩት።

በእንግሊዘኛ የተጻፈውን ወዳጄ ጥበበ መንግስቱ ካነበበው በኋላ ልክ እንደ እኔ እሱም ወደደው። እሱም “እባክህ! እባክህ! ወደ አማርኛ ተርጉመው” ብሎ ለመነኝ። እስቲ ልሞክር ብዬ እንደገና ተነሳሁ። በጌታ እርዳታ ተሳክልኝ፤ ውጤቱም እነሆ።

እንድሞክር የልብ ልብ የሰጠኝ ጥበበ ነው። ሰው ለሰው መድኃኒቱ ነው፤ ሰው ለሰው ብርታቱ ነው። እሱ ባያበረታታኝ ኖሮ ተስፋ ቆርጬ እቀር ነበር። ምሳሌ 27:17 የሚለው ትክክል ነው፤ ለዚህ ይገጥማል።

“ብረት ብረትን ይስለዋል፣ ሰውም ባልንጀራውን ይስላል”

ባለማወቅ ሳይሆን በድፍረት

ፈጽመው ትልቅ ንጢአት

አዳም ና ሔዋን ሲወጡ ከዚያ ቤት

ከመልካሙ ኢደን ገነት፤

ከበዛበት መዘዙ

ወደ እንግዳ ዓለም ሲጓዙ

እየፈሩና እየቸሩ

ከቀድሞ ቤታቸው ሲባረሩ

በደልን ተሸክመው

ኃፍረትንም ለብሰው

ደስታን ተሰናብተው

የሕይወትን ዛፍ ትተው

እንዳይቀርቡ ከሱ ጋ

የገነት በር ከኋላቸው ተዘጋ።

ከወጡ በኋላ ከዚያ ስፍራ

ሔዋን አዝና ስትል ወዮ

ድምጹ ተሰማ ቀራንዮ።

ከአምላካ ዓመታት በላይ የቤተክርስቲያኖችን አባል ስሆን እስከ ዛሬ ድረስ ስለ የሱስ ዕርገት ራሱን የቻለ ስብከት በፍጹም ስምት አላውቅም። በበለጠ የማዝነው እኔም ራሴ በዚህ አርእስት ምንም አጥጋቢ መልእክት አቅርቤ ባለማወቁ ነው። ያንን ያመለጠኝን ወርቃማ ዕድል እስቲ አሁን በጽሑፍ ልሞክረው።

አስቴርና እኔ አንድ ዓመት አሜሪካ ቆይተን ስንመለስ በሌ አየር ጣቢያ የመጡት ሰዎች ያደረጉልንን አቀባበል እስከ መቼም የሚረሳኝ አይመስለኝም። የተቀበሉን ሰዎች መንፈስ በማሰብ የደስታ ይሆን የእድሮቹት አላውቅም ሌሊት ተነስቼ የቀኑ ትዝታ አስለቀሰኝ።

ተለያይቶ እንደገና መገናኘት ቀላል ነገር አይደለም። ክርስቶስም ከሰላሳ ዓመታት በላይ በዚህ ዓለም ቆይቶ ወደ ሰማይ ሲመለስ የተደረገለትን አቀባበል በምንም ቋንቋ ሊገለጽ አይችልም።

አስቀድሞ በምድራዊው አገልግሎቱ ዘመን ወደ ሰማይ እንደሚያርግ ጌታ ተናግሯል። “ከሰማይም” ከወረደ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የሰዎች እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው” “እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል?” ዮሐ. 3፡13, 6፡62

ጌታ ከሞትም ከተነሳ በኋላ ለማርያም ይህንኑ ጉዳይ አብስሮላታል።

“ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዓርጋለሁ ብለሽ ንገራላቸው አላት” ዮሐ. 20፡17

ልክ እንዳለውም መፈጸሙን ሉቃስ ሁለት ጊዜ አረጋግጦ መዝግቦታል። “ሲባርከቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም ዐረገ” “ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ፣ ከፍ፣ አለ፤ ደመናም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለችው” ሉቃስ 24፡51, ዮሐዋ. ሰራ. 1፡9

ጌታ ወደ ሰማይ ሰማያት ባረገ ጊዜ ባዶ እጁን አልሄደም፤ በመስቀሉ ሞት የማረከቸውን ብዙዎች ቅዱሳንን ይዞ ነው የገባው። ማቴ. 27፡52-53, ኢፌ. 4፡8 “መቃብሮችም ተከፈቱ፤ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ፤ ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ” “ስለዚህ ወደ ላይ በወጣ ጊዜ ምርኮን ማረክ ሰሰዎችም ስጦታን ሰጠ ይላል”

ሲያርግ እንኚያን ወሰደ፤ሲመለስ ደግሞ የኛ ተራ ይሆናል።

ክርስቶስ ምድርን ትቶ

ደቀመዛርትን ተሰናብቶ

በደመና ተከቦ

በመላእክት ታጅቦ

ቅዱሳንን ምርኮ ይዞ

ጀመረ የጠፈር ጉዞ።

ከዚህ ወደ ሰማይ

ለመፈጸም ሌላ ጉዳይ

ዓለምን ትቶ ከመስሪያ ቤቱ

ሲሸጋገር ወደ መንግስቱ

የዚያ ለታ የነበረው ዕልልታ

የተሰማው ደስታ

የተዘመረው መዝሙር

የተቀበለውም ክብር

በሰማይም ሆነ በምድር

ታይቶ አይታወቅም ነበር!

የሞትን ጽዋ ቀምሶ

የጠላትን ኃይል ደምስሶ

ወደ ሰማይ ሲገባ ተመልሶ

መላእክት አለመጠን ተደስቶ

የዘላለምም በሮች ተከፈቱ።

ጨዋ ነው እግዚአብሔር

ጨዋ ነው እግዚአብሔር
በርግዶ አይገባም በር።
ሰዎች በሱ ላይ ሲያምፁ
በዚያ በለሰለሰ ድምፁ
ይለማመጣል ሊመልስ
ያንን የጠፋ ነፍስ።
በልዩ ልዩ ዓይነት
ረቂቅ በሆነ ስልት
በዘዴና በጥበብ
ይጥራል ጌታ ለመክበብ
ሰውን ወደ እሱ ለመሳብ።
በባጋና በክረምት
ቀንም ሆነ ሌሊት
በሰራ ጊዜና በዕረፍት
ጽኑ በሆነ ጥረት
ለሰው ይሰራል በትጋት።
ክብሩን ሽፍኖ በሰውር
ያንኳኳል እንጅ በፍቅር
ጨዋ ነው እግዚአብሔር
በርግዶ አይገባም በር።

«ባለጌን ካሳደገው ይልቅ የገደለው ይጸድቃል» ይባላል። ከክርስቲያን የሚጠበቀው ጨዋነት ብቻ ነው። ዮሐ 1፡12 «ለተቀበሉት ሁሉ ስልጣን ሰጣቸው የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ በስሙ ለሚያምኑ።» በእምነት የእርሱ ልጆች ስለሆንን ያባታችንን ጸባይ እናንጸባርቅ።

“ጨዋነቴን እስከምት ድረስ አልጥልም።”
ኢዮብ 27፡5

ዛሬ ሟት ገስግስን ገበያ ወጥተን
ፈልገን ፈልገን ጨው አጥተን መጣን።

ሐመልማል ሞላልኝ

ሲስተር ሐመልማል ሞላልኝ አዲስ አበባ በጥቁር አንበሳ ሆስፒታል በነርስነት ትሰራ በነበረበት ጊዜ ባለቤቴና እኔ ልጆቻችን ሲታመሙብን ሐዚሞች ለማግኘት እንድትረዳን ወደ ቢሮዋ እንሄድ ነበር። ስንት ጊዜ እንደሆነ አላውቅም፤ ብዙ ጊዜ ሳናስቸግራት የቀረን አይመስለንም። ለዚህ ሁሉ ድፍረት ያገኘን ስለምናውቃት ሳይሆን የአንድ ቤተክርስቲያን አባሎች ስለነበርን ነው። እንደማስታውሰው አንድም ቀን እንኳን ፊት ነበታን አታውቅም ነበር። በደግነታቸው የማስታውሳቸው ህልቆ መሳፍርት የሌላቸው ሰዎች አሉ፤ ከእነሱ አንዱ እሷ ነች።

«መብረቅ አንድ ቦታ አንድ ጊዜ ብቻ ነው የሚመታው» ይባላል። የአምላክ ችርነት እንደዚህ ቢሆን ምን ይውጠን ነበር!! የእርሱ ምሕረትና ደግነት ግን በብዙ ዓይነት መንገድ ከቁጥር በላይ ሕይወታችንን ዘወትር ይጎበኘዋል። “ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ታላቅ ፍቅር የተነሳ ነው፤ ርኅራሄው አያልቅምና። ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤ ታማኝነትህም ብዙ ነው። ሰቆ. ኤር. 3፡22-23

የእግዚአብሔር ደግነት በተዘዋዋሪ መንገድ ከሰንት ዓመት በኋላ ከሲስተር ሐመልማል ልጅ ውብገነት ቦጋለ (ጃኔት ጋሜ) ከምትባለው ጋር ከዚህ ቀደም ባላየነውና ባልሰማነው በሰማይነክ መድረክ በክርስቶስ ስራ ውስጥ በወንድም መዝገበ በርሄ ሊቀመንበርነት አብረን ልንሰራ ችልን። ይህንን ስራ ከጀመርን ወራቶች አለፉን። እስካሁን ግሩም ነው፤ ጭራሽም የመንግስት ሰማያት ቅምሻ ሆኖልኛል ለማለት እችላለሁ። እኔ በበኩሌ አሜሪካ ከገባሁ ጀምሮ እንደዚህ ደስ ያለኝ ነገር የለም። ብጤዎቼን አግኝቼ በደስታ እየዘለልሁ ነው፤ ከእነኚህ ለየሱስ ክርስቶስ ልዩ ፍቅር ካላቸው ጋር መስራት ልክ ከቅዱሳን መላእክት ጋር አብሮ እንደመሆን ነው።

ከዚህ ቀደም በእናቷ ትብብርና እርዳታ ስገረም፤ አሁን ደግሞ ከልጇ ጋር አብረን ለወንጌል ስራ መሰለፋችን አለመጠን አስገርሞኛል። የእግዚአብሔር ስራ ነው እንጂ ይህ አጋጣሚ አይደለም።

“ፈቃዱ እንዲፈፀም ያምላክ አሳብ ኖሮ
ከዚህ አገናኘን የትንቢት ቀጠሮ”

ውብገነት (ጃኔት ጋሜ) እምብዛም ምስጋና የምትወድ ግልሰብ አይደለችም። ነገር ግን ለትጋቷ፤ ለጸሎቷ፤ ከልብ ለፈለቀ አገልግሎቷ እንደ ብርሃን ለሚበራው ተግባሯ ሁሉ ጌታ አምላክን እናመሰግናለን።

ኃዘንህ እንዲቀል

የሕይወት አተላ ጥንስሱ እየፈላ
 ገፈታው መርቅኖ አልዋጥ እያለህ
 ገደል ሆኖ ዙሪያህ ሲገጥምህ ጣረሞት
 አሳብ ሞገድ ሆኖ አልገፋህ ሲልህ
 አንጥሮ ሲያገኝህ ባልንጀራ ንድህ
 ደቁሶ ሲያሳጣህ ትዝታ እርሮ
 ሲከነበልብህ ቀኑ ጨልሞብህ
 ድንግዝግዝታ አጥልሞህ ሞራልህ ደንዝዝ
 ልቦናህ ሲክድህ በግፍ ሲወለውሉህ
 እውነትህ ተጣማ ባላንጣ ሲገፍህ
 ሰደት እስራት ራብ ደግሞ ጥማት
 በቁም ስቅል ሲያነድህ ተመልከት ፈጣሪን
 እመን አምላክህን አሳየው ሸክምህን
 ንገረው ጣርህን ጠይቀው ድጋፉን
 የሚልህን ተቀበል ኃዘንህ እንዲቀል።

እኔን ያስደስተ ነገር ሌሎችንም ያስደስታል፤ የባረከኝም ይባርካቸዋል የሚል ጽኑ እምነት አለኝ። ከላይ ያለውን ግጥም በተለያዩ ቦታዎችና ገባዪዎች መካከል ተጠቅሜበታለሁ። አሁን ደግሞ ላንባቢዎች እንዲተርፍ ለሚተካው ትውልድ እንዲተላለፍ ይኸው እዚህ ገጽ ላይ ተጽፏል። ደራሲውንም ጎሩይ ጽጌን ክልብ ለዚህ ብፅሩ አመሰግናለሁ። ደራሲው ያብራራው የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ነው። “ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል ለጸድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም” “እርሱ ስለ እናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።” መዝ. 55፡22, 1ጴጥ. 5፡7

ሆድ አምላኩ

ሰቅራጥስ ትልቁ የግሪኩ ፈላስፋ ሆድ አምላኩ አልነበረም። ለዚህ ነው «እንዳንድ ሰዎች የሚኖሩት ለመብላት ነው፤ እኔ ግን የምበላው ለመኖር ነው» ያለበት ምክንያት።

መልካም ምግብና መጠጥ ቦታና ጊዜ አለው። ለዚያ ብቻ ግን የሚኖሩ ሆድ አምላኩ ይባላሉ። በፊልጲስቶስ 3፡19 ላይ እንደዚህ ስላሉት ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል። “መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ሆዳቸውም አምላካቸው ነው።”

ለዚህ ምሳሌ ሆኖ የሚጠቀሰው ስግብግቡ ዔሳው ነው። የቡኩር ልጅ እንደመሆኑ መጠን ትልቅና የከበረ ኃላፊነት ነበረበት። በአባቱ ላይ ድንገት እንድ ነገር ቢደርስ በመንፈሳዊም ሆነ በሰጋዊ ሃላፊ የመሆን መብት የእርሱ ነበር። የቡኩር ልጅ እንዲያውም የእግዚአብሔር ሀብት፤ የእርሱ የተለየ ንብረት ነው።

ዔሳው ይህንን ሁሉ ከቁምነገር አልቆጠረውም ነበር። ወንድሙ ያዕቆብ ያዘጋጀውን የምስር ወጥ ባዩ ጊዜ «እኔ ከሞትኩ ብኩርናው ምን ይጠቅመኛል?» አለ። እኛ ቤት አስቲር ባለቤቱ የምትሰራው የምስር ወጥ ከሁሉ የበለጠ ይመረጣል፤ ኢዮብ ልጄ «እሱ አለ» በተባለበት ልዩ ደስታ ይሰማዋል።

ኤሳው ያ የምስር ወጥ ከመጠን በላይ ስለፈተነው ብኩርናውን በዚያ ለወጠ። የብኩርናውን ክብርና ሞገስ በትንሽ ነገር ሸጠው። “ለአንድ ጊዜ መብል ብኩርናውን እንደሸጠው እንደ ዔሳው ማንም ሌላኛ ወይም እግዚአብሔርን የማያከብር ሆኖ እንዳይገኝ ተጠንቀቁ።” ዕብ. 12፡16

ገና «ሀ» ብሎ የዚህ ዓለም ታሪክ ሲጀምር ፈተና የመጣው በሆድ ምክንያት ነው። እነዚያ በኤደን ገነት በነበሩበት ወቅት ሁሉ በእጃቸው ሁሉ በደጃቸው እያለ ነው በአንድ ፈተና ተፈትነው የወደቁት፤ ጌታ ክርስቶስ ግን በዚያ ነጥብ ብቻ ሳይሆን በሌላም አርባ ቀናት ከጸመ በኋላ ተፈትኖ አሸነፈ፤ የሱ ማሸነፍ ለኛ ስለተቆጠረልን በዚያ ደስታ፤ እምነትና ብርታት እኛም አሸናፊዎች እንሆናለን።

አብዛኞቻችን መቃብራችንን የምንቆፍረው በጥርሳችን ነው። ሆዳችንን ካላሸነፍነው እሱ በመጨረሻ ያሸንፈናል። የዔሊ ልጆች የመጨረሻ ስግብግቦችና ሆዳሞች ነበሩ፤ እስቲ የታሪካቸውን መደምደሚያ መርምራችሁ ድረሱበት።

ቤትን ቤት የሚያረገው
 ለመሆኑ ምንድን ነው?
 የውጪው የግቢው አታክልት
 ወይስ የመጻሕፍቱ ብዛት?
 በማቀዝቀዣው የተከማቸው ስጋ
 ወይስ መኝታ ቤት ያለው
 የሚያረገርግ አልጋ?
 የሚያምሩት ስዕሎች
 ወይስ ምቹዎቹ ፎቴዎች?
 ግዙፉ ሪከርደር
 ወይስ ተሺውና ሺሊአር?
 ባለ ኅብረቀለሙ የፋርስ ስጋጃ
 ወይስ ስፋፊው የአሜሪካ መጋረጃ?
 በዕብነበረድ የተሰራው ሐውልት
 ወይስ የሚያንፀባርቀው ባኞ ቤት?
 ቤትን ቤት የሚያረገው
 ለመሆኑ ምንድን ነው?
 ቤትን ቤት የሚያረገው
 ሌላ አይደለም ፍቅር ነው።
 የሺ ፍልጥ ማሰሪያው ልጥ እንደሚባለው
 የቤትም ማሰሪያው ፍቅር ነው።
 መከባበርና አንድነት
 አንተ ትብስ አንቺ ትብሽ ማለት።

“እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ፣ ሠራተኞች በከንቱ ይደክማሉ እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ፣ ጠባቂ በከንቱ ይተጋል።” መዝ 127:1
 «ቤታችን» የሚል ቃል እንደ ቅኔ ሆኖ ደስ ያሰኛል። ቤታችን በሰንበሌጥ የተከደነ፣ የተዋረደ ጎጆ ቢሆን፣ ቤታችን ስለሆነ ከሌላ ቤት ይልቅ እንወደዋለን። ከተሸለመው ካማረ ከንጉስ ቤት ይልቅ የሚበልጥ ሆኖ ይታያል። /የአንድ አራሽ ንግግር

ሌላም ሊኖረኝ ይችላል ለአሁን ግን በሁለት ምክንያት የመካነ የሱስን ቤተክርስቲያን ላመሰግን እወዳለሁ።

አንደኛ፡ እኔ ብቻ ሳልሆን ለየምስራች ድምጽ ራዲዮ ብዙዎች ኢትዮጵያውያን ባለዕዳዎች ናቸው። በዚያ በሚሰራጩ መልእክትና መዝሙር ማን ያልተባረከ አለ? ከደግነታቸው ብዛት የተነሳ ሌሎችንም ክርስቲያኖች ሲጋበዙ ስለነበረ እኔም ስምንት ጊዜ ያህል ለመናገር ዕድል አግኝቻለሁ። የእምነትን ድንበር አልፈው ሌሎችን ማካተታቸው ያስመሰግናቸዋል። ወደ መስሪያ ቤታቸውም ስንሄድ በፈገግታ የተሞላው አቀባበላቸው የሚረሳ አይደለም። ትልጥፍናቸው ሁሉ እምላክን የሚያስመስግን ነበር። “መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ” የሚለውን በሰራ አውለውታል። ማቴ. 5:16

በዚያ በክፉ የደርግ ዘመን የምስራች ድምጽ ማሰራጨያ በተዘጋ ጊዜ ሲዳማ ነበረኩ፤ የተሰማኝንም ጋዜን እሰክ ዛሬ ድረስ አስታውሳለሁ። “ቀን ሳለ የላክኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች” ዮሐ. 9:4። ያ መከራ ጊዜ እንደሚመጣ ያወቀ አልነበረም፤ እነሱ ግን ብርሃን ሳለ ስራቸውን በደንብ አከናውነዋል።

ሌላው የማመሰግንበት ምክንያት ላሳተሙት “የአንድ አራሽ ንግግር” ለሚባለው መጽሐፍ ነው። በሄድኩበት አገር በኖርኩበት ስፍራ መጽሐፍ ቅዱስና ይህ መጽሐፍ ተለይቶኝም እያውቅ። መጀመሪያ ያየሁት በወጣትነቴ በወንድሜ አቶ ጥላሁን ዳምጤ እጅ ነው፤ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ከእኔ የማይለይ ወዳጄ ልቤ ሆነ።

የአንድ አራሽ ንግግርን የጻፈው የንጉስ ሰሎሞንን የሚመስል ዕውቀትና ጥበብ የነበረው «የወንጌል መልእክተኞች ልዑል» የተባለው ቻርልስ እስፐርደን ነው። እንደ እርሱ ያለ ጸሐፊና ተናጋሪ የእንግሊዝኛ ቋንቋ በሚናገረው ዓለም ታይቶና ተሰምቶ አይታወቅም ቢባል እንደ ማጋነን ሊቆጠር አይገባውም።

በአማርኛ መጽሐፉን የተረጎመው የውጭ አገር ተወላጅ አሌ ኤሪክስን የሚባል ነበር። ቋንቋችንን በደንብ አጣርቶ የሚያውቅ መሆኑን አንባቢ በቀላሉ ሊረዳው ይችላል። ተርጓሚው እንዲህ ይላል “ሰው እንዲበላልኝ ብዬ አልፌ አልፌ በኢትዮጵያ ምሳሌዎች ቀመምሁት። ፍትፍቴን ብትበሉልኝ ለጤና ያድርግላችሁ”። እኔ ፍትፍቴን በልጅ ጤንነትም ጥንካሬም አግኝቻለሁ። ግሩም ነው።

ቅምሻ ከአንድ አራሽ ንግግር

በዚህ ዓለም ያለ ነገር ሁሉ ለብዙ ወይም ለጥቂት ጥቅም ነው የተፈጠረው። ልግመኛነት ለምን እንደሚጠቅም ሊያስረዳ የሚችል ፈላስፋ ገና በዓለም አልተነሳም።

++

ክፉ ፈተናን ለመቃወም ተማር። ግዕዝን ከማወቅ ይልቅ ይጠቅምሃል።

++

ጥሩ ውኃ ካላገኘህ የደፈረሰውን አትጣል። የሚበልጠውን ክብር እስክታገኝ የመንገድ ጠራጊ ሁን።

++

ኃዘን የሚያድርብን ዓይኖችን ጠንባራ ስለሆነ ነው። አምላክ በቸርነቱ የደራጀልንን ርስት በግልጽ የማናየው ስለሆነ እንደ ድሆች እንተከዛለን።

++

የሱስን እየተከተልህ ዓይኖችህን እንኳን ጨፍነህ መሮጥ ትችላለህ። በሰው ብትመራ ግን አስራ ሁለት ዓይኖች እንኳን አይበቁህም።

++

ልብ በመልካም ነገር ቢሞላ ክፉ ነገር ስፍራ ያጣል። ግርድ እንዳይሞላበት ዕቃህን ቲፍ አድርገህ በሰንደ መላው።

++

የሰው ጎዶሎነትና ስንፍና በግምባሩ አልተጸፈም። ተጽፎ ቢሆን ኖሮ የሰፋ ባርኔጣ ዘርፍ ባስፈለገን!

++

ብርና ወርቅ ያምራሉ ግን ሰውን ያጣላሉ።

++

ከንቱ ተስፋ በተባለ በበስባሳ መሰላል የሚወጣ ወድቆ አንገቱ ይወላገዳል፤ ይሰበራልም። የገዛ ነፍሱን የምትወድ ከሆነ በዚያ መውጣት አትሞክር።

++

አንድ ቁና ትዕግስት ካንድ ዳውላ ጥበብ ይበልጣል። ሰው ሁሉ ትዕግስትን ይወዳል፤ መታገስ ግን ያስቸግረዋል።

++

በግ ባ! ባ! በምትል ልክ አንድ ጉርሻ ትከሰርበታለች፤ እኛም በምናጉረመርም በት ጊዜ ሁሉ በረከት ያመልጠናል።

ቅዱሳን መላእክት

ዘወጣትነቱ መጀመሪያ የሰንበት ትምህርት ያስተማሩኝ አቶ አልጅራ ስሙዔል ናቸው፤ ያስተማሩኝም ስለ ቅዱሳን መላእክት ነበር። በዚህ በክፉና በጠማማ ዓለም ውስጥ ስንወጣና ስንወርድ የሚጠብቁንና የሚጋርዱን ቅዱሳን መላእክት እንዳሉ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን ባስተዋልሁና ባመንሁ ጊዜ የተሰማኝ ደስታ ጥልቅ ነበር፤ እስከሁንም ድረስ ያ ደስታ አልተለየኝም።

ቅዱሳን መላእክት ሰው ከመፈጠሩ በፊት እንደነበሩ፤ መናፍስት እንደሆኑ፤ ብዛታቸው ቁጥርና ስፍር እንደለለውና ኃይለኞችና ፈጣኞች እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ስፍራዎች ያስተምራል።

ረጅም መንገድ ስሄድ ከሰው ጋር እየተጫወትሁ መንዝ ደስ ይለኛል። ወርቅነህ ስምረት የሚባል ወዳጄ አብረን ስንሄድ መንገዱ ታከተው መሰለኝ “እንተ የሚያስፈልገህ ምንድን እንደሆነ ታውቃለህ! ካንተ ጋር አብሮ የሚዞር ወደል ባርያ ነው።” አለኝ።

ከዚህ የበለጠ ችሩ አምላክ ስጥቶናል። መላእክት ሰይጣንም ሆነ ሰው የማያሸንፋቸው፤ ግንብ፤ ግድግዳ፤ አጥር ወይም ማንኛውም ነገር ሊያግዳቸው የማይችል፤ በብርሃንና በጨለማ፤ በደግና በክፉ ቀናት የማይለዩን ታማኝ ጠባቂዎች ብቻ ሳይሆኑ ባልንጀሮቻችንና ባልደረቦቻችን ናቸው።

እኔ በበኩሌ ደንባራ በቀላሉ አደጋ ሊደርሰብኝ የምችል ሰው ነኝ። ደርሶብኝም ከመኪና፤ ከብስክሌት፤ ከጀልባ፤ ከአይሮፕላን ከውኃና ከሌሎችም አደጋዎች የተረፍኩ ነኝ። ከዚያ ሁሉ የተረፈኩት በራሴ ጥበብና ዕውቀት ሳይሆን በአምላክ ጥበቃ ነው። እንደ ዳንኤል ብዙዎቻችን “አምላኬ መልእኬን ልክ የእንሰሳውን አፍ ዘጋ፤ እነርሱም አልጎዱኝም።” ለማለት እንችላለን። ዳን. 6፡22

ቅዱሳን መላእክት ምንም በአጠገባችንና በዙሪያችን ቢሆኑም አብዛኞቻችን በዓይኖችን ያየናቸው አይመስለንም። እነሱን የምናያቸው ክርስቶስ ጌታ በክብር በሚገለጠበት ቀን ነው። አዳኞችንም ጠባቂዎቻችንንም በአንድ ቀን ነው የምናያቸው። ማቴ. 24፡31 “መላእክቱንም ከታላቅ መለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፤ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበስባሉ።”

ለአስክላ ጆርጅ ጥሩነት፤ ለዓለሙ ጎበዜ አብነት
ለጸዳለሽ ሽፋው ጽኑነት፤ ለአዳኛው ወርቁ ዕውቀት
ለዘውዲቱ ይመር ጸሎት፤ ለአስቄር ነገረ ትጋት
ለግርማ ዳምጤ እምነት፤ ለክፍሌ ፈረጃ ግለት
ለአማረ መለሰ ጨዋነት፤ ለማርሸት ማሞ ውበት
ለኤልሳ ተክሌ አንድነት፤ ለአሸናፊ ተሾመ ኅብረት
ለአልጋነሽ ቦጋለ ትዕግስት፤ ለአሰሙ ንጉሴ ፍጥነት
ለትኩነሽ አማረ ብርታት፤ ለተሾመ ጥሩነት ንቁነት
ለምስራች ግርማ ብርቅነት፤ ለጋሻው ታክለ ቅኝት
ለጠለሉ ተረፈ ደግነት፤ ለበለጠ ወርቁ ምኞት
ለመሊ አርአያ ብስለት፤ ለኢዮብ ግርማ ችርነት
ለዘመናይ ተረፈ ቅንነት፤ ለልጆቹም ሁሉ እድገት
ለመቅደስ መስለ ጸጥታ፤ ለይዛብ ወልደብርሃን ደስታ
ለአማኑዔል በላይ ገጽታ፤ ለድርባ ፍቃዱ ስጦታ
ለአያልነሽ እሸቱ ፍቅር፤ ለመክሊት ክፍሌም ትብብር
ለሰሎሞን ካሳዬ መዝሙር፤ ለአዲሱ አማረ እርዳታ
ለቢያየው አበጃ አለኝታ ለነበረን ሁሉ ደስታ
ለጣፋጩም ትዝታ ምስጋና ይድረስው ለጌታ
ከጧት አንስቶ እስከማታ።

“ወንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ እነሆ፤ መልካም ነው፤ እነሆም፤ ያማረ ነው።”
መዝ. 133፡1

በዚህ ዓለም ውስጥ ከክርስቲያኖች ኅብረት የበለጠ የሚያስደስት አንድነት አለ ቢባል ለማመን ያዳግተኛል። ከላይ ከተጠቀሱት ሰዎች ጋር በሞላ ጎደል ለአስራ ስምንት ዓመታት በአምልኮት ያሳለፍነው ጊዜ የመንግስተ ሰማያት ቅምሻ ነበር።

“በአንዳንዶችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ አያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ።”

ዕብ. 10፡25

የማልቸለውን ልሞክር ስለ ቱቢያሰን ለመንገር
እንደምንም ብዬ ልታገል ለመጻፍ ጥቂት ቃል
ስለኛ ክርስቲያን እመቤት ጎረቤት ወዳጅ እናት
ባለውለታ ለብዙ ለጌታ ላምላክ የታዘዙ፤ ለእሱ ፈቃድ የተዘዙ።
እስቲ ግርማ ዳምጤ ይናገር፤ እስቲ መርዕድ ገብሩ ይመስክር
ታሪኩን ፒተር ፓል ይዘርዝር፤ አትርፍ ፈረጃ ይጨምር።
አውቃለሁና እንዳይረሱ ሀብተአብ መና ይነሱ
ወልደጸድቅ ይጠራ ከውዴ ካሰኝ ጋራ
እስቲ በዚያ ብዕሩ ይጻፍ የሰባታ ልጅ ዮሴፍ።
እስቲ ይጠሩ አበሾቹ እስቲ ይጠሩ ፈረንጆቹ
ስለ ቱቢያሰን ያዩትን የሰሙትን እንድ ባንድ ይንገሩን
ሁሉም አላቸው መልካም የሚያክሉበት በዚያ ስም።

“ሚስ ቱቢያሰንን ሸኝተን ከቦሌ አየር ጣቢያ ስንለመለስ ፓ/ር ጸጋዬ ተገኜን «እናቴን ለመሸኘት ስለመጣህ እመሰግናለሁ» አልኩት። እሱም መለሰ «ያንተ እናት ብቻ ማን አደረጋቸው?» ብሎ ጠየቀኝ።

እውነቱን ነው፤ የሁሉ እናት፤ የሁሉ አስተናጋጅ ነበሩ። ፍቅራቸውና ደግነታቸው ለሁሉ የተረፈ ነበር። በእሳቸውና እሳቸውን በመሳሰሉት ሰዎች ብሩክ ጌታችን የሰጠው ተስፋ በሚገባ ተፈጽሞልናል።

“ስለ ስሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል” ማቴ. 19፡29

የእናት ፍቅር

ስለ አፍቃሪ እናቴ ስለ ወ/ሮ የሺእመቤት ወ/ኪዳን ስጽፍ፡-

“የፍቅር መጨረሻ
የግዜር ፍቅር ማስታወሻ”

ብያላሁ። ለብዙዎቻችን እናት፣ ልዩ የሰማይ ገጸ-በረከት ናት። ከዚህ በታች ፓ/ር ነጋሽ ሞትባይኖር ስለእናቴ የጻፈው ስሜትን የሚነካ ታሪክ እነሆ!

አይታ የማትጠግበኝ የነበረችው እናቴ ለከፍተኛ ትምህርት ወጪ አዲስ አበባ መጥቼ ከዚያም በኋላ በስራ አስር ዓመታት ሳንተያይ ቆየን እናቴን አይተው የመጡ ሰዎች ምን ያህል እንደናፈቀኝኝ ነገሩኝ «እንዴት በእኔ ይጨክናል እያለች ነው» አሉኝ። ይህንን ስሰማ ዕቁብ እንደደረሰኝ በእይፎፕላን በርሬ ላያት ተጓዝሁ።

መምጣቴን ስለሰሙ ቤተሰብ ሁሉ ተሰባስቦ እናቴ መጀመሪያ ከዚያ እህቶቿን አስከትላ ጎረቤት ሁሉ ሳይቀር መድረሴን ይጠባበቁ ነበር። ገና ከፍቅ ብቅ ስል እልልታው ቅልጥ አለ።

አስራ አምስት ቀን ከእናቴ ጋር ቆየሁ ነገር ግን ምንም አለጠግበኝም። የምንለያይበት ቀን ሲደርስ በጣት ቁርስ በልተን «በደ እንግዲህ ደህና ሁኚ በየሁለት ዓመት እየመጣሁ አይሻለሁ፤ ደብዳቤም እጽፍልሻለሁ» ብያት ተሳስመን ወጣሁ። ተከትላኝ ወጣች፤ ጎረቤቶቻችን ሊሸኙን ወጡ።

ጥቂት እንደሄድን መለስ ብዬ ሁሉንም ተሰነበትኩና መጨረሻ እናቴን ሳምኳትና «እንግዲህ በይ ይበቃል ተመለሽ» አልኳት። «ባይሆን እስከ ወንዙ ልሸኝህ ተወኝ» አለችኝ። ፈቃዷ ይድረስ ብዬ ከጎኗ ሆኜ እያነጋገርኳት ጥቂት እንደተጓዝን ከዚያ ወንዝ ደረሰን። ከዚያም ለሶስተኛ ጊዜ «ተመለሽ» አልኳትና ሳምኳት። ቁርጥ ሆነ ወይ! ቁርጥ ሆነ ወይ! እንገቱን ይዛ ዋ! ብላ አለቀሰች። እኔም ሰው ሲሞት እንኳን እንባ አፈሳሁ እንጂ ደምጽ አውጥቼ ማልቀስ አይሆንልኝም! ያን ጊዜ ግን እንዴት እንደተከፈተልኝ አላውቅም በጨኸት ዋ! ብዬ አለቀሰሁ። በአካባቢው ያለ ገበሬ ሁሉ አጨዳውን እየተወ «ምን ተፈጠረ» ብሎ እስኪሰበሰብ ድረስ ተላቀሰን። ያ ስለ እናቴ የማልረሳው ትዘታ ነው።

ከእናት ፍቅር የሚበልጥ የእግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ነው።

“እናት የምታጠባውን ልጅ ልትረሳ ትችላለችን? ለወለደችው ልጅስ አትራራለችምን? ምናልባት እርሷ ትረሳ ይሆናል፤ እኔ ግን አልረሳሽም። አሳ. 49፡13

የጠዋት ደወሎች

ጠዋት ከእንቅልፍ ስነሳ በአእምሮዬ የሚደውሉ ሁለት አባባሎች አሉ። ነገደኛው ከመዝሙር 118፡24 የተወሰደ ነው።

“እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት ሐሄትን እናድርግ፤ በእርስዋም ናስ ይበለን”

እያንዳንዱ መለኮት የሰጠን ቀን ለደስታ፤ ለእልልታና ለምስጋና ሊውል ርዝባል። እያጥረመረምን በሆነ ባልሆነው ነገር እየተነጫነጭን ሐይወታችን በለቅሶና በትካዜ መባከን አይገባውም።

ልጆቼ፤ አዲሱና ኢዮብ ወደ ቤት መጥተው ሲሰሩ፤ ሲበሉ፤ ሲያርፉ፤ ቤቱ በሳቅና በጨዋታ ሲሞላና ሲያስተጋባ በጣም ደስ ይለኛል። ልጆቼ ሲያዝኑ፤ ሲበሳጩ ማየት አልፈልግም። ኃዘን ኃጢአት በሚባል አደጋ የደረሰብን ነገር ነው እንጂ ጥንቁን ስንፈጠር የተፈጠርነው ለደስታ ነው።

ክርስቶስን ጌታ የመጣበት አንዱ ምክንያት ያንን የጠፋ ደስታ ሊመልስልን ነው። “ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግሬአችኋለሁ” “ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው” ዮሐ. 15፡11, 20፡20

የማያምኑ ሰዎች የሚኖሩት በጥርጥርና ተስፋ በሌለበት ዓለም ውስጥ ነው በክርስቶስ በማመን ግን እርግጥኝነትና ደስታ አለበት። “የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላባችሁ” ሮሜ 15፡13 ለእኛ ለክርስቲያኖች ደስታ እጣ ፋንታችን ነው። እንዲያውም እንድንደሰት ታዘናል። “ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ” ፊሊጵ. 4፡3 “ደስ ደስ ልቤ በደስታ ሞልቷል።” የሚል መዝሙር አለ። ልባችን ወደዚያ ያዝነበለ መሆን ይገባዋል።

በማቴዎስ ህያ አምስት ላይ ሁለት ጊዜ «ግባ ወደ ጌታህ ደስታ» የሚል ቃል ይገኛል። መንግስተ ሰማያት በእርግጥ የደስታ ሰፍራ ነው፤ ለደስታው እስከዚያ መጠበቅ አያስፈልግም። ከዚህ እንጀምር፤ ዛሬን የደስታ ቀን እናድርገው። ደስታ ሕይወት ነው። ደስታ ጉልበት፤ ደስታ ጤንነት ነው። “የእግዚአብሔርም ደስታ ኃይላችሁ ነውና አትዘኑ አላቸው” ክህምያ 8፡10

ሌላው የጠዋት ደወል

ብዙ ጊዜ አይደለም! አልፎ አልፎ በጠዋት ቀኑን ስጀምር ወደ አእምሮቱ የሚመጣው ቃል ይህ ነው።

“አትበል በረከ! በረከ! ተው ጉልበቴ ጥና ሁልጊዜ መልካም ቀን አይገኝምና።”

ገና ካሁኑ ተቀያየረ ቀኑ! እዚህ እኔ በምኖርበት ሰፍራ በአንድ ቀን ክረምትም፣ በጋም፣ ጸደይም የምናይበት ቀን አለ! ይህ ማለት የአየር ጠባይ በቀላሉ ይለዋወጣል። ሕይወትም እንደዚሁ በብርታትና በድካም፣ በማግኘትና በማጣት፣ በጤንነትና በሕመም ሲመሳጠር እናየዋለን። ግጥሙ ይህ መሆን እንዳለበት ይነግረናል።

“ካልተፈራረቁ ለቅሶና ደስታ ትካዜና ዘፈን ሳትና ጨዋታ ቀይና አረንጓዴ ጥቁርና ብጫ ኦሮዋችን ጣዕም ያጣ ይሆናል አልጫ።”

ቀኑ ሲከፋ እንዳሰብነው ሳይሆን በረከ በረከ ማለት የለብንም፤ ብርታትና ጽናት የሚያስፈልገው በዚያ ወቅት ነው። «አንግዳ ካልመጣ ሁሉ ቤት፣ ዝናብ ካልዘነበ ሁሉ ቤት» ይባላል። የሰውም ጥንካሬውና ጉብዝናው የሚመጣው መከራ ፈረስ ጭኖ ከተፍ ሲል ነው።

መገንዘብ የሚገባን በደጉ ጊዜ የባረከን አምላክ በክፉ ጊዜ ከድቶን እንደማይሄድ ነው። ክርስቶስ እንኳን በመስቀል ተሰቅሎ አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ብሎ በጸለየበት ወቅት እብ ራሱን ከዓለም ጋር እያስታረቀ እዚያ ነበር። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና” 2ቆሮ. 5፡19

እግዚአብሔር አምላክ ዝም ብሎ ተመልካች አይደለም፤ በችግራችን ሁሉ ተካፋይ ነው። “በጭንቃቸው ሁሉ እርሱ ተጨነቀ፣ የፈቱም መልእክ አጻናቸው በፍቅሩና በርኅራኄውም ተቤዣቸው፣ በቀደመውም ዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው” ኢሳ. 63፡9

በመከራ ጊዜ እኛ ከመሸከም ፈንታ ለእሱ እንሰጠው፤ እኛ የማንችለውን እሱ አምላክ ይችላል።

“ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፣ እርሱም ይደግፍሃል ለጻድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም” መዝ. 55፡16-17

አትጣሉ

የሴፍ መጣላትና መጨቃጨቅ ልማዳቸው ለሆነ ወንድሞቹ የሰጠው ምክር አልፎ ተርፎ ለሁላችንም ይጠቅማል።

“የሴፍም ወንድሞቹን አሰናበታቸው እንዲህም አላቸው፡ በመንገድ እርስ በርሳችሁ አትጣሉ” ዘፍ. 45፡24

በተከሰተው ባዩትና በሰሙት ነገር አምላክን ከማመስገን ይልቅ ይንን ችላ ብለው እንደሚነታረኩ ገብቶት ስለነበረ ይህንን ማስጠንቀቂያ ሰጣቸው። በመንገድም ሆነ በቤት ወይም በሌላ ሰፍራ በስምምነት ሰዎች ሲኖሩ ቅዱሳን መላእክትም እንኳን ከእነሱ ጋር ለመራመድና ለመኖር ይመኛሉ። በሮሜ 12፡16,18 ያለው ቃል እንዲህ ይመክረናል፡-

“እርስ በርሳችሁ በአንድ አሳብ ተስማሙ ... ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ”

«እብድ ቢጨምት እስከ እኩለ ቀን ነው» እንደሚባለው ለጥቂት ጊዜ እንኳን ደህና ቢመስሉ ቆየት ብለው ጠብ የሚጭሩ ሰዎች አሉ። እንደዚህ ካሉ ጋር ለመኖር ሌት ተቀን ትዕግስት ያስፈልጋል። ሌላውን ለማስተካከል ባትችል የራሱህን መንፈስ መግታት ይኖርብሃል። እንደዚህ ያለ ትዕግስት ትልቅ ዋጋ አለው። “ትዕግሥተኛ ሰው ክጋያል ሰው ይሻላል፣ በመንፈሱም ላይ የሚገዛ ከተማ ከሚወስዱ ይበልጣል” ምሳሌ 16፡32

ሲስተር ልክምዮለሽ ካሳ የነገረችን ታሪክ አጉል ጥል መዘኩ ብዙ እንደሆነ ያስተምረናል።

ሴትዮዋ ለባለቤቷ ምኞቷን እንደዚህ ስትል ገለጠች። አክሮማ ቀጭጭ፣ መሶብ ሰፍቼ፣ ለአፄ አበርክቼ ላም ይሰጠኛል፣ ላሟ ስትወልድ ወተቷን እየጠጣሁ ጥጃዋን ከማዕዘኑ አስራታለሁ።

አስራለሁ! አታስረም! አስራለሁ! አታስረም በመባባል ግብ ግብ ተጀመረ፤ ተዋደው ሲኖሩ የነበሩት ገና ለገና በምኞት በተመሰረተ ነገር ተጣሉ።

«መዝሙር በሃሌ፤ ነገር በምሳሌ» እንደሚባለው ይህም ትንሽ ማስረጃ በሰላም በስምምነት ሊታለፍ የሚችል ጉዳይ ትልቅ ጉዳት ላይ እንደሚጥል ያስተምረናል።

“በመንገድ እርስ በርሳችሁ አትጣሉ”

ምርጥ አሳቦች ከዮሐንስ ወንጌል

(ቁጥሩ ምዕራፉን ያመለክታል)

ቃል ስጋ ሆኖ ከኛ አደረ
ከመካከላችን ለመሆን
ከዚህ ተክለ ድንኳን። (1)

ታምር ይሏችኋል
ይህ ነው እንጅ
ውኃ ተለወጠ
ወደ ጠጅ
ክብሩን አሳየ የኛ ጌታ
በዚያ በሰርጉ ቦታ። (2)

ሽክም በዝቅበት ደክሞ
ሰላሳ ስምንት ዓመታት ታሞ
በትዳሜ ዕለት በሰንበት
አገኘ ታላቅ ዕረፍት። (5)

ስጋ የለበሰው እግዜር
ተገፋፍቶ በፍቅር
አጠበ የሰው እግር
በተግባሩም ተደነቁ
ጌታ ባሪያ መሆኑን አወቁ። (13)

ተስቀለ የኛ ጌታ።
በሞቱም ዕዳችንን አቃለለ
ሙሉ በሙሉ ከፈለ። (19)

አልቀረም ተረሱት
በመቃብር ተከቶ
ሞትን ድል ነስቶ
ለኛ ደህንነት ለእግዜር ክብር
ተነሳ ከመቃብር። (20)

መንታ መንገድ ላይ ቆሜ

“ወደ ቀኝም ሆነ ወደ ግራ ዘወር ብትል ጆርህ ከኋላህ ‘መንገዱ ይህ ነው
በእርሱ ሂድ’ የሚል ድምጽ ትስማሳህ።”

ኢሳ 30፡21

አሁን በቅርብ በዚህ ዕድሜ
መንታ መንገድ ላይ ቆሜ
ተጨንቄ ተጠብቤ
እያመነታሁ በልቤ፤
በየትኛው መንገድ
ይሻለኛል ብሄድ
እያልኩ እንደ ባንድ
ሳወጣና ሳወርድ፤
ወደፊት ልሂድ ወደኋላ
ወደቀኝ ወይስ ወደግራ
ከመከራ እንዳመልጥ
የትኛውን ልምረጥ?
አሁን በቅርብ በዚህ ዕድሜ
መንታ መንገድ ላይ ቆሜ
መላቅጡ ጠፍቶብኝ ተቸግረ
ግራ ገብቶኝ ተደናብረ
ከሆነ ቦታ ቆሜአለሁ በእግራ።
አምላኬ ሆይ ያንተ ጥበብ
ሰላላው ከሁሉም ብልጫ
ምራኝ በፈለግኸው አቅጣጫ
እሱ ከሆነ ያንተ ምርጫ።

የዓለም መሪዎች ... አውራጆች

ትንቢተ ዳንኤል የዚህ ዓለምን መሪዎች ከአውራጆች ማለትም ከአንበሳ፣ ከነብርና ከድብ፣ ሁለቱን ደግሞ ከሚዋጉ የበግና የፍየል ሙክት ጋር ይመስላቸዋል።

ስልጣን ያበላሻል፤ ፍጹም የሆነ ስልጣን ፍጹም ያበላሻል የሚለው አነጋገር በታሪክ ውስጥ ተደጋግሞ የታየ ሐቅ ነው።

ብዙ መሪዎች ሲጀምሩ ደህና ናቸው፤ አውራጎቻቸው እየዋለ እያደረ ነው የሚከሰተው። ሩቅ ሳንሄድ ለዚህ ደንበኛ ምሳሌ የሚሆኑት የመጀመሪያዎቹ ሶስት ነገስታት ሳያል፣ ዳዊትና ሰሎሞን ናቸው። ጭራሽም መንግስቱ ለሁለት ከተከፈለ በኋላ የእስራኤል ነገስታት መናጠዎች፣ አምላክን የሚያስከብር ለሕዝብም የሚበጅ እንድም እንኳን አልነበረም። የይሁዳም ነገስታት መጥፎ «አውራጆች» ነበሩ፤ እፍኝ ከማይሞሉ ነገስታት በቀር።

ወደ ዘመናችን ስንመጣ መልካም አገር ከተባለው አንዱ አሜሪካ ነው። ሴትዮዋ «የምመርጠው ሁለት አገር አለኝ» አለች፤ «ያውም መንግስተ ሰማይና አሜሪካ» «ከሁለቱ የቱን ትመርጫለሽ?» ብላ ብትጠየቅ «መንግስተ ሰማይትን በአሜሪካ በኩል» ብላ መለሰች።

በአሜሪካ፣ በድምጽ ብልጫ መሪዎች በሚመረጡበት አገር እንኳን ሳይቀር ስንት ክፉዎች፣ ተንኮሎችና ባለጌዎች ሞልተውበታል።

«የማያጠግብ እንጀራ ከምጣዱ ያስታውቃል» እንደሚባለው በዚህ ዓመት ይመረጣሉ ከሚባሉት አንዱ ሁለት ሚስቶች አባርሮ ከሶስተኛዋ ጋር ነው የሚኖረው፤ ሁለቱ ከመግደል የሚቆጠረውን ጽንሰ ማስወርድና የግብረ ሰዶማውያንን ጋብቻ የሚደገፉ ናቸው። ይህንን ሳይ አዝናለሁ፤ ጌታም ያስተማረንን ጸሎት አጥብቄ አጸልያለሁ። ማቴ. 6፡10 “ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን”

የክርስቶስ መንግስት ብቻ ነው ፍትሕ እንደ ውኃ፣ ጽድቅ ደግሞ እንደ ውቅያኖስ የሚፈሰበት። ክርስቶስ የሰላም አለቃ ተብሏል። መንግስቱም ለዘላለም በፍጹም ሰላም ተዝናኑትን የምንኖርበት ስፍራ ነው። “በዚያ ቀን ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ እያንዳንዱ ከወይኑና ከበሰሱ በታች ሆኖ ባልንጀራውን ይጠራል” ዘክ. 3፡10። እንኳን ሰውም በሌላውም ፍጥረት የነበረ ጥልና ጦርነት ለዘላለም ያክትማል። ተኩላና በግ፣ ነብርና ፍየል ይስማማሉ ሰምና ወርቅ ይሆናሉ። ካለፈው ሕይወት ጋር ተያይዞ የነበረው ሕመም፣ እርጅናና ሞትም ሁሉ ይቀራል። ያ መንግስት ለምናምን ሁሉ ይጠብቀናል እንድ ቀንም ይህንን ቃል እንሰማለን። “እናንተ የአባቴ ቡሩካን ነ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀችሁን መንግሥት ውረሱ” ማቴ 26፡34

ይቀያየራል ቀኑ

ገና ሳይዘገይ ካሁኑ
ይቀያየራል ቀኑ።
አብሮ በመኖር በመለያየት
በጋዘንና በሐሴት
በመውለድና በመሞት
በሕመምና በጤንነት
በስራና በዕረፍት
በድካምና በብርታት
በጸደይና በበልግ
በበጋና በክረምት
በእንትልፍና በመነሳት
በሰላምና በጦርነት
በብርሃን በጽልመት
በሹመትና በውርደት
ገና ሳይዘገይ ካሁኑ
ይቀያየራል ቀኑ።

በዝና ብቻ የማውቀው ወዳጄ ጥበበ ሰላሴ መንግስቱ መልእክት ሲጽፍ ከግርጌ ይህንን ጥቅስ ያክላል። “ከለውጥ በስተቀር ምንም ሌላ ቋሚ ነገር የለም”

እውነቱን ነው፤ ከእግዚአብሔርና ከእናት ፍቅር በስተቀር ሁሉ ነገር ተቀያየረና ተለዋዋጭ ነው።

“ተራሮች ይፈልሳሉ፤ ከረብቶችም ይወገዳሉ ቸርነቱ ግን ከአንቺ ዘንድ አይፈልስም የሰላሜም ቃል ኪዳን አይወገድም፤ ይላል መሐረሽ እግዚአብሔር።” ኢሳ. 54፡10
አማኑኤል በላይ አለመጠን የሚወደው ግጥም ደግሞ እንዲህ ይላል።

“ትውል ጀመር ካልጋ ሄደ እያመማት
አነሰ ጉልበተዕድሜ ተጫናት
ዘማዋም ሸበተ ጭምድድ አለ ፊቷ
ብቻ አልተቀየረም የእማምዬ እንጀቷ።”

ብዙ ደጋግ ሰዎች በኢትዮጵያም በአሜሪካም አጋጥመውኛል። ነገር ግን በአውስትራሊያ ያገኘኋቸው ሰባተኛ ቀን አድሸንቷቸው ከሁሉም ይበልጡባቸዋል፤ ሌላው ሁሉ ወርቅ ቢሆን እነሱ እንደ አልማዝ ናቸው። ከአገራችን ሕዝብ የበለጠ ያ ሕዝብ ይወደኝ ነበር ብል የዋሽታ አይመስልኝም። (ይህንን ስጽፍ ከእንባ ጋር እየታገልሁ ነው። ትዝታ ለሚባል ታላቅ ስጦታ አምላክን እያመሰገንኩ የጀመረኩትን ልቀጥል።)

ከሰጋ ከተዛመዱኝ እኩል ሳይሆን የሚበልጡም ሳላገኝ አልቀረሁም፤ ውለታቸውና ደግነታቸው ቢቆጠርና ቢሰፈር እጅግ ብዙ ነው። ከደጎች መካከል ደግ፤ ከጨዋዎች መካከል ጨዋ፤ ከዓቀቂዎች መካከል አዋቂ ከሆነው ከዶ/ር ይስመንድ ፎርድ አንስቶ እነማንን አንስቼ እነማንን ልተው። ከብዛታቸው የተነሳ ስለ እነሱ ቢጻፍ ራሱን የቻለ አንድ መጽሐፍ ይወጣል። ፍቅርና ውለታቸው ስሜቱ ውስጥ አሁንም አለ። ከተለያየን ከአርባ ሶስት ዓመታት በላይ እንኳን ቢሆን የጊዜው ብዛት ትዝታው ሊያቀዝቀዝው ሊደመስሰው አልቻለም፤ አሁንም ትኩስ ነው!

የሆነ አደጋ ደርሶብኝ ሆስፒታል ገብቼ በነበረ ጊዜ የሰው ብዛትና የተላከው አበባና የመልካም ምኞት መግለጫ አበዛዝ ሰው ሁሉ እስኪገረም ድረስ የቤተ መንግሥት ቤተሰብ አባል አስመስሎኝ ነበር። ይህ ሁሉ ነገር ምንድን ነው ብለው የጠየቁና የተገረሙ ብዙዎች ነበሩ።

እንግዳ በመቀበል የሚደርስባቸው የለም። ስንት ቤት እንድትጋበዝኩና እንዳደርኩ ለመቁጠር እንኳን ብፊለግ ልደርስበት አልቻልኩም። ይህንን የመጽሐፍ ቅዱስ ቅዱስ መመሪያ በስራ ላይ ያዋሉ ቢኖሩ እነሱ ናቸው። “የወንድማማች መዋደድ ይኑር። እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ በዚህ አንዳንዶች ሳያውቁ መላእክትን እንግድነት ተቀብለዋልና” ዕብ. 13፡1-2

ለአውስትራሊያ ሰዎች ፍጹም የማልከፍለው ዕዳ እንዳለብኝ ይሰማኛል፤ አመሰግኛቸውም አላበቃም። ሐዋርያው ጳውሎስ ከመካከላቸው ኖሮ እንደኔ እኔ ቢያውቃቸው ለተሰሎንቄ ሰዎች የጻፈውን ለእነሱም ይጽፍ ነበር።

“በጸሎታችን ጊዜ ስለ እናንተ ስናሳስብ የእምነታችሁን ስራ የፍቅራችሁንም ድካም በጌታችንም በእያሱስ ክርስቶስ ያለውን የተሰፋችሁን መጽናት በአምላካችንና በአባታችን ፊት ሳናቋርጥ እያሰብን እግዚአብሔርን ሁል ጊዜ በሁላችሁ ምክንያት እናመሰግናለን” 1ተሰ. 1፡2-3

እግዚአብሔር ራሱን ችሎ ያለ እኛ ለዘላለም እስከ ዘላለም ሊኖር የሚችል አምላክ ነው። እሱ ለእኛ ያስፈልገናል እንጂ እኛ ለእርሱ አናስፈልገውም። እንግዲያውስ ለምን ፈጠርን? የፈጠርን ደስታውን ሊያይብንና ፍቅሩን ሊያካፍለን ነው።

ጀምስ ዌልደን ጆንስን አፍሪካዊ-አሜሪካዊው የቅኔ ሰው «አምላክ ብቸኝነት ተሰምቶት ብቸኝነቱን ለማስወገድ ብሎ ነው እኛን የፈጠረን» ይላል። በጥንቃቄና በአክብሮት እናንበው። አምላክ የፈጠረን ልጆቹ ብቻ ሳይሆን ወዳጆቹም እንድንሆን ነው።

“ከእንግዲህ ወዲህ ባሮች አልላችሁም፤ ባርያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብዮችኋለሁ” ዮሐ. 15፡15

ፍጥረት

አምላክ ወደ ጠፈር ወጣ
ዙሪያውንም ተመለከተ እንዲህም አለ
ብቻዬን ነኝ
ዓለምን ልፍጠር።

አምላክ ዙሪያውን ሁሉ ተራመደና
ዙሪያውን ሁሉ ተመለከተ
የፈጠረውን ሁሉ እየ
ጸሐይን ተመለከተ
ደግሞም ጨረቃን ተመለከተ
ትንንሾቹንም ከዋክብት ተመለከተ
ብዙ ሕያዋን ፍጥረታትም ያሉበትን
ዓለም ተመለከተና
አምላክ “ብቻዬን ነኝ” አለ።

ከዚያም ቀጥሎ ከኮረብታው ጥግ ስር
አምላክ ተቀመጠ
በጥልቁና በሰፊው ወንዝ አጠገብ ተቀመጠ
ራሱን በእጁ ደገፈና
እስቦ እስቦ ይህን በየ
ሰውን ልስራ ብሎ ወሰነ።

የቅዱስ ፍራንሲስ ጸሎት

መሳሪያ አድርገኝ አቤቱ የሰላም
ዘወትር የምቆም ለመልካም
ሳልደክምና ሳልፈራ
ፍቅርን በያለበት የምዘራ።
ጉዳት ባለበት ስፍራ ምሕረት
በጥርጣሬ ፈንታ እምነት
በብስጭት ፈንታ ተስፋን
በጨለማ ምትክ ብርሃንን
ኃዘንን ደምስሼ የማመጣ ደስታ
ዕርቅን የምፈጥር በጥል ፈንታ
አድርገኝ ያንተ መሳሪያ
በዚህ የታወቅሁ ባለሙያ።
ልሁን መሳሪያ ላንተ ክብር
እምላክን ከልብ የማፈቅር
ለሰውም በጎነት የምጥር።

የንግስት ዘውዲቱ ሆስፒታል ነርሶች ሲመረቁ ሚኒስቴር ግርማቸው ተ/
ሐዋርያት ነበሩ ተናጋሪው። በዚያን ጊዜ አስተርጓሚ ስለነበርኩ እኔም
መድረኩ ላይ የመገኘት ዕድል አግኝቼ ነበር። ፓ/ር ቻርልስ ዋትሰን
ማሳረጊያውን ጸሎት ሲያደርጉ ከላይ ያለውን ግጥም በእንግሊዘኛ
ሲያነቡት እኔ ወደ እማርኛ ከተረጎምኩት ጊዜ ጀምሮ የአሲሲውን
ፍራንሲስ ታሪክ ማድነቅ ጀመርኩኝ።

ፍራንሲስ የሀብታም የልብስ ነጋዴ ልጅ ስለነበረ በጣም ተመችቶት
ይኖር ነበር። የሕይወትን ከንቱነት በጦርነት ጊዜ ተገንዝቦ ዓለምን
ተሰናብቶ የእምነትና የአገልግሎት ሕይወት ጀመረ። ለድሆችና
ለለምጸኞችም የተለየ ፍቅር ነበረው። ጸሐይን እንደ ወንድሙ፤ ጨረቃና
ከዋክብትን ደግሞ እንደ እህቶቹ በመቁጠር ተፈጥሮን ሁሉ እጅግ
ያደንቅ ነበር። አእዋፋትንም መውደድ ብቻ ሳይሆን ያነገግራቸውም
ነበር ይባላል። የፍራንሲስን እምነቱን ሁሉ ባንቀበል አርአያው ግን
ሳይማርክን አልቀረም።

“የሐንስም አንድ ሰው በስምህ አጋንንት ሲያወጣ አየነው እኛን
ስለማይከተል ከለክልነው አለው። የሱስ ግን እንዲህ አለ አትከልክሉት፤
ማንም ተአምር ሰርቶ ወዲያውኑ በኔ ላይ ክፉ መናገር አይችልም።”
ማር. 8:39-40

ይህ ትንሽ መንጋ

“ትንሽ መንጋ” የተባለው በእሜሪካ እንግዊን በሚባል ስፍራ የሚገኘው
የክርስቲያን ኅብረት ነው። ጣፋጩንም ግጥም የጻፈው ፕሮፌሰር
አዳኛው ወርቁ ነው። ዶ/ር አዳኛው ባለ ብዙ መክሊት ደራሲ ነው።
እንጋፋ ደራሲዎች ከተባሉት ጋር ጎን ለጎን ሊሰለፍ የሚችል ግለሰብ
መሆኑን ብዙዎቻችን ተገንዝበናል።

ይህ ትንሽ ኅብረት ይህ ትንሽ መንጋ
በእግዚአብሔር ችርነት በፈጣሪ ጸጋ
ባልታሰበ መንገድ ድንገት ተጀምሮ
የፈጸመው ታምር የሰራውም ተባብሮ
ከግምት በላይ ነው የማያልቅ ተቆጥሮ።
እኔ ከመናገር በወራ በዜና
በመላው ኢትዮጵያ ስራው ታይቷልና
ትመስክር ከተቤ ይመስክር ቀበኛ።
ግምቢ ደምቢዶሎ እንደምን ይረሳ?
ጉብዳና ደንጎሮስ እንደምን ይረሳ?
ደብረታቦር ደሴስ እንደምን ይረሳ?
ባሕርዳር ከተማስ እንደምን ይረሳ?
ደብረብርሃን ፌሳስ እንደምን ይረሳ?
ደቡብ መተሃራስ እንደምን ይረሳ?
የኅብረቱን ጉርሻ የፍቅሩን ዳሰሳ
ይመስክር ያቤሎ ይመስክር ሐዋሳ!
እንደ መቀሌና ደግሞም እንደ አሰላ
ገና ያለተጠቀሰ አለ ሌላ ሌላ።
ወደፊትም ቢሆን በእግዚአብሔር እርዳታ
ፍቅሩ ሳይቀዘቅዝ ገዢው ሳይገታ
ጊዜ ሳይባክን ጊዜ ሳይጠፋ
ኅብረቱ ዓላማውን ተግቶ እንደሚያስፋፋ
አንጠራጠርም አለን ጽኑ ተስፋ።
ያለውን ከሰጠ ሁሉም በየደጁ
እምላክ ይባርካል በለመደው እጁ።

“የጥቂቱን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው?” ዘኪ. 4:10

አንግዊን ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ ስሙን ስንጠቅስላቸው «እርሷ ለመሆኑ የት ነው?» ብለው ብዙ ሰዎች ይጠይቃሉ። እዚያም የምንሰበሰብ ኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች ጥቂት ነን፤ እፍኝም አንሞላ። ነገር ግን ልዑል እግዚአብሔር እንደ ጌዲዮምን ወታደሮች ጠንካራና ፍሬያማዎች አድርጎናል፤ ስሙ ለዘላለም የተከበረ ይሁን!

የኅብረቱ አግልገሎት አልፎ ተርፎ ለብዙ ሰፍራና ሕዝብ በረከት ሆኗል። “የፈጸመው ታምር የሰራውም ተባብሮ ፤ ከግምት በላይ የማያልቅ ተቆጥሮ።” ትንሽ ነገር በአምላክ እጅ ትልቅ፤ ጥቂቱ ደግሞም ብዙ ነው። ክርስቶስ ጌታ በጥቂት ኅብሶችና ዓሳ ነበር ብዙ ሺ ሕዝብ የመገበው። ሁለት ሆነው ነበር ዮናታንና ጋሻ ጃግረው ጠላትን ድምጥማጡን ያጠፉት። “በጥቂት ማዳን እግዚአብሔርን አያስቸግረውም” 1 ሳሙ. 14:6

“ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ።” 1ቆሮ. 1:27። ክብሩ ለአምላክ ብቻ እንዲሆን ጥቂቱን የተናቀውን ለቀምነገር ሲጠቀምበት በታሪክ ተደጋግሞ እናያለን። አንግዊን የሆነው ልክ እንደዚህ ነው።

በትንሹ ሰፍራ ጥቂቱ ሕዝብ ከሶስት መጽሐፎች በስተቀር በሙሉ መጽሐፍ ቅዱስን አብረው አጥንቷል። እንደዚህ ያለ ኅብረት እምብዛም አይገኝም።

እዚሁ ትንሹ ሰፍራ በትንሹ ጉባዔ መካከል ነበር “የቀለም ጠብታ፤ “የማር ወለላ” “ማጣራጫ” “ተማሪው ግርማና” “ቅመም” የሚባሉት መጽሐፎች የተወለዱት። ብትን ጽሑፎችም “ይህ ነው ታሪኬ” “ጨለማዬ በራ” “አትጠራጠር ከቶ አግኝተሃል ሙቶ” “ሞትን ማነው የሾመው የሸለመው?” እንዲሁም “የወይን አምባ” የሚባለው ወርሃዊ ባለሁለት ገጽ መጽሔት ያደገው ያበበውም እዚሁ ጉባዔ መካከል ነው።

ነቢዩ “የጥቂቱን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው?” ብሎ መጠየቁ ተገቢ ነው። ትንሹ በእግዚአብሔር እጅ ትልቅ፤ ጥቂቱ ብዙ፤ ደካማው ብርቱ ይሆናል። ለዚህ የዘመኑ ቋሚ ማስረጃ እኛ ነን።

አይ አለማወቅ! ውሻ የሚለውን ቃል ሰዎች ለሰድብ ይጠቀሙበታል። መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበትም ዘመን ውሻ እንዳሁኑ ጊዜ ክብር የተሰጠው ለማዳ እንሰሳ አልነበረም። ስለ ውሻ መልካም የተነገረ ሁለት ቦታ ብቻ ነው፤ ከብት እንደሚጠብቁና ቡቸሎች ደግሞ ከማዕድ የተረፈውን ፍርፋሪ እንደሚበሉ ተጠቅሶ እናገኛለን። (ኢዮ.30፤ ማቴ.15:26-27.)

ጳውሎስ ውሻን የዓመጸኞች፤ የወንጌል ተፃራሪዎች ምሳሌ አድርጎ ይጠቀምበታል። “ከውሾች ተጠበቁ፤ ከክፉዎችም ሠራተኞች ተጠበቁ፤ ከሐሰተኞችም መገረዝ ተጠበቁ” ፈሊጽ.3:2 ንልያድም ከዳዊት ጋር በተጋጠመበት ወቅት እንዲህ ብሎ ጠየቀ፡ “በትር ይዘህ የምትመጣብኝ እኔ ውሻ ነኝ?” 1 ሳሙ. 17:43

በሌላው በመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ ውሻ ቀርቦ የምናገኘው በአሉታዊ መንገድ ብቻ ነው።

በዘመናችን ግን ውሻ ከወደቀበት ተነስቷል። ከእህቱ ባሕር ዳምጤ ጋር በስልክ ስንነጋገር አምስት ውሾች እንዳሏት ነገረች። ከወላጆቻችንም ጋር በነበረንበት ጊዜ «ጋርዳና ጅቦ» የተባሉ ግሩም የሆኑ ውሾች ነበሩን። አቃቂ ት/ቤት በነበርኩበት ጊዜ የነበረኝን ውሻ ሳስብ እንባዩ ይመጣል። የቤቱ አባወራ እኔ መሆኔን ማን እንደነገረው አላውቅም፤ ቢሮ ስሄድ ተከትሎኝ ይሄድና ስመለስ ደግሞ ከእኔው ጋር እቤት ይገባ ነበር።

አምላክ ከፈጠራቸው እንሰሶች መካከል ከተወደዱትና ከተመሰገኑበት መካከል ውሻ ነው። «ለሰው ልጅ ከሚያበሉ ለውሻ ልጅ ቢያበሉ ይሻላል» ይባላል። ሰው ተለዋዋጭ ነገር ከዚህም አልፎ ወጭት ሰባሪ ሆኖ ይገኛል። የውሻ ፍቅርና ታማኝነት ግን በምንም ምክንያት አይለወጥም። ዩሊሲስ የተባለው የግሪክ ጀግና ከብዙ ዓመታት በኋላ ወደ ቤቱ ሲመለስ ሚስቱ እንኳን ስትረሳው ያስታወሰው ውሻው ብቻ ነበር።

ካለፎርኒያ ሚራያም ሙር ፎስ ቤት በእንግድነት ተቀምጦን በነበረ ጊዜ አንድ ግለሰብ በሁለት መቶ አምሳ ዶላር ውሻውን ከገዛ በኋላ «ከእሁን ጀምሮ እንግዲህ ንደኛዬ ነህ» ብሎ አፍንጫ ላይ ሲሰመው በዓይኔ አይቻለሁ። ውሻን ያስወደደው ፍቅሩና ታማኝነቱ ነው፤ እኔም ለክርስቶስ ያለኝ ፍቅርና ታማኝነት እንደዚህ እንዲሆን የልቤ ምኞት ነው።

ይገኝ ይሆን ወይ በናዝሬት

ከናዝሬት ይኸው ወይ የሚያምር
 መልካም ሽጋ ነገር
 የሚያንጸባርቅ ወርቅና ብር
 በዚያ በረከሰ ስፍራ
 ይገኝ ይሆን ወይ እግዚርን የሚፈራ
 የሚራመድ ክሱ ጋራ?
 የሰው አልማዝ የሰው ሉል
 የመንግስት ሰማያት ወኪል
 በናዝሬት ይገኝ ይሆን ጻድቅ
 ዓለምን ከልቡ የሚንቅ?
 ይገኝ ይሆን ወይ በናዝሬት
 ንጹሕ ሰው ደግ ትሑት
 ጨለማን አሸንፎ
 የሚያበራ መብራት
 ሐሰትን ትቶ የሚከተል እውነት
 ይገኝ ይሆን ወይ በናዝሬት?
 ሳይበላሽ ሳይለከፍ
 ሳይነካው ምንም ጉድፍ
 አምላኩን በመደገፍ
 በናዝሬት ነው ያደገው የኛ ጌታ
 መጥፎ ስም ካለው ከዚያ ቦታ።

«ሮም በምትኖሩበት ጊዜ ሮምን ምሰሉ» የሚለውን አነጋገር አልወደውም። እኛ ስፍራውን መለወጥ ይገባናል እንጂ ስፍራው እኛን ሊለውጠን አይገባም። እኛ ሰዎች ነን እንጂ እስከት አይደለንም። ግብጽ ሮሴፍን፣ ባቢሎን ዳንኤልን አላበላሸም። ደግሞም በናዝሬት ነው ያደገው የኛ ጌታ፤ መጥፎ ስም ካለው ከዚያ ቦታ።

በዓለም እንድንኖር ተፈቅዶልናል፤ ዓለም ግን በኛ ውስጥ ሊኖር አይገባውም።

“በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ”
 ሮሜ 12፡2

ዘመድ ብሎ ዝም

የሚወዱኝና የምወዳቸው ብዙ ወዳጆችና ዘመዶች አሉኝ፤ የእነዚህ ሁሉ ፈታውራሪ ዘመድ ብሎ ዝም ሊያ ነገር ቤል ነች ብል የተሳሳትኩ አይመስለኝም።

ሊያ የባለቤቴ እህት ናት፤ ላደረገችልኝ ጥንቃቄና እንክብካቤ ሁሉ ሳመሰግናት እኖራለሁ። ሕይወትን መስጠት ቢያስፈልግ ሕይወቷን ለኔ ትሰጣለች ብዬ እገምታለሁ። አንዳንድ ነገር ሲከሰት የሚያስደስትም የሚያሳዝንም ቢሆን ቶሎ ብዬ ለሊያ መናገር ደስ ይለኛል፤ ስደሰት አብራ ትስታለች፤ ሳዝንም እብራኝ ታለቅሳለች። ዘመንና ቦታ የማይለወጣት ነች። በዚህ ዓለም ምድረበዳ እንደሷ ያለ የዘመድ አውራ ግግኘት እንዴት መታደል ነው!

በሰሜን ካሊፎርኒያ ወር በገባ በሶስተኛው ሳምንት በቅዳሜ በፅለተ ሰንበት መሰብሰብ ስንጀምር ያሳየችው ፍቅርና ተሳትፎ በፍፁም የማይረሳ ነው። በሆነ ምክንያት ለመገናኘት ባለመቻሏ የተሰማትን ጋዘን ግሩም በሆነ ግጥም ገልጻለች። በጣም ስለምወደው ግጥሙን አጋጣሚ በሆኑ ምክንያቶች ለሌሎች ደጋግሜ አንበቤዋለሁ። አንደኛው ክፍል እንዲህ ይላል፡

ወሩን አስጠብቆን፤ ይህ ሶስተኛ ሰንበት
 ደርሶልን ብቅ ሲል፤ ቀኑን ሳይሳሳት
 ከደቡብ ከሰሜን፤ ከምዕራብ ከምስራቅ
 ተገዘው ሲደርሱ፤ ከቅርብ ሆነ ከሩቅ
 ወጣት ሽማግሌ አባት ሆነ እናት
 ባንድ ላይ ተስብስበው፤ ሲሉ ሃሌሉያ
 አምላክ በሰጣቸው፤ ትንሹ ኢትዮጵያ
 አልታደልኩም እኔ፤ አልነበርኩም ከዚያ!!

“ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ” ማር. 4፡15። የክርስቲያን ዋና ስራው የክርስቶስን ወንጌል ማስራጨት ነው። በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያን የሰለጠነውን ክፍ ያለ ችሎታ ያለውን ሙሴ ቸርነትን በትኩስ መንፈሱ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያስተምር የምትረዳውና ለሌሎቻችንም ያስተዋወቀችን ሊያ ነች። በዚህ እርዳታ የሚሳተፉትን ሲ/ር ለምለም ጸጋውንና ዶ/ር ጌታሁን መርጋን ከሊያ ጋር እናመሰግናለን።

ባዳም እንግዳም

ለሰው ባዳ ለአገሩ እንግዳ ሲባል ስምተናል። ክርስቲያን የሆነ ለአገሩም ብቻ ሳይሆን ለዓለም ባዳና እንግዳ፤ ሌሎችም የማያስተውሉ እንቅጥልሽ ነን።

ያላየነውን እንናጥላለን።
የማናየውን እናነጋግራለን።
ሌላ በከፊለው ዋጋ መንግስተ ሰማያት እንገባለን ብለን እናምናለን።
ሙሉ ለመሆን ባዶ፤ ከፍ ለማለት ዝቅ፤ ለማግኘት ደግሞ ማጣት ይኖርብናል።
ሰንደክም እንበረታለን፤
ለማግኘት መስጠት አለብን፤
የምንበለጽገውም ሰንደኽይ ነው።
ክፉም እንኳን ሲደርስብን ከሌላ ነገር ጋር ተደራርቦ መልካም ይሆንልናል ብለን እናምናለን።
የሚታየው ጊዜያዊ፤ የማይታየው ዘላለማዊ መሆኑን እንገነዘባለን።
የማይታየውን እናያለን፤
የማይሰማውን እንሰማለን፤
ከማስተዋል በላይ የሆነውንም እናውቃለን።

“እሳቸች ስንባል እውነተኞች ነን፤ ያልታወቁ ስንባል የታወቁን ነን፤ የምንሞት ስንመስል እነሆ ሕያዋን ነን፤ የተቀጣን ስንሆን አንገደልም፤ ኀዘነተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይለናል፤ ድሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠጎች እናደርጋለን፤ አንዳች የሌለን ስንሆን ሁሉ የእኛ ነው” 2ቆሮ. 6፡8-10

“የሚታየው የጊዜው ነውና፤ የማይታየው ግን የዘላለም ነው” 2 ቆሮ. 4፡39

“ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል” ማቴ. 10፡39

“አሁን የምጥረው ለሰዎች ነፍስ ነው ሕይወቴን አጥፍቼ በኋላ እንዳገኘው።”

የምስራች ግርማ መልእክት

የምስራች የነበረችበትን ት/ቤት ስላልወደደችው አዳሪ ት/ቤት ለመግባት ፈለገች። ለእኛ ወጪውን ለመሸፈን ከእትማችን በላይ ነበር፤ ነገር ግን ሁሉን ቻይ እምላክ በሩን ከፈተላትና ካሰበችው ት/ቤትም ገባች።

መግባት ብቻ ሳይሆን ት/ቤቱ ተሰማማት፤ ለሕይወቷም በረከት ሆናት። አሰራ ሁለተኛ ክፍል ስትደርስ የኔ ቆንጆ በውድድር አሸንፋ ፕረዘዳንት ሆነች።

ትልቅ ጉባዔ በተሰበሰበበት አዳራሽ በሰንበት ዕለት ዋናዋ ተናጋሪ የምስራች ነበረች። የተቀረጸው መልእክቷ በቅርብና በሩቅ ላሉ ለብዙ ሰዎች ተልኳል። እናቷም አስቴር በመኪና ስትጓዝ የምትሰማው እሷን ብቻ ነበር፤ በቃሏም ተናገረ ብትባል ሳትችለው አትቀርም። የምስራች የተናገረችው ስለ ተስፋ ነበር። «ጤንነት ካላችሁ ሀብት አላችሁ፤ ሀብት ካላችሁ ግን ሁሉ ነገር አላችሁ» በማለት አሳዲስ ለጉባዔው አካፈለች። በክርስቶስ ማመን ለዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን ለሚቀጥለውም የሚጠቅም መሆኑን ለማስረዳት ይህንን ግሩም ጥቅስ ጠቀሰች። “በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ፤ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን” 1ቆሮ. 15፡19

በእክብሮትና በእድናቆት ለሚያዳምጡት ሰዎች ከዚህ ት/ቤት ስትመረቅ የምትገባበትን ኮሌጅ ለማየት በቅርብ ቀን ውስጥ እንደምትበር ነገር ግን እዚህ መመለስ እትድ ስላላት የደርሶ መልስ ቲኬት እንደያዘች ነገረቻቸው።

ክርስቲያን ሁልጊዜ በተስፋ የተሞላ ነው፤ ከሞት ከኋላ ያለው አራት ነጥብ ሳይሆን ድርብ ሰረዝ መሆኑን አስረዳች። ክርስቲያን ሲሞት የደርሶ መልስ ቲኬት ይዞ ነው የሚያርፈው። መሞት እንዳለ ያህል መኖርም አለ፤ መለያየትም እንዳለ መጠን መገናኘትም አለ።

ሉቃስ ምዕራፍ ሀያ አራት እንደሚነግረን በኢማሁስ መንገድ ሲጓዙ የነበሩት ሁለት ሰዎች በጣም አዝነው፤ ተስፋ ቆርጠው፤ ቀኑም ጨልሞባቸው ነበር። አንድ እንግዳ ከመንገድ ላይ አብሯቸው እየተጓዛ ከመጸሐፍት ሲነግራቸው ልባቸው ይቃጠል ነበር፤ በኋላም ያ እንግዳ ከሞት የተነሳው ክርስቶስ መሆኑን ሲረዱ ሕይወታቸው በደስታና በተስፋ ተሞላ፤ የምስራቹንም ለማሰማት ተጓዙ።

“እነርሱም በመንገድ የሆነውን እንጀራውንም በቁረሰ ጊዜ እንዴት እንደ ታወቀላቸው ተረኩላቸው። ይህንም ሲነጋገሩ ኢየሱስ ራሱ በመከላከቸው ቆሞ፡- ሰላም ለእናኑታ ይሁን አላቸው” ሉቃስ 24፡35-36

የተስፋ መሰረት

የተስፋ መሰረት እግዚአብሔር ነው። ዳዊት ተጠቦ ተጨንቆ በነበረበት መፍትሔ ያገኘው በዚያ ነበር። “ዳዊት ግን በአምላኩ በእግዚአብሔር ልቡን አበረታ” 1ኛው. 30፡6

የምስራች መልእክቷን ስታስተላልፍ ለተስፋ ማብራሪያ ታሪክ ነክ ምሳሌዎችን ተጠቅማለች።

አንደኛው ስለ እናቷ ነበር። አስቴር እዚህ አገር መኖር ስትጀመር ከብዙ ችግር ጋር ታግላለች። ነገር ግን በቀላሉ እጇን አልሰጠችም። «እስኪያልፍ ያለፋል፤ ነገር ግን ያልፋል» ትል ነበር። በዚያም በጣፋጭ ድምጺ የሱስን እያሰበች “እሱ ሕያው ስለሆነ ነገን መጋጠም እችላለሁ” እያለች ትዘምር ነበር።

አንድ ርዕሰ መምህር ደግሞ ምንም እንኳን በሁለተኛው ዓለም ጦርነት ጊዜ ት/ቤቱ ቢዘጋበት ጠዋት ጠዋት እየተነሳ የት/ቤቱን ደወል ይደውል ነበር። እያንዳንዱ ደወል ት/ቤቱ አንድ ቀን እንደሚከፈት ተስፋ እንደነበረው ተጨባጭ መግለጫ ነበር።

ሌላው የፍሬደሪክ ዶግላስ ታሪክ ነበር። ይህ ግለሰብ የዚህ አገር ተወላጅ ጥቁር አሜሪካዊ ነበር። ለነጻነት መጀመሪያ ከታገሉት መካከል ከሁሉም የእሱ ስም ጎልቶ ይታያል። ባርነትን የቀመሰ፤ ቀንበሩን የተሸከመ ታጋይ ነበር።

ሕዝብ በተሰበሰበች ስፍራ ሲናገር “መንግሥት አይሎብናል፤ ንብረተሰቡም ዓመጽብናል፤ የጊዜውም ሁኔታ አልበጀንም። ስለዚህ ለጥቁር ፍጹም ተስፋ የለውም” አለ።

አንዷ ዕድሜያዊ የገፋ ሴት ብድግ አለችና “ፍሬደሪክ፤ ለመሆኑ እግዚአብሔር ሞቷል ወይ?” ብላ ጠየቀችው።

እግዚአብሔር ያለው ተስፋ አለው፤ እሱ የተስፋ አምላክ ነው። ጳውሎስ በሮሜ 15፡13 “የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላሳችሁ” ብሎ ይመርቀናል እኛም አሜን እንበል። ጤንነት ያለው ሀብት አለው፤ ተስፋ ያለው ግን ሁሉ ነገር አለው።

የምስራች በመልእክትሽ በተባረኩ ሰዎች ስም አመሰግንኛለሁ፤ እንግዲህ አንዴ ጀምረኛል አሁን ያለብሽ መቀጠል ነው።

ቂም ይዞ ጸሎት

በክሊፎርኒያ በሚገኘው በኦክላንድ ከተማ ስብሰባ ስናካሂድ ዶ/ር አብርሃም ተክሉ ብዙ የሚባርኩ መዝሙሮችን እሰምቶናል፤ በአንደኛው ውስጥ እነዚህ አሳቦች ይገኛበታል።

የበደልኩትን ሰው ይቅርታ ልጠይቅ

የበደለኝ ካለ ፈጥኜ ልታረቅ

እርሾና እርም ይገኛ መኖሩም ይቅርብኝ

ከፍቅር በስተቀር ዕዳ እንዳይኖርብኝ።

የቂምና የበቀል መንፈስ ጠላታችንን ከሚጎዳ ይልቅ መልሶ የሚጎዳው ራሳችንን ነው። ባለብነውና ባለምነው ቁጥር እንደ ጦር ይወጋናል። ስለዚህ መፍትሔው መተው ነው፤ «መተው ሁሉን ከተተው» ይባላል። የጌታችንንና የእስጢፋኖስ ጸሎት ዘወትር በልባችን ውስጥ በክንፈራችን ላይ መሆን አለበት። “አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው” “ጌታ ሆይ፤ ይህን ኃጢአት አትቀጠርባቸው።” ሉቃስ 23፡34 የሐዋ. ስራ 7፡60

ክርስቶስ «አባታችን ሆይ» የሚለውን ጸሎት ሲያስተምር ይቅር ማለት እጅግ አስፈላጊ በመሆኑ ሁለት ጊዜ ነው ደጋግሞ ያስተማረው።

በአገራችን «ቂም ይዞ ጸሎት፤ ሳል ይዞ ስርቆት» ይባላል። የቂምና የበቀል መንፈስ ለጸሎት ከባድ እንቅፋት ይሆናል። “በልቤስ በደልን አይቼ ብሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር” መዝ. 66፡18

ይቅርታ ማድረግ ከተፈጥሮአችን ጋር መዋህድ አለበት። እኛ የምንኖረው በአምላክ ምሕረት ስለሆነ ሳይጠይቁን እንኳን ለበደሉን ምሕረትን መለገስ አለብን። “እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ፤ ማንም በባልንጀራው ላይ የሚነቅፈው ነገር ካለው፤ ይቅር ተባባሉ። ክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ” ቆላ. 3፡13 ይህን አንድ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ደጋግመን የምናሳየው ተግባር መሆን አለበት። “የሱስ እንዲህ አለው፤ እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም” ማቴ. 18፡22

ይቅርታ በሁለት አቅጣጫ ይሰራል፤ ሰጪውንም ተቀባዩንም ይባርካል። “እያብም ስለ ወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚአብሔርም ምርኮውን መለሰለት።” እሱም ወዳጆቹም ተባረኩ።

በታወቀውና ለብዙ ዘመናትም ለኢትዮጵያ ከፍተኛ አገልግሎት በሰጠው በአቃቂ አድቬንቲስት ት/ቤት «ማራናታ ክብብ» ተብሎ የሚጠራውን የጀመርነው እኛ ነን ከዚህ ቀደም ስሙ «የመጽሐፍ ቅዱስ ክብብ» ይባል ነበር። ሌሎች ድንገት ረስተውት ከሆነ ዶ/ር ብርቁ መለስ በደንብ ያስታውሰዋል።

ከጠዋቱ በአስራ ሁለት ሰዓት የመጀመሪያው ስብሰባ ሲደረግ ተናጋሪው ፓ/ር ጥሩነህ ወ/ሰላሴ ነበር። በዚያ በታሪካዊ ጠዋት የተጠቀመበት ጥቅስ ይህንን መሆኑን እስከዛሬ አስታውሳለሁ።

“ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ አውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጥ እናንተንም የሚጠቅም እንጅ የሚነፃፅ አይደለም።” ኤ.ር. 29፡11

ይህ ግሩም የአምላክ ተስፋ ነው። ወላጆች ለልጆቻቸው መልካም እንደሚያስቡና መልካም ለማድረግ እንደሚጥሩ አምላክም በእሱ ለሚያምኑ ከዚያ የበለጠ ያስባል፤ ያደርጋልም።

ለእኛ በየሱስ ክርስቶስ በማመናችን የተነሳ ልጆቹ ለሆንን ወደፊት ያለው ጊዜ ቀዝቃዛና ድቅድቅ ጨለማ አይደለም። ፍጻሜው ያማረና በተስፋ ሞልቶ የተረፈ ጊዜ ይጠብቀናል። እንቅፋት የሚመስለውን ደረጃ፤ መጥፎ የሚመስለውን ማለፊያ፤ መርዝም የሚመስለውን ሰውድጋኒት ያደረገዋል። ምንም እንኳን ቢጨልም በጌታ ላመነ ዞሮ ዞሮ ንጋት መምጣቱ አይቀርም። ከሰቅለት በኋላ ትንሳኤ እንዳለ ከብሩክ ጌታችን ሕይወት ለመግር እንችላለን።

“ቢመሸም ይነጋል ይነጋል ይህንን አውቃለሁ እንደ ጨለመ አይቀር አይቀርም እግዚአብሔር ቀን አለው።”

ዛሬ የሰንበት ትምህርት ስንማር አስተማሪው ከላይ ያለውን ጥቅስ፦

“ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ አውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጥ እናንተንም የሚጠቅም እንጅ የሚነፃፅ አይደለም።” በደንብ በቃሉ አለልን።

ከኋላ ተቀምጣ የነበረች «ሴት ጥቅሱ የሚገኘው የት ነው እባክህ ንገረኝ» ብላ ጠየቀችው አስተማሪው ግን ለጊዜው ግር አለው። እኔም ጥቅሱን አወጣሁና እነበብኩላት እሷም ስሜት ባለው መንገድ አመሰግናችኋል።

ግሩም የሆነውን የአምላክን ተስፋ ስናውቅ እኛው ራሳችን ተባርክን ለሌሎችም በረከት እንሆናል።

እሁድ — እመኛለሁ ልቤ ጸጥ እንዲል፤ ለሌሎች ደስታን እንዲያካፍል።

ሰኞ — እመኛለሁ ለፍቅር መልእክት የፈጠኑ እግሮች እንዲኖሩኝ።

ማክሰኞ — እመኛለሁ የለዘበና ለስለስ ያለ የገርነት ድምጽ እንዲኖረኝ።

ረቡዕ — እመኛለሁ ፈቃደኛ እጆች እንዲኖሩኝ የፍቅርን ተግባር የሚፈጽሙ።

ሐሙስ — እመኛለሁ የተከፈቱ ጆሮዎች የጥበብን ቃል የሚሰሙ።

ዓርብ — እመኛለሁ የፈገግታ ፊት፤ የሚያበራ በቤት።

ትዳሜ — እመኛለሁ የሚያተኩሩ ዓይኖች፤ በእግዚአብሔር ስራዎች።

«ቸር ተመኝ ቸር እንድታገኝ» ይባላል። በየቀኑ ተባርክን ለመባረክ፤ ተደስተን ለማስደስት፤ ጌታ የእኛን ጽዋ በበረከት እንደሞላ እኛም በሌሎች ሕይወት መልካም ለውጥ ብናመጣ ጉዞአችን በዚህ ዓለም ትርጉም ያለው ይሆናል። ክርስቶስ በብርሃንና በጨው መስሎናል፤ ጨለማን ማስወገድና፤ ጣዕምን ማበርከት በማንኛውም ቀን ተግባራችን ይሁን።

“እመኛለሁ” የፈለቀው በእግልግሎቱ ከታወቀው ከፓ/ር ጥሩነህ ወ/ሰላሴ ብዕር ነው።

ዘወትር ተማሪ፣ ዘወትር ተመራመሪ

በእንግሊዝ አገር የክርስቲያን ጉባዔ መሪ የነበረ ጆን ሮቢንሰን ተከታዮቹን እጅግ የሃይማኖት ነፃነት ፍለጋ ወደ አሜሪካ ለመሄድ አልቻለም ነበር። ስለዚህ ይህንን ግሩምና ድንቅ የሆነ ምክር ሰጣቸው።

“ወንድሞቼ ሆይ የምንለያየበት ጊዜ ደረሰ፤ ፊታችሁን እንደገና ማየት እችላ እንደሆነ የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኔን መከተል የሚገባችሁ እኔ ጌታን የተከተልሁትን ያህል ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚገልጸው አዳዲስ ነገር አለና በሌላ ሰው መሳሪያነት ሌላ መልእክት ቢልክላችሁ ከእኔ ስትቀበሉ እንደነበረ ከእሱም ተቀበሉ። በኔ በኩል አሁን ሰላሎት የቤተክርስቲያን ድርጅቶች አዝናለሁ። የሉተር ተከታዮች ሉተር ካየው በስተቀር ሌላ ነገር አሻግረው ለማየት አይፈልጉም። እዚያው ሉተር ከቆመበት ተገትረው ቀርተዋል። የካልቪንም ተከታዮች ይህ የእግዚአብሔር ሰው ከተዋቸው ስፍራ ናቸው፤ ከዚያ ልውስ አላሉም። ጭራሽ እሱ ነስተማረው ንቅንቅ ከማለት ይልቅ ሞትን ይመርጣል። ይህ የሚያሳዝን ሁኔታ ነው። እነ ሉተርና እነ ካልቪን አሁን ቢኖሩ ኖሮ ከዚህ ቀደም ብርሃን እንደተቀበሉ አሁንም ደግሞ ተጨማሪ ብርሃን ይቀበሉ ነበር።”

ምሳሌ 4፡18 እንዲህ ይላል፡- የጻድቃን ብርሃን እንደ ንጋት ብርሃን ነው። ሙሉ ቀን እስኪሆን ድረስ ይበራል” ክርስቶስ ጌታም “ብዙ ነገር አለኝ የምነግራችሁ ዛሬ ግን አትችሉም ትሸከሙት ዘንድ፤ ያም የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል።” ብሏል (ዮሐ. 16፡12 16፡13)

ሕይወት ራሱን የቻለ ት/ቤት ነው። አንዳችንም ከዚያ ተመርቀን አልወጣንም። ዕውቀትን፣ እውነትንና ብርሃኑን ሌት ተቀን መሻት ይገባናል። ዘወትር ተማሪ፣ ዘወትር ተመራመሪ መሆን አለብን። «በአባቱ በሬ ያረሰ የለም» ይባላል። ለወላጆቹ ለዘመዶቹ የበጀው ለኔም ይበጃል ብለን በእውነትና በብርሃን ላይ ዓይናችንን መጨረጥ አይገባንም። ትዕቢትን አስወግደን በትሕትና የእግዚአብሔርን ቃል መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ቤርያ ሰዎች ማንበብና መመርመር በየዕለቱ የተቀደሰ ተግባራችን ይሁን። ገና ብዙ የምንገባየው ዕውቀትና የሚበራልን ብርሃን ስላለ የልባችን ጸሎት ይህ መሆን አለበት። “ብርሃንህንና እውነትህን ላክ እነርሱም ይምሩኝ፤ ወደ ተቀደሰው ተራራህ ወደ ማደራያህም ያድርሱኝ።” መዝ. 43፡3

የሰማይ መግቢያ ወረቀት

የአራዳ ዱርዬ ሞላጫ ሌባ
የማይባል እዚህ ግባ
የመንግስት ጠላት
የሕዝብ ራስ ምታት
በፈጸመው ከባድ በደል
ተቸነከረ በመስቀል።
ተሰቅሎ አጠገቡ ያለውን ለመነው
በመንግስትህ አስበኝ አለው።
ዓለም አክ እንትፍ ባለበት
መንግስት በፈረደበት
ለዚያ እታላይ
ይቅርታ ወረደ ከላይ
የሱስ ክርስቶስ እጅግ በበዛ ምሕረት
ሰጠው ለሌባው የሰማይ መግቢያ ወረቀት።

የምንዘምረው መዝሙር እንዲህ ይላል፡-

ያ ሚቹ ሌባ ደስ አለው
ያንን ምንጭ በማየት
እኔም እንደርሱ የበደልሁ
በዚያ እነጽለሁ።

የዚያ ሰውዬ ታሪክ ለብዙዎች ተስፋን አንናጽፏል። የሚመካበት ምንም ነገር የለውም ነበር፤ በክርስቶስ ተመካ ደህንነትንም በአንዳፍታ አገኘ። እሱ ይቅር ከተባለ አምነን እንደ እሱ ከለመንን አንተና አንቺም እኔም ይቅር የማንባልበት ምክንያት የለም።

ዳውሎስ እንዲህ ብሎ ተናግሯል፡- “ስለዚህ ግን፣ የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት በእርሱ ያምኑ ዘንድ ላላቸው ሰዎች ምሳሌ እንድሆን እየሱስ ክርስቶስ ዋና በምሆን በእኔ ላይ ትዕግስቱን ሁሉ ያሳይ ዘንድ፣ ምህረትን አገኘሁ” 1 ጢሞ. 1፡16

የሌባውም ታሪክ ለምሕረት ለሚጓጉ ሁሉ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ተስፋ የሚሰጥ ቋሚ ምሳሌ ይሆናል።

የኢየሩሳሌም መከራ

ኢየሩሳሌም የታላቁ ንጉስ ከተማ
 እንዴት ተበላሽ! እንዴት ገማ!
 አንድ ጊዜ እንዳላማረ
 ወና ሆኖ አሁን ቀረ።
 ክብሩ እንደ ጢስ በነነ
 ሕዝቡም ተበታተነ
 ግፍ ስለሰራ ተኮነነ።
 ገዢ የነበሩት ባሪያ ሆኑ
 ልዑልና መስፍኑ
 ሰላም አጥተው ባነኑ።
 ኤርምያስ አለቀሰ ተንሰቀሰቀ
 ትንሹና ትልቁ ስላለቀ፤
 ሕዝቡ በመቅሰፍት ሲመታ
 እንባውንም አልገታ
 ኡ! ኡ! አለ ኤርምያስ
 አገሩ በሳት ሲጨስ
 ሞገሱ ሲደመስስ
 ትንቢቱ አንድ ባንድ ሲፈፀም
 እንደመደሰት እንደመገረም
 ኤርምያስ በሐዘን ተንሰፍሰፎ
 ከወገኑ ጋር ተሰልፎ
 ከላይ ሲወርድ ትኩስ ቁጣ
 ተካፈለ ያንን ዕጣ
 የነሱ ዕዋ ሲመጣ
 ሳያንገራግር እሱም ጠጣ።
 የኢየሩሳሌም መከራ
 ከቶ አይቻልም ሊወራ።
 አገሩ ተገለበጠ
 ከተማው ተናወጠ
 ሰላም በረብሻ ተለወጠ
 ሕዝብ በያለበት ፈረጠጠ
 ልክ እንደ ባሪያም ተሸጠ።
 (ይቀጥላል)

በኢየሩሳሌም ላይ የወረደ መዓት

እናቶችም ተፈተኑ
 ልጆቻቸውን ሊበሉ
 መሳፍንቱና መኳንንቱ
 ነቢያትና ካህናቱ
 የሚበሉት ሰላጡ
 እህል ለመለመን አፈጠጡ።
 እግዚርን በማይፈሩ
 ልጃገረዶች ተደፈሩ
 ለሰልጣን የሚጋፉ
 ክብራቸውንም ተገፈፉ።
 ጌታ እምላክን ስለረሱ
 ቅዳሜ ሰንበትን ስላረከሱ
 ሕጉንም ስለጣሱ
 ሊገለፅ የማይቻል ሊወራ
 መጣባቸው ታላቅ መከራ።
 ኢየሩሳሌም ውበትን አጥታ
 በሰይፍ በሰደት ተቀጥታ
 ሆነች እንደ ባልቲት
 መብትና ክብር የሌላት፤
 ሕዝቦች ተሰደው አለቁ
 ጠላቶች ፈነደቁ
 በከተማዋ ላይ ሳቁ።
 መልካሙ የጽዮን ሜዳ
 ሆኖ ቀረ ምድረ በዳ።
 ዓመጽና ክፋት
 ትዕቢትና ጋጢአት
 ለየሩሳሌምም አልበጁት
 ተመርዛ ከዳር እስከመሃል
 ተፈርዶባት በእምላክ ቃል
 ወረደች ወደ ሲኦል።

«ምክረው! ምክረው! እምቢ ካለ መከራ ይምክረው» ይባላል።
 እግዚአብሔር መክረ! ዘክረ! ሕዝቡም ጀርው ዳባ ልበስ አለ። ስለዚህ
 ነፋስን ዘራ፤ አውሎ ነፋስም አጨደ። እምላክን አንሰማም ማለት ዋጋው
 የከፋ ነው። «እምቢ ብትሉ ግን ብታምፁም፤ ሰይፍ ይበላችኋል።» ኢሳ.
 1፡20

ለመጸለይ አልችልም

ለሌሎች ችግር የማልጨነት ከሆነ “የኛ” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ይህንን በሕይወቴ የማልገልጽ ከሆነ “አባታችን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

በምድር ላይ ብቻ የማተኩር ከሆነ “በሰማይ የምትኖር” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

በሰሙ ካልተጠራውና ቅዱስ ካልሆንኩ “ስምህ ይቀደስ” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ራሴን ገለል አድርጌ የአምላክን የበላይነት ካለተቀበልኩ “መንግስትህ ትምጣ” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

አሁን እዚሁ ራሴን ለአገልገሎት ካልሰጠሁ “ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

የሌሎችን ችግር ለሚሟላት የማልጥር ከሆነ “የዕለት እንጀራችንን ሰጠን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ቂም በመያዝ ይቅር የማልል ከሆነ “በደላችንን ይቅር በለን እኛም የበደሉንን ይቅር እንደምንል” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ሆነ ብዬ ለፈተና ራሴን ካጋለጥኩ “ወደ ፈተና አታግባን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

በጸሎት መሳሪያ ለመዋጋት ዝግጁ ካልሆንኩ “ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ለንጉሱ በታማኝነት የማልታዘዝ ከሆነ “መንግስትሰትህ ትምጣ” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ጎረቤቶቼና ወዳጆቼ ምን ይሉኛል ብዬ ከፈራሁ “ኃይል ያንተ ነውና” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

የራሴን ክብር በቅድሚያ የምሻ ከሆነ “ክብር ላንተ ይሁን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ለየዕለቱ ጉዳይ የምጨነትና የምጠበብ ከሆነ “ለዘለዓለም” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

ይህ ጸሎት ምን ያህል ዋጋ እንደሚያስከፍለኝ ካልተገነዘብኩ በስተቀር “አሜን” ብዬ ለመጸለይ አልችልም።

አንድ ለእናቷ

“የንግሥት ሳይነግረኝ እኔ እራሴው ደርሼበታለሁ፤ ያውም እናቱ ወ/ሮ የሺእመቤት ወ/ኪዳን ለልጇ ልጅ ለዶ/ር ያራድ ጥላሁን ልዩ ፍቅር እንደነበራት ነበር። አልነገረችኝም ግን በግምት ደርሼበታለሁ።

ምሳሌ 25፡25 “የቀዘቀዘ ውኃ ለተጠማች ነፍስ ደስ እንደሚያሰኝ ከሩቅ አገር የመጣ መልካም ምስራች እንዲሁ ነው። እኔ የማላውቀውን አንዳንድ ነገር ከሩቅ ከኢትዮጵያ ሆኖ የሚጽፍልኝ እንደ ውሃ ብቻ ሳይሆን እንደ እርሳ እያረካኝ ነው። «እናቱ አንድ ለእናቷ ነበረች፤ በዚህም የተነሳ ታዝን ነበር» ብሎ ጻፈልኝ። ወላጆቼ ግን በእምነት የሺእመቤት ብለው ጠራች። አምላክም ስድስት ልጆች ብዙም የልጅ ልጆች ሰጣት። ሳታርፍ በፊት ጥቂት የልጅ ልጆች እይታለች። ለአብርሃም አንድ ብቻህን ነበርክ ነገር ግን እኔ አበዛሁ ያለው አምላክ ለእሷም ውለታ ውሎላታል።

ያራድ ሌላ የነገረኝ ካለ እናቱ ማታ መብራት ከጠፋ በኋላ እንደምትጸልይ ነበር። ከታላቅ ወንድሜ ከአቶ ፍቅሩና ከቤተሰቡ ትጀምርና «አምላክ ሆይ ጠብቃቸው» ብላ ለቀሩት ሁሉ ትጸልያለች። ለእኔ ይህ ፍጹም አዲስ ነው፤ እናቱ ስትጸልይ ሰምቼ አላውቅም። ከዚህ የተነሳ በበለጠ እናቱን እንዳመሰግን አደረገኝ ለእኔም ለምትወደው ልጄ እንደ ጸለየች ስገነዘብ ልዩ የደስታ ስሜት ተሰማኝ።

ልናደርግ የሚገባ ነገር ካለ ሌሎች መጸለይ ነው። ይህ ኃላፊነት እንዳለብን ራሴንም እናንተንም ላስታውስ።

“እንግዲህ እግዚአብሔርን በመምሰልና በጭምትነት ሁሉ ጸጥና ዝግ ብለን እንድንኖር፤ ልመናና ጸሎት ምልጃም ምስጋናም ስለ ሰዎች ሁሉ ስለ ነገሥታትና ስለ መኪንንትም ሁሉ እንዲደረጉ ከሁሉ በፊት እመክራለሁ” 1ጢዋ. 21-2

ለሌሎች አለመጸለይ አምላክንም ሰውንም እንደ መበደል ይቆጠራል።

“ደግሞ መልካሙንና ቅኑን መንገድ አስተምራችኋለሁ እንጂ ስለ እናንተ መጸለይን በመተው እግዚአብሔርን አበድል ዘንድ ይህ ከእኔ ይራቅ” 1ኛሙ. 12፡23

ለልደትሽ፣ እንኳን አምላክ አደረሰሽ!

የኔ አስቲር፣ የኔ ፍቅር
ይህ ቀን እንዲከበር
እንኳን አደረሰሽ እግዚአብሔር።
በዕድሜ ላይ ዕድሜ
በሕይወትሽ ላይ ልምላሜ
በዚያ ላይ ታክሎበት
ጤንነትና ሀብት
ፍስሐና ምሥራት
ሁሉን እንድትጠግቢ ያለ ልክ
አብዝቶ ይባርክሽ የኛ አምላክ።
ለመዘን የማይቻል በእውነት
አይተሻል ፈተና በያይነት
አሁንም የገጠመን መከራ
አምላክ ስላለ ከኛ ጋር
እንገጥመዋለን ሳንፈራ።
ትሆኖለሽ እይዞሽ ደህና
ምን አለ በይኝ እንደገና
ዳግም ይመጣል ጥሩ ጤና።
በዚህ ቀን የተሰበሰቡት ሁሉ
እንኳን አደረሰሽ እያሉ
እልልታቸውን ያቀልጣሉ።
እንቺም አብሮ አደረሰን በማለት
ተደሰቺ በዚህ ዕለት
ሰጪን ሰላምታ
አሳይን ልዩ ፈገግታ
እንዲከበር የኛ ጌታ
ቤታችን ይመላ በደስታ።

«ታሞ የተነሳ እግዚአብሔርን ረሳ» ይባላል፤ እኛ ግን ጌታ አምላክን ላለመርሳት ወስነናል። ከላይ የተጻፈው ከሁለት ዓመታት በፊት የጤንነት እክል ገጥሞን በነበረ ወቅት ነው። ኤ.ር. 17:17 ላይ እንደተጻፈው "እቤቱ ፈውሰኝ እኔም እፈወሳለሁ አድነኝ እኔም እድናለሁ አንተ ምስጋናዬ ነህና" ብለን ስንጸልይ በተአምራዊ መንገድም ሆነ በመድኃኒት እንደ ፈቃዱ መጠን ይፈውሰናል። እንደዚህ እያልን እዚህ ደርሰናል። የወደፊቱንም እርሱ ያውቃል።

ከጸዳለ ሽፋው ብዕር

አገርም እየሁኝ፤ ዕረፍትም አረፍኩኝ
ከዚያም ከተል ብዬ መስራትም ጀመርኩኝ
ትንሽ እንደቆየሁ ስራውን ስለምድ
ምንም ሳላሰበው ምቀኛ ብድግ
ስራውን ለቀቅሁ ሳልወድ በግድ
እኔም ተስፋ ሳልቆርጥ ጸሎቴን እያልኩ
እንደገና ዕረፍቴን አሁንም ቀጠልኩ።
እንደ መልእክተኛ እንደምትበር ወፍ
ስጂ አስቲር ይባላል ስራዋም ቅልጥፍጥፍ
አጋጣሚ ሆኖ ሰዎችን ልትረዳ
እኔም አገኘኝት እዚያው ሎማሊንዳ
አመጣጤን ሁሉ ሳወራት በርጋታ
እሷም እንዲህ አለች በሳቅ በፈገግታ
መፍራት የለብሽም እነ ክሊፈርደን ጠይቂ በደንብ
እያሰቡ ናቸው ስለ ቤትሽና ስላንቺም በደንብ።
ስልኳን ቅጭል አረኩ ተገናኜኝ ብዬ
ሳይውሉ ሳያድሩ ሊገናኙኝ መጡ ካለሁበት ቦታ
ነይ እንሂድ አሉኝ እጅግ ወደሚያምር አንድ የወይን
ቦታ
ልብሶቼን ጠቅልዬ ተከትዬ መጣሁ ፈንድቄ በርካታ
ውድ ወዳጄ ሆይ ምስጋና ይድረስሽ ለዋልሺው ውለታ
ይኸው እገኛለሁ ከአንግደን ኮረብታ
እንዲሁም ምስጋና ለፈጣሪ ጌታ
ለኔ ለዋለለኝ ለሰጠኝ እርዳታ።

ወ/ሮ ጸዳለ ሽፋው የእምነት ቤት ነች። የእሜሪካንን ኦሮ በእምነት ታግላ እንዳሸነፈች በቅርብ የምናውቃት ሁሉ እንመስከራለን። ቤተሰቦቿን ለማምጣት ወደ አገራችን ሳትጓዝ በፊት ያነበብንላት ጥቅስ ኤ.ር. 32:17 ላይ ይገኛል፡ "እቤቱ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እነሆ፤ አንተ ሰማይንና ምድርን በታላቅ ኃይልህና በተዘረጋች ክንድህ ፈጥረሃል፤ ከአንተም የሚያቅት ነገር የለም" የሰማይ አምላክ ምድር ወርዶ ስለረዳት ሁሉ ነገር ቀከናውኖላት በሰላም ተመለሰች። ለዚህ ነው እንዲህ ያለችበት ምክንያት፡ «እንዲሁም ምስጋና ለፈጣሪ ጌታ ለኔ ለዋለለኝ ለሰጠኝ እርዳታ።»

ለልደትሽ፣ እንኳን አምላክ አደረሰሽ!

የኔ አስቲር፣ የኔ ፍቅር
ይህ ቀን እንዲከበር
እንኳን አደረሰሽ እግዚአብሔር።
በዕድሜ ላይ ዕድሜ
በሕይወትሽ ላይ ልምላሜ
በዚያ ላይ ታክሎበት
ጤንነትና ሀብት
ፍስሐና ምቹት
ሁሉን እንድትጠግቢ ያለ ልክ
አብዝቶ ይባርክሽ የኛ አምላክ።
ሊመዘን የማይቻል በእውነት
አይተሻል ፈተና በያይነት
አሁንም የገጠመን መከራ
አምላክ ስላለ ከኛ ጋራ
እንገጥመዋለን ሳንፈራ።
ትሆኛለሽ አይዘሽ ደህና
ምን አለ በይኝ እንደገና
ዳግም ይመጣል ጥሩ ጤና።
በዚህ ቀን የተሰበሰቡት ሁሉ
እንኳን አደረሰሽ እያሉ
እልልታቸውን ያቀልጣሉ።
አንቺም አብሮ አደረሰን በማለት
ተደሰቺ በዚህ ዕለት
ሰጪን ሰላምታ
አሳይን ልዩ ፈገግታ
እንዲከበር የኛ ጌታ
ቤታችን ይሙላ በደስታ።

«ታሞ የተነሳ እግዚአብሔርን ረሳ» ይባላል፤ እኛ ግን ጌታ አምላክን
ላለመርሳት ወስነናል። ከላይ የተጻፈው ከሁለት ዓመታት በፊት የጤንነት
እክል ገጥሞን በነበረ ወቅት ነው። ኤ.ር. 17:17 ላይ እንደተጻፈው
“አቤቱ ፈውሰኝ እኔም አፈወሳለሁ እድነኝ እኔም እድናለሁ አንተ ምስጋናዬ
ነህና” ብለን ስንጸልይ በተአምራዊ መንገድም ሆነ በመድኃኒት እንደ
ፈቃዱ መጠን ይፈውሰናል። እንደዚህ እያልን እዚህ ደርሰናል፤
የወደፊቱንም እርሱ ያውቃል።

ከጸዳለ ሽፋው ብዕር

አገርም አየሁኝ፤ ዕረፍትም አረፍኩኝ
ከዚያም ከተል ብዬ መስራትም ጀመርኩኝ
ትንሽ እንደቆየሁ ስራውን ስለምድ
ምንም ሳላሰበው ምቀኛ ብድግ
ስራውን ለቀቅሁ ሳልወድ በግድ
እኔም ተስፋ ሳልቆርጥ ጸሎቴን እያልኩ
እንደገና ዕረፍቴን አሁንም ቀጠልኩ።
እንደ መልእክተኛ እንደምትበር ወፍ
ሰጧ አስቲር ይባላል ስራዋም ቅልጥፍጥፍ
አጋጣሚ ሆኖ ሰዎችን ልትረዳ
እኔም አገኘኋት እዚያው ሎማሊንዳ
አመጣጤን ሁሉ ሳወራት በርጋታ
እሷም እንዲህ አለች በሳቅ በፈገግታ
መፍራት የለብሽም እነ ክሊፈርድን ጠይቂ በደንብ
እያሰቡ ናቸው ስለ ቤትሽና ሰላንቺም በደንብ።
ስልኳን ቅጭል አረኩ ተገናኙኝ ብዬ
ሳይውሉ ሳያድሩ ሊገናኙኝ መጡ ካለሁበት ቦታ
ነይ እንሂድ አሉኝ እጅግ ወደሚያምር አንድ የወይን
ቦታ
ልብሶቼን ጠቅልዬ ተከትዬ መጣሁ ፈንድቄ በርካታ
ውድ ወዳጄ ሆይ ምስጋና ይድረስሽ ለዋልሺው ውለታ
ይኸው እገኛለሁ ከአንግዊን ኮረብታ
እንዲሁም ምስጋና ለፈጣሪ ጌታ
ለኔ ለዋለለኝ ለሰጠኝ እርዳታ።

ወ/ሮ ጸዳለ ሽፋው የእምነት ቤት ነች። የአሜሪካንን ኑሮ በእምነት
ታግላ እንዳሸነፈች በቅርብ የምናውቃት ሁሉ እንመሰክራለን። ቤተሰቦቿን
ለማምጣት ወደ አገራችን ሳትጓዝ በፊት ያነበብንላት ጥቅስ ኤ.ር. 32:17
ላይ ይገኛል፡ “አቤቱ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ እነሆ አንተ ሰማይንና
ምድርን በታላቅ ኃይልህና በተዘረጋች ክንድህ ፈጥረሃል፤ ከአንተም
የሚያቅት ነገር የለም” የሰማይ አምላክ ምድር ወርዶ ስለረዳት ሁሉ ነገር
ተከናውኖላት በሰላም ተመለሰች። ለዚህ ነው እንዲህ ያለችበት
ምክንያት፡ «እንዲሁም ምስጋና ለፈጣሪ ጌታ ለኔ ለዋለለኝ ለሰጠኝ
እርዳታ።»

ግድ የሚላቸው

በእኔ አስተያየት ለእያንዳንዱ ሰው ጌታ የተለያዩ ሰዎችን የሚመድብለት ይመስለኛል። የሚንሰፈሩልን፤ የሚያስቡልንና የሚጠነቀቁልን ሰዎች ጋር መለኮት ያገኘናል። ልክ እንደ ጢሞቴዎስ ያሉ ከራሳቸው አልፈው ተርፈው ለሌሎች የሚበቁ ናቸው። ስለ እሱ ጳውሎስ ይህንን ጽፏል፡ “ስለ እናንተ ድነት የሚገደው እንደ እሱ ያለ ማንም የለኝም” ፊሊጵ. 2፡20-21። ጢሞቴዎስ ለጳውሎስ የእምነት ልጁ፤ አገልጋዩና ቀኝ እጁ ከመሆኑም በላይ ለሌሎችም ግድ የሚለው ግለሰብ እንደነበረ ተመስክሮለታል።

ለእኔም ያዘዘልኝ፤ ስለ እኔ ግድ የሚላቸው ብዙ ሰዎች በሕይወቴ ትልልቅ ሚና የተጫወቱ ሰላሌና ስለነበሩ አምላኬን ሺ ጊዜ አመሰግናለሁ። ገና በሕጻንነቴ ከእናቴ ሌላ እናት እትዩ ዐጽደ ደስታ የምትባል ነበረች፤ አይታኝም አትጠግብም ነበር። የምትወደኝና የምታስብልኝ በተለየ ዓይን የምታየኝ ዘመዴ ነበረች። እንዲሁም ካደግሁም በኋላ በሄድኩበት ቦታና በቆምኩበት ስፍራ የሚጠነቀቅልኝ ሰው አላጣም።

ሁሉን ለመዘርዘር አይቻልም እንዳሰብኩት መጠን ብዛቴ እንደ ጸጉረ ያህል ሆኖ አገኘሁት። ሆሳዕና መንገድ ላይ ከትልቅ መኪና ላይ ሶስት ሆነን በተገለበጥንበት ጊዜ ያዩ ሰዎች ምንም የምንተርፍ አልመሰላቸውም ነበር። የሚወስደኝ አውቶብስ እስኪመጣ ድረስ አንድ ሴትዮ ለእኔ በተለይ ትጠነቀቅልኝ ነበር። አታውቀኝ አላውቃት! ይሄ ሁሉ ደግነት ከየት መጣ? ከላይ አምላክ አዘዛት! ሌላ መልስ የለውም።

ይህንንም መጽሐፍ ሳዘጋጃ ሶስት ሰዎች አዘጋጀልኝ። መጽሐፉን ከዳር እስከ ዳር ያነበበውና ያረመው ኤርምያስ አሞላ ነው። ኤርምያስ ትጉ ሰራተኛ ነው፤ እዚህ አሜሪካ ከመጣ እንኳን ሁለት ጊዜ የወሩ ሰራተኛ በመባል ተሸልሟል። ወታደር ቢሆን በማግስቱ ነበር በሹመት ላይ ሹመት የሚያገኘው። አነጣጥሮ አይሰትም፤ ደከመኝም አይልም። ምን ያህል እንደ ጠቀመኝ ልገልጽ አልችልም።

ሌላው አዲሱ አማረ ሊበን ነው። በፍጹም ሳልጠይቀው አንድ ትልቅ ውለታ ዋለለኝ። እንደዚህ ያለ ነገር ሲያደርግ የመጀመሪያ ጊዜው አይደለም። ደግነቱ ስራውን አቃናልኝ፤ ክንፎችም ሰጠኝ።

መጽሐፍ ማላተም ራሱን የቻለ ብዙ የራስ ምታት፤ ብዙ ውጣ ውረድ አለው፤ ይህንን ሁሉ በጫንቃው ላይ እንዲሸከም ፍቅር ዳዊት መሐሪን አስገድዶታል። አምላኬንም እሱንም አመስግናለሁ። በችግር ጊዜ ወንድም ይወለዳል የሚባለውን አነጋገር ሕይወቴን በሙሉ ያየሁት ሐቅ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን ካነበበ በኋላ

መጽሐፍ ቅዱስን ካነበበ በኋላ ተለወጠ በምስጋናም ተሞላ ሰው ሆነ ፍጹም ሌላ። ያ ሰነፍ ያ ክርፋፋ አልቀረም እንደተከፋ አገኘ የሰማይ ተስፋ። ጠባዩ ሁሉ ተቀየረ ንግግሩን አሳመረ መጠጥ ሲጃራን ወረወረ ወደኋላ የማይመለስ ፍጹም ሆነ አዲስ። ቀረ መደናበር የሚያስተዋውቅ ከእግዚአብሔር አጉልቶ የሚያሳይ የሱን ፍቅር ከሰማይ አገኘ መነጽር። ወዲያውኑ በእንዳፍታ ያ ባይተዋር ያ ከርታታ ተጎናጸፈ እፎይታ ልቡ ተሞላ በደስታ። ሲባክን የነበረ ሲቃትት አምላክን በመቅረቡ በእምነት አገኘ ልዩ ብርታት። ገባው እንደዳነ ከአበሳ በክርስቶስ ሞት የተነሳ። ልቡ በሰላም ኖኖ ሕይወቱ ትርጉም አገኘ። ይቅር እለ ጠላቱን መውደድ ጀመረ ሚስቱን በቅን መንገድ ነሳደ ልጆቹንም ወደደ ከዚህ ቀደም እንዳልነበረ ፍጹም ሆኖ ተቀየረ መጽሐፍ ቅዱስን ካነበበ በኋላ ሰውዬው ሆነ ፍጹም ሌላ።